

ያያል። ሕዝቡን እንዴት አድርጎ እንደሚመራ ከእግዚአብሔር የሚቀበለው ራዕይ አለው። “ከእግዚአብሔር መመሪያ የማያገኝ ሕዝብ ሥርዓት የጎደለው ይሆናል” ይላል (ምሳ. 29፥18)። የድሮው ትርጉም “ራዕይ” ሲለው፣ አዲሱ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ግን “መመሪያ” ይለዋል። ጥሩ መሪ፣ ሕዝቡ ከየት ተነስቶ የት መድረስ እንዳለበት በግልጽ የሚያሳይ “ራዕይ” ወይም “መመሪያ” ያለው ነው። ራዕይ ወይም መመሪያ ስንል፣ ቤተ ክርስቲያንም ሆነ መንፈሳዊ ድርጅት፣ ሕዝቡ እንዴት አብረው መሥራት እንደሚችሉ፣ ምን ዓይነት ዓላማ ወይም ግብ እንዳላቸው የሚያሳይ ነው። የነህምያ ራዕይ፣ የፈረሰውን የኢየሩሳሌም ቅጥር መገንባት ነበር። የኢያሱ ደግሞ የእስራኤልን ሕዝብ ወደ ተስፋይቱ አገር ማስገባት ሲሆን፣ የዮሴፍ ደግሞ በመካከለኛው ምሥራቅ ሊመጣ ያለውን ሰባቱን የረሀብ ዘመን መወጣት የሚችሉበትን ዘዴ መፈለግ ነበር።

ራዕይ ያለው መሪ፣ እምነት እንዲኖረው ያስፈልጋል። “የማስተዳደር ስጦታ” ያላቸው፣ ሊፈጽሙት ያስቡትን፣ ከሌሎች ጋር አብሮ በመሥራት ከሚፈለገው አጥጋቢ ውጤት ላይ እንደሚደርሱ “እምነት” አላቸው። የሚያልሙትን ሕልም፣ ያላቸውን ራዕይ ብዙ ጊዜ የሚከተሏቸው ሰዎች እነርሱ እንደሚያዩት ያያሉ ማለት አይደለም። ነገር ግን ሕዝቡ ባላቸው መሪ እምነት ካላቸው፣ ራዕዩን ለመቀበል ከባድ አይሆንባቸውም።

ምሕረት የማድረግ ስጦታ

“...ስጦታችን ምሕረት ማድረግ ከሆነ፣
በደስታ ምሕረት እናድርግ።”

(ሮሜ 12፥8)

“ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ጎልቶ የሚታይ፣ ወይም ስጦታው ያለውን አማኝ በሕዝብ ዘንድ ታዋቂ እንዲሆን የሚያደርግ ስጦታ ስላልሆነ፣ ይህን ዓይነቱን ስጦታ እግዚአብሔር እንዲሰጠው የሚጠይቅ አማኝ ይኖራል ለማለት ያስቸግራል። “የፈውስ፣ ተአምር የማድረግ፣ በልዩ ልዩ ቋንቋ የመናገር ስጦታዎችን” ለማግኘት የምንመኘውንና የምንፈልገውን ያህል፣ ጎልተው የማይታዩትን ስጦታዎች ለመቀበል አንመኝም። “በልዩ ልዩ ቋንቋ የመናገር ስጦታ እንዴት ማግኘት እችላለሁ?” የሚለውን ጥያቄ በደብዳቤ ብዙዎች ይጠይቁኛል። “የምሕረት ስጦታ” ወይም ሌሎች በአደባባይ በግልጽ የማይታዩትን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እንዴት ማግኘት እችላለሁ የሚል

ጥያቄ ግን፥ በረጅሙ የአገልግሎት ዘመኔ ውስጥ አንዴም አልደረሰኝም። ይሁን እንጂ፥ የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን እንዲያገዱ መንፈስ ቅዱስ ለአማኞች ከሚያከፋፍላቸው ልዩ ልዩ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች መካከል አንደኛው፥ “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ነው። ከላይ የገለጽናቸው፥ በሰው ዘንድ ጎልተው የሚታዩ ስጦታዎች የሥነ መለኮት ሊቃውንትን የሚያከራክሩ፥ የሚያጨቃጭቁና አማኞችን የሚያለያዩ አስተያየቶች ማስነሳቱን እናውቃለን። “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ግን ማንንም ሲያከራክርና ሲያጨቃጭቅ አይተን አናውቅም። ታዲያ ለምን ይህን ይህን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ብዙዎቻችን የማንመኘው?

1. “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ምንድነው?

“ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው አማኞች፥ የታመመ ለመጠየቅ፣ የተራባቸውን ለማብላት፣ የወደቀውን ለማንሳት፣ የታረዘውን ለማልበስ፣ የተረሳውን ለመጠየቅ፣ በፍቅርና በርህራሄ የተሞላ ልብ ያላቸው ናቸው። ከላይ የገለጽኳቸውን በጎ ነገሮች እርዳታ ለሚያስፈልጋቸው ሰዎች ማድረግ ያለባቸው ስጦታው ያላቸው አማኞች ብቻ ሳይሆኑ፥ ክርስቲያኖች ሁሉ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ “እንግዲህ እንደ እግዚአብሔር ምርጦች ቅዱሳን ሆናችሁ፥ የተወደዳችሁም ሆናችሁ ምሕረትን፣ ርህራሄን፣ ቸርነትን፣ ትሕትናን፣ የዋሕነትን፣ ትዕግሥትን ልበሱ...” በማለት ያዛል (ቆላስይስ 3፥12)። ይሁን እንጂ፥ “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው አማኞች፥ ያላቸው የርህራሄ ልብ የበለጠ ጥልቀት ያለው ነው። ፒተር ዋግኒር “ምሕረት የማድረግ ስጦታን” ሲገልጹ እንዲህ ይላሉ። “ምሕረት የማድረግ ስጦታ ማለት፥ ክርስቲያን ለሆኑትና እንዲሁም ላልሆኑት፥ ልዩ ልዩ የሥጋት የአዕምሮና እንዲሁም የሰሜት ጉስቁልና

ለደረሰባቸው ሰዎች፥ ልባቸው በልዩ ርህራሄ ተሞልቶ፥ አስፈላጊውን ዕርዳታ በማድረግ የክርስቶስን ፍቅር ሊያሳዩ እንዲችሉ፥ እግዚአብሔር የክርስቶስ የአካል ክፍል ለሆኑት፥ ለአንዳንድ አማኞች የሚሰጠው ስጦታ ነው።”

“ምሕረት የማድረግ” አገልግሎት፥ ብዙ ጊዜ የማሕበር ሳይሆን “የግል” (personal) አገልግሎት ነው። ስጦታው ግላዊ ቢሆንም፥ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ስጦታው ያላቸውን ሰዎች ለይተው በማወቅ፥ ስጦታቸውን በግልጽ መጠቀም እንዲችሉ በማሕበር በማደራጀት ብዙዎችን እንዲያገለግሉ ሊያደርጓቸው ይችላሉ። የአንዳንድ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች፥ ከምዕመናኖቻቸው መካከልም ሆነ፥ እንዲሁም ከቤተ ክርስቲያናቸው ውጪ ያሉትን፥ ዕርዳታ የሚያስፈልጋቸውን ሰዎች ለመርዳት እንዲችሉ፥ “የዲያቆናት አገልግሎት” በማለት እንዲደራጁ ያደርጋሉ። በዚህ አገልግሎት ውስጥ ተሳትፎ እንዲኖራቸው የሚያደርጉት፥ በተለይ “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” አላቸው ብለው የሚያስቧቸውን አማኞች ነው።

አንዱ የቤተ ክርስቲያን መጋቢት በቤተ ክርስቲያናቸው ያለው “የዲያቆናት አገልግሎት” ምን ዓይነት እንደሆነ ሲገልጹ፥ “እኔ በማገለግልበት ቤተ ክርስቲያን፥ እያንዳንዱ ዲያቆን ከቤተ ክርስቲያን አባሎች መካከል የተወሰኑ ቤተ ሰቦች ስም ዝርዝር ይሰጠዋል። ለዚያ ዓመት እነዚያን ቤተ ሰቦች በየጊዜው መተባበሻት፥ የሚያስፈልጋቸው ዕርዳታ ካለ አስፈላጊውን ዕርዳታ መስጠት፥ የእርሱ ኃላፊነት ነው። ይሄ “የዲያቆናት አገልግሎት”፥ የቤተ ክርስቲያኑ መጋቢና እንዲሁም የሙሉ ጊዜ አገልጋዮች በየጊዜው እንደአስፈላጊነቱ ከሚያደርጉላቸው ጥንቃቄ ተጨማሪ ነው” አሉ። እውሎስ “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸውን ሰዎች አገልግሎታቸውን በምን ዓይነት መንፈስ መፈጸም እንዳለባቸው ይናገራል። “...ስጦታችን ምሕረት

ማድረግ ከሆነ በደስታ ምሕረት እናድርግ” (ሮሜ 12፥8)።
ዕርዳታ የሚደረግላቸው ሰዎች ብዙ ጊዜ የዕርዳታ ሰጪዎችን
ፊት ማየት ልማዳቸው ነው። ምሕረት አድራጊዎቹ በመሰል
ቸት በግዴለሽነት መንፈስ የሚያደርጉት ከሆነ ዕርዳታ ተቀ
ባዮቹ የበለጠ ልባቸው ያዝናል። የሚያደርጉት ደስ ብሏቸው
መሆኑን ከፊታቸው ገጽታ ላይ ሲያነቡ ከአፋቸው የሚያጽናና
መልካም ቃል ሲወጣ ሲሰሙ ግን ችግራቸው ሙሉ በሙሉ
ባይቃለልም እንኳን ልባቸው በሰላም ይሞላል። ለዚህ ነው ጳው
ሎስ፤ “በደስታ ምሕረት እናድርግ” ብሎ የሚመክረን።

2. “ምሕረት የማድረግ” ስጦታ፤ በዘመናችን
በጣም አስፈላጊ ነው

በአንደኛው ክፍለ ዘመን፤ አንዳንድ ሁኔታዎች እኛ
ካለንበት ሁኔታ በጣም የተሻሉ ስለነበሩ፤ ይሄ ስጦታ በሰፊው
ሥራ ላይ ሲውል ላይታይ ይችላል። ይሁን እንጂ፤ በሐዋርያት
ዘመን፤ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዕርዳታ የሚያስፈልጋቸው
አንዳንድ ሰዎች ችላ በመባላቸው፤ ወይም በመረሳታቸው
ምክንያት ከፍተኛ ጭቅጭቅ ተነስቶ እንደነበረ እናውቃለን።
“.. የአማኞች ቁጥር እየበዛ ሲሄድ የግሪክ ቋንቋ የሚናገሩ
አይሁዳውያን፤ የይሁዳ አገር ተወላጆች በሆኑት አይሁዳውያን
ላይ ማጉረምረም ጀመሩ፤ ምክንያቱም በየቀኑ ይታደል
በነበረው ዕርዳታ መበለቶቻቸውን ችላ ይሉባቸው ስለነበር ነው”
(የሐዋ. 6፥1)። ዛሬ በየአብያተ ክርስቲያናቱ “ዕርዳታ የሚያስ
ፈልጋቸው ዕርዳታ ሳያገኙ ቀሩ፤ የታመሙት ሳይጠየቁ፤ የታ
ሰሩት ሳይጎበኙ፤ የተራቡት ምግብ ሳይሰጣቸው ቀሩ” በማለት
የሚቆረቆሩ ሰዎች ብዙ ይኖሩ ይሆን?

ዝብርቅርቁ በወጣው በዘመኑ ሕብረተሰብ መካከል፤
በሥጋቸው የተጎሳቆሉትን፤ በአዕምሮ የታመሙትን፤ መንፈሳዊ

ረሀብ ያለባቸውን ለመርዳት “ምሕረት የማድረግ ስጦታ”
ያላቸው አማኞች፤ ስጦታቸውን ከምንጊዜውም የበለጠ በተግባር
ለመግለጽ ሰፊ ዕድል እንዳላቸው እናያለን። ጳውሎስ ይህ
ስጦታ ያላቸው አማኞች አገልግሎታቸውን ሲፈጽሙ “በደስታ”
ማድረግ እንዳለባቸው የገለጸበት አጥጋቢ የሆነ ምክንያት አለው።
በበሽታ የሚሰቃዩትን ሰዎች ሆስፒታል ሄዶ መጎብኘት፤ በልዩ
ልዩ ስቃይ ውስጥ የሚያልፉትን ሰዎች ሁልጊዜ ማየት፤ የአዕ
ምሮ መጨነቅና መረበሽ የሚያስከትል እንጂ፤ ደስታ የሚሰጥ
እንዳልሆነ የታወቀ ነው። ይሁን እንጂ፤ የምሕረት አገልግሎት
የሚሰጠው ሰው፤ ደስ ሳይለው፤ እያጉረመረመሩ ግዴታ ተሰም
ቶት ማድረግ እንደሌለበት ግልጽ ነው። አንድ አማኝ “ምሕ
ረት የማድረግ ስጦታ” እንዳለው የሚታወቀው፤ አገልግሎቱን
ደስ ብሎት የሚፈጽም መሆኑ ሲታወቅ ነው።

“ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያለው ሰው አገልግሎቱን
በደስታ መፈጸም እንዲችል፤ መንፈስ ቅዱስ ልዩ የሆነ ፍቅርና
ደስታ እንዲሰጠው ያስፈልጋል። ዓለም እርስ በርሱ በሚባላበት
ዘመን፤ ሰው ሁሉ የራሱን ፍላጎት ብቻ ለማሟላት በሚሮጥበት
ዓለም፤ አንዱ ሌላውን ማስታወስ በማይችልበት ዘመን፤ ደካማ
ዎች፤ በሽተኞች፤ ጠያቂ ያጡ ብቸኞች፤ ያላቸው ትልቁ
ተስፋ፤ “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው ሰዎች ናቸው።
ብዙ ጊዜ ዕርዳታ ፈላጊዎች ብዙ በመሆናቸው፤ ዕርዳታ ሰጪ
ዎች በቀላሉ መሰልቸት ሊሰማቸው ይችላል። በሮሜ 12፥6-8
ከተዘረዘሩት ስጦታዎች መካከል አራቱ ይኸውም “ማገልገል...
መምከር... መለገስ (መስጠት)...ምሕረት ማድረግ...”
የሚያተኩሩት ዕርዳታ በሚያስፈልጋቸው ሰዎች ላይ ነው።
ዘመናችን ከምንጊዜውም የበለጠ ዕርዳታ የሚያስፈልጋቸው
ሰዎች የሞሉበት ዘመን ነው። ጳውሎስ እኛ ስላለንበት፤ ስለመ
ጨረሻው ዘመን ለጢሞቴዎስ ሲጽፍለት እንዲህ ይላል። “በመ

ጨረሻ ቀኖች የሚያስጨንቅ ጊዜ እንደሚመጣ ዕውቅ፤ ሰዎች ራሳቸውን የሚወድቁት ለገንዘብ የሚሰገበዝቡት ትምክሕተኞች ትዕቢተኞች ተሳታፊዎች ለወላጆቻቸው የማይታዘዙት ውለታ ቢሰጥ ቀዳሚያዎች ተሳታፊዎች ፍቅር የሌላቸው ከሰዎች ጋር በምንም የማይስማሙት የሰው ስም የሚያጠፉት ራሳቸውን የማይቆጣጠሩት ጨካኞች መልካም የሆነውን ነገር የሚጠሉ... ይሆናሉ። (2ኛ ጢሞ. 3፥1-3)። ይህን እውነት እያወቅን ባለማችን ከምንጊዜውም የበለጠ ፍቅር፣ ርህራሄና ደግነት በምትፈልግበት ዘመን፣ “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ የማይታየው ለምን ይሆን?

“ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው አማኞች፣ አገልግሎታቸውን ሲፈጽሙት ጨለማ በሆነው ዓለም ውስጥ፣ ሕይወታቸው እንደ ዕንቁ ያበራል፤ የክርስቶስ ውበት በግልጽ ይታይባቸዋል። የክርስቶስን እምነት በቃላት ሳይሆን፣ በተግባር ለማያምኑት ያሳያሉ። በስብከታችን ወደ ጌታ መመለስ ያቃተንን፣ በተግባራችን ልንመልሳቸው እንችላለን። አንዲት የሰባ ሰባት ዓመት አሮጊት “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” እንዳላት የማታውቅ፣ ለአንድ የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ስትጽፍ እንዲህ አለች። “ሰዎችን በጣም እወዳለሁ። ብዙ በሽተኛ የሆኑ ወዳጆች አሉኝ። በየጊዜው ሆስፒታል እየሄድኩ እጎበኛቸዋለሁ፤ እግዚአብሔር ለእኔ እንዳደረገልኝ ለእነርሱም እንደሚያደርግላቸው እመሰክርላቸዋለሁ።” ይህች አሮጊት ስጦታው እንዳላት ባታውቅም፣ “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ለብዙዎች ስለ ክርስቶስ እንድትመሰክር አስችሏታል። የምትጠይቃቸው በሽተኞች፣ “በሕመም አልጋ ላይ ሆኖ ጠያቂ ማጣት፣ ብቸኛ ሆኖ መኖር ምን ያህል ከባድ እንደሆነ አንቺ አታውቂውም” እንዳይሏት፣ ራሷ የምትኖረው በብቸኝነት ነው። “በህመም ውስጥ ማለፍ ምን ያህል ከባድ እንደሆነ መረዳት አትችይም”

እንዳይሏት፣ የቀዶ ጥገና ተደርጎላት ለረጅም ጊዜ ሆስፒታል ውስጥ አሳልፋለች። ያቺ ሴት በደረሰባት ልዩ ልዩ መከራ ምክንያት “ለምን ይሄ ሁሉ ነገር በእኔ ይደርሳል?” ብላ በማጉረምረምና ለራሷ ቁጭ ብላ በማልቀስ ፈንታ፣ እርሷ ባለፈች በት መከራ ውስጥ ለሚያልፉት የክርስቶስ ፍቅር ምን እንደሆነ በተግባር ታሳይ ነበር። ይህች ሴት “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” እንዳላት ጥርጥር የለውም።

አንዳንድ ክርስቲያኖች “አገልግሎት አልተሰጠኝም” እያሉ መሪዎቻቸውን ሲወቅሱ ይሰማሉ። “የማገልገል ዕድል አልተሰጠኝም” የሚሉት በእርግጥ ማገልገል እየፈለጉት የአገልግሎት በር ተዘግቶባቸው ይሆን? ለብዙዎች አገልግሎት ሲባል የሚታያቸው፣ “የመድረክ አገልግሎት” ብቻ ነው። የመድረክ አገልግሎት የተወሰነ ስለሆነ፣ ሁሉንም ማስተናገድ አይችልም። “አገልግሎት አልተሰጠኝም” የሚል ወቀሳ እንዳይደርስባቸው ይመስላል፤ አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች “ሁሉም ይድረሰው” በማለት እንደ “ዕቁብ” ስብከት ሲያከፋፍሉ የሚታዩት። “ሁሉም ይድረሰው” በማለት ያለስጦታቸውና ያለችሎታቸው የመድረክ ዕድል መስጠት፣ ሕዝቡን በመንፈሳዊ ረሃብ መግደል ይሆናል። ለምዕመናን ሁሉ የሚበቃ የተለያየ የአገልግሎት መስክ አለ። “ምሕረት የማድረግ” አገልግሎት አንደኛው ነው። በዚህ አገልግሎት ውስጥ ገብተው ለመሳተፍ ለሚፈልጉ ሁሉ፣ ዕድሉ በጣም ሰፊ ነው።

“ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው ሰዎች፣ አገልግሎታቸው የሚያተኩረው ብዙ ጊዜ በተናጠል ወይም አንዳንድ ሰው በግል በማገልገል እንደሆነ ቀደም ሲል ገልጸናል። “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው አማኞች፣ ቤተ ክርስቲያንም ውስጥ ሆነ ከቤተ ክርስቲያን ውጪ፣ ዕርዳታ የሚያስፈልጋቸው ሰዎች ሲያጋጥሟቸው፣ ጊዜ ወስደው እነዚያን ሰዎች

በግል ማገልገል ደስ ይላቸዋል። በተፈጥሮ ባህሪያቸው ደጎች በተግባር የሚተረጎም ፍቅርና ርህራሄ ያላቸው ናቸው። ለሚሰጡት አገልግሎት ምንም ዓይነት ዋጋም ሆነ ምስጋና እንዲከፈላቸው አይጠበቁም። “የመምከር ስጦታ” ያላቸው አማኞች እርዳታ የሚያስፈልጋቸውን ሰዎች የሚያገለግሉት ፍቅር በተሞላ አነጋገር ሲሆን፤ “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው ግን፤ አገልግሎታቸውን የሚፈጽሙት በቃል ሳይሆን በተግባር ነው። ለታመሙት፤ የአዕምሮ መቀጫጭ ላለባቸው (retarded)፤ ለታሰሩት፤ ለዐይነ ሰውሮች፤ ለድሆች፤ ለአካለ ስንኩሎች፤ ለአዕምሮ ህመምተኞች፤ ጠያቂ ለሌላቸው ሁሉ ምሕረትን ያሳያሉ። አማኞች ለሆኑትም ላልሆኑትም የምሕረት እጃቸውን ይዘረጋሉ። “ምሕረትን” የሚያሳዩትን ሰዎች ኢየሱስ በተራራው ስብስቱ ሲጠቅስ፤ “ምሕረትን የሚያደርጉ ምሕረትን ስለሚያገኙ ደስ ይበላቸው” ይላል (የማቴ. 5፥7) ይላል።

ማንኛውም ክርስቲያን “ምሕረት የማድረግ” አገልግሎት መስጠት አለበት። ቸርነትና በጎነት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ሲሆኑ፤ በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ መታየት ይኖርባቸዋል። “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው ግን፤ እንደማንኛውም ክርስቲያን ለድንገተኛ አደጋ ብቻ የሚደርሱ አይደሉም። “ምሕረት የማድረግ” ርህራሄና ደግነት ባሕሪያቸው ስለሆነ፤ በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ያሉትን መርዳት የሚችሉበት ዕድል ሁልጊዜ እንዲያጋጥማቸው ምኞታቸውና ጸሎታቸው ነው።

3. “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው በምን ይለያሉ?

3.1. “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው፤

ዓይናቸው የተጎዱትን ያያል

“ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው፤ የተጎዳ ሰው አይተው ሳይረዱ ማለፍ ፈጽሞ አይሆንላቸውም። መንገድ ላይ

የወደቀ ሰው ሲያገኙ አንስተው ወደ ቤታቸው ይዘው የሚሄዱት የተራብ ሰው ሲያዩ ምግብ ቤት ወስደው የሚያበሉት የተራቆት ሲያዩ የሚያለብሱት የታመመ የሚጠይቁት የታሠረ የሚጎበኙ ናቸው። ልባቸው በርህራሄ የተሞላ፤ ሁልጊዜ ለተጎዳ የሚያዝኑ ናቸው። አንድ ጊዜ በምርኩዝ የሚሄድ አንካሳ የሆነ አንድ ወጣት ፍራፍሬ የያዘበትን ቅርጫት እንደያዘ ባቡር እንዳያመልጠው እየተጣደፈ ወደ ባቡር ጣቢያ ሲሄድ፤ አንድ እንደ እርሱ የቸኮለ ሰው ሲሮጥ የዚያን ምስኪን ወጣት ቅርጫት መትቶ ፍራፍሬዎቹን መሬት ላይ በተነበት። ይቅርታ በመጠየቅ ፈንታ፤ ይባስ ብሎ “መንገዴ ላይ ቆመህ ለምን ታደናቅፈኛለህ?” በማለት ሰድቦት ሄደ። በሁኔታው ልቡ ባዘነበት ወቅት፤ የዚያን ምስኪን ወጣት ሁኔታ ይመለከት የነበረ አንድ ሰው፤ ባቡሩ እንዳያመልጠው ወደ ባቡር ጣቢያ መሮጡን ትቶ፤ የተበተነውን ፍራፍሬ ከመሬት ለቃቅሞ አንስቶ ቅርጫቱ ላይ ካደረገለት በኋላ፤ ከኪሱ አንድ ብር አውጥቶ ቅርጫቱ ላይ በማስቀመጥ፤ “አይዞህ አትዘን” ብሎ አጽናንቶት ወደ ባቡር ጣቢያው ፋጫውን ቀጠለ። ያም ወጣት በዚህ ሰው ቸርነትና ደግነት ልቡ ከመጠን በላይ ተነክቶ፤ “አንተ ሰውዬ! ኢየሱስ ነህ እንዴ?” ብሎ ጠየቀው። ያም ሰው ሲመልስለት፤ “እኔ ኢየሱስ አይደለሁም፤ ከተከታዮቹ አንዱ ነኝ” አለው። ይህ ሰው “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” እንዳለው በግልጽ ይታያል።

3.2. “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው፤ የሚረዱትን ሰው አይመርጡም

“ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው፤ ዕርዳታቸውን ሲለግሱ ሰው እየመረጡ አይደለም። ዕርዳታ ለሚያስፈልገው ሁሉ ዕርዳታቸውን ይሰጣሉ። ምሕረት፤ ርህራሄና ቸርነትን የለበሱ ናቸው። ሰውን ሁሉ እኩል እግዚአብሔር በሚያይበት

ዓይን ያያሉ። ድሃ፣ ያልተማሩም፣ ሕብረተሰቡ ያልተቀበላቸው ቢሆኑም፣ ክርስቶስ የሞተላቸው፣ እግዚአብሔር አብም እንድልጁን የሰዋላቸው እንደሆኑ ስለሚያምኑ ከፍተኛ ዋጋ ይሰጧቸዋል። ልባቸው ለተነዳት፣ ለቆሰሉት፣ ላዘኑት፣ ተስፋ ለቆረጡት ይራራል። ርህራሄያቸው ከልብ ያልሆነ፣ “ጥሩ ሰው” ለመባል ሲሉ ብቻ የሚያሳዩት ጠባይ አይደለም። በጭንቀት፣ በችግርና በመከራ፣ እንዲሁም ተስፋ በማጣት ውስጥ የሚያልፉትን ሰዎች ተጨባጭ በሆነ መንገድ ከልባቸው ለመርዳት እጆቻቸውን ያነሳሉ። ክርስቶስ “...እርሱ ለማያመሰግኑ ለክፍዎችም ቸር ነውና፣ አባታችሁ ርገሩን እንደ ሆነ ርገሩሆች ሁኑ...” (ዮሐ. 6፥36) ሲል ያስተማረውን ትምህርት በሕይወታቸው የተለማመዱ ናቸው።

3.3. “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው፣ በፍቅር የተሞሉ ናቸው

ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሁሉ፣ “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ለሌሎች እውነተኛ የሆነውን ፍቅር መግለጫ ነው። “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው አማኞች፣ እንደ ሰማያዊው አባታቸው ለሰዎች የሚራራ፣ “የአጋፔ ፍቅር” የሞላቸው ናቸው። ፍቅራቸውን የሚገልጹበት ዕድል ሲያጋጥማቸው በጣም ደስ ይላቸዋል፤ በውስጣቸውም ሙሉ የሆነ እርካታ ይሰማቸዋል። የማይወደደውን ይወዳሉ። የተመቻቸ ሁኔታ ላይ ቢሆኑም፣ ባይሆኑም ፍቅራቸውን በተግባር ለመግለጽ ወደ ኋላ አይሉም። ፍቅራቸውን ለማይገባው ሰው ለመስጠት ውስጣቸው “እምቢ!” አይላቸውም። ምንም ሳያስቀሩ በውስጣቸው ያለውን የክርስቶስ ፍቅር ይሰጣሉ። ሰውነታቸው ዝሎ ማረፍ በሚያስፈልጋቸው ጊዜ እንኳን ዕርዳታቸውን ለሚፈልጉ ሁሉ እርዳታ ለመስጠት

ወደ ኋላ አይሉም። ከራሳቸው ጉዳት ይልቅ የሌሎች ጉዳት የሚሰማቸው ናቸው። “ልጆቼ ሆይ! ፍቅራችን እውነተኛና በሥራ የሚገለጥ ይሁን እንጂ በቃል ወይም በንግግር ብቻ አይሁን” (1ኛ ዮሐ. 3፥18) የሚለውን ቃል በሕይወታቸው የሚለማመዱ ናቸው።

3.4. “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው፣ በሰው ውስጥ ያለውን ጥሩ ነገር ብቻ ያያሉ

“ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው፣ ሌላውን የመንቀፍ ባሕሪ የላቸውም። የሌሎችን ደካማ ጎን እንዳያዩ ዓይኖቻቸው የታወሩ ይመስላሉ። በሰው ውስጥ የሚያዩት ሁል ጊዜ መልካም የሆነውን ነገር ብቻ ነው። እነርሱ ስለ ሌላው ሰው ክፉ የማይናገሩ መሆናቸው ብቻ ሳይሆን፣ ሌሎችም ክፉ ነገር ስለሌሎች እንዲናገሩ አይፈቅዱም። መጥፎ አስተያየት ለተሰጠበት ወይም ለተነቀፈው ሰው ተከራካሪዎች ናቸው። ድካማቸው ሲወራ ዝም ብለው በማዳመጥ ፈንታ፣ “በሌላ በኩል ደግሞ ብርቱ ወገን አለው” ብለው ስለዚያ ሰው ተከራካሪ ይሆናሉ። “ክፉ ሰው ነው፣ ከማንም ሰው ጋር አብሮ መኖር የማይችል አስቸጋሪ ሰው ነው” በሚባለው በማንኛውም ሰው ሕይወት ውስጥ እንኳን አንዳንድ በጎ ነገር ይኖራል ብለው የሚያምኑ ናቸው። ስለዚህ “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው ሰዎች፣ ጥሩ የሆነውን ጎን እየፈለጉ ያንን ብቻ ያወራሉ።

3.5. “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው፣ የሌላው ሰው ስሜት ቶሎ ይገባቸዋል

“ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው ሰዎች፣ በዓይን የማይታየውን የሰዎችን ስሜት በምሕረትና በርኅራሄ መንፈስ ተሞልተው የማየት ችሎታ አላቸው። የሰዎችን ፊት የማንበብ

ልዩ የሆነ ስጦታ አላቸው። ልባቸው በሀዘን የተሞላ መሆኑን፣ ተስፋ መቁረጣቸውን፣ የብቸኝነት ስሜት እንዳጠቃቸው፣ ፍርሃታቸውን፣ በራሳቸው እምነት እንዳጡ የፈታቸውን ገጽታ ተመልክተው ያውቃሉ። የሰዎችን ስሜት ፈታቸውን አንብበው ማወቅ ብቻ ሳይሆን፣ ለመርዳት እጆቻቸውንም ይዘረጋሉ። ሰዎች ሀሳባቸውን እርስ በርሳቸው የሚገላለጡበት 85% (ሰማንያ አምስት ከመቶው) በንግግር ወይም በቃላት ሳይሆን፣ በሰውነት እንቅስቃሴ ወይም አቋም እንደሆነ ይናገራል። ሁላችንም መጠኑ ይለያይ እንጂ፣ የሰውን አካል በማየት ብቻ አንዳንድ ሁኔታዎችን የመረዳት ችሎታ አለን። “ምሕረት የማድረግ ስጦታ” ያላቸው ግን፣ ከሌሎች የበለጠ የመረዳት ችሎታ አላቸው።

ክፍል አራት

በኃይልና በተአምር የሚገለጡ ስጦታዎች

ምዕራፍ	ገጽ
18. የመፈወስ ስጦታ.....	297
19. ተአምር የመሥራት ስጦታ.....	315
20. የእምነት ስጦታ.....	328
21. መናፍስት የመለየት ስጦታ.....	347
22. በስጦታችን እንጠቀም (ማጠቃለያ አሳብ)...	369

የመፈወስ ስጦታ

“...ለሌላውም የመፈወስ ስጦታን
ይሰጠዋል....”(1 ቆሮ. 12፥9)

በ1ኛ ቆሮንቶስ 12፥4-11 ላይ የተዘረዘሩትን “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች” አንዳንድ የሥነ መለኮት ምሑራን በሦስት መደብ ወይም ክፍል የከፈሏቸው መሆናቸውን ቀደም ሲል ጠቅሰን፤ የመጀመሪያውን ክፍል ይኸውም “የአዕምሮ ስጦታዎች” ብለው የመደቧቸውን፤ እነርሱም፦

1ኛ. በጥበብ መናገር

2ኛ. በዕውቀት መናገር

3ኛ. የመንፈስ መለየት ስጦታዎች

ምን እንደሆኑና በምን ዓይነት ሁኔታ ልንጠቀምባቸው እንደምንችል ተነጋግረናል። ከዚህ ቀጥለን ደግሞ በሁለተኛው ክፍል

የመደቧቸውን፤ በአጠቃላይ “ተአምራዊ የሆኑ የኃይል ስጦታዎች” ብለው የጠሩአቸውን፤ እነርሱም፦

1ኛ/ የመፈወስ ስጦታ

2ኛ/ ተአምር የማድረግ ስጦታ

3ኛ/ የእምነት ስጦታ የተባሉትን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን እንመለከታለን።

በዘመናችን ስለ ፈውስ ስጦታ በአማኞች መካከል ብዙ ትክክል ያልሆኑ እምነቶችና አስተያየቶች እንዳሉ እናውቃለን። ለምሳሌ፦

(ሀ) “የመፈወስ ስጦታ ያለው አማኝ፤ በማንኛውም ጊዜ የታመሙትን ሁሉ መፈወስ ይችላል”፤

(ለ) “በሽተኛው ካለበት በሽታ ለመፈወሱ ወሳኝ፤ በሽተኛው ያለው እምነት ነው”፤

(ሐ) “ፈውስ በጥንት ዘመን እንጂ በእኛ ዘመን የለም” የሚሉ የተሳሳቱ አስተያየቶችና እምነቶች ናቸው።

ፈውስን በሚመለከት ሀሳብ ላይ ሙሉ የሆነ መረዳት ሊያስገኝልን፤ ወይም ጥያቄያችንን ሁሉ ሊመልስ የሚችል ሰው የለም። አልፎ አልፎ በበሽታ የሚሰቃዩትን አንዳንድ አማኞች ስናይ “አማኞች ሆነው ለምን በበሽታ ይሰቃያሉ”? ብለን እንጠይቃለን። የሚታመሙት፤ መታመም ከእግዚአብሔር ፕሮግራም ውስጥ አንዱ ሆኖ ይሆን? ብለን ማሰባችን አይቀርም። ኢዮብ ያለፈበትን ሕይወት ስንመረምር፤ እንዲሁም ጳውሎስ “ለሥጋዬ መውጊያ እሾህ ተሰጠኝ” (2 ቆሮ. 12፥7-9) ያለውን ቃል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስናነብ፤ በሽታ በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ የሚኖር ነው ብለን ማመንና መቀበል እንጀምራለን።

ክርስቲያኖች የግል ልምምዳቸው ከእግዚአብሔር ቃል

ውጪ መሆን አለመሆኑን በመመርመር ፈንታቱ መጽሐፍ ቅዱስን ለመተርጎም ልምምዳቸውን መሠረት ወይም መመሪያ እስካደረጉ ድረስ ብዙ ችግሮችና እንግዳ ልምምዶች በቤተ ክርስቲያን አካባቢ መፈጠራቸው እንደማይቀር ግልጽ ነው። “የመፈወስ ስጦታ” የሚለውን ቃል ስንሰማ ብዙ ጊዜ ፈውስን የምናየው የሥጋ የሆነውን ብቻ ነው። አዲስ ኪዳን የተጻፈበት የመጀመሪያው የግሪክ ቋንቋ ግን ከዚህ የተለየ ሀሳብ እንዳለው ያሳየናል። ሌሎቹ “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች” እያንዳንዳቸው ሲዘረዘሩ በነጠላ “ካሪዝማ” ተብለው ሲሆን “የመፈወስ ስጦታ” ግን በብዙ ቁጥር፣ ማለትም “ካሪዝማታ” በማለት ነው። “የፈውስ ስጦታ” በማለት ፈንታቱ “የፈውስ ስጦታዎች” ብሎ ይጠራዋል። እንዲሁም “ፈውስ” ሳይሆን “ፈውሶች” ይለዋል። በዚህ ቃል መሠረት ፈውስ የሥጋ ብቻ ሳይሆን ሌሎች ልዩ ልዩ ዓይነት ፈውሶችም እንዳሉ እንረዳለን።

1. መንፈሳዊ ፈውስ

መጽሐፍ ቅዱስ መንፈሳዊ ፈውስ እንዳለ ይናገራል። “...በዓይናቸው እንዲያይዩ በጆሮአቸውም እንዲያስሙት በልባቸውም እንዲያስተውሉ ተመልሰውም እንዳልፈውላቸው የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአልና ጆሮአቸውም ደንቁርአል፤ ዓይናቸውንም ጨፍነዋል...” ይላል (የማቴ. 13፥15)። እዚህ ላይ “እንዳልፈውላቸው” የሚለው ቃል ሥጋዊ አካላቸውን ሳይሆን፣ መንፈሳዊውን እንደሆነ ግልጽ ነው። እግዚአብሔር ብዙ ዎች ከመንፈሳዊ ሕመማቸው እንዲፈወሱ “የመፈወስ ስጦታውን” የሰጣቸውን ልጆቹን በሰፊው ይጠቀምባቸዋል። አንድ አማኝ፣ ክርስቶስን የማያውቀውን ሰው ወደ ክርስቶስ እንዲመጣ ሲያደርገው፣ መንፈሳዊ ፈውስ እየተካሄደ እንደ ሆነ መገንዘብ ይገባናል።

2. የሰሜት ፈውስ

ኢየሱስ በትንቢተ ኢሳያስ ስለ ራሱ የተጻፈውን በመጥቀስ እንዲህ አለ። “...የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ለድሆች ወንጌልን እሰብክ ዘንድ ቀብቶኛልና ለታሰሩትም መፈታትን ለዕውሮችም ማየትን እሰብክ ዘንድ፣ የተጠቁትንም ነጻ አወጣ ዘንድ የተወደደችውንም የጌታን ዓመት እሰብክ ዘንድ ልኮኛል” ይላል (የሉቃ. 4፥18-19)። እዚህ ላይ “...የተጠቁትን” ሲል በአዕምሮአቸው የታወኩትን ሲገልጽ ነው። ክርስቲያን የሆኑ “የሥነ-ልቦና” ምሐሮች በአዕምሮአቸው ለታወኩት መንፈሳቸው ለሚጨነቅባቸው ብዙ ሰዎች ፈውስን እንዳስገኙ የታወቀ ነው። በአሜሪካ ሆስፒታሎች ውስጥ ከግማሽ በላይ የሆኑት በሽተኞች የአዕምሮ ህመምተኞች እንደሆኑ የታወቀ ነው። እግዚአብሔር ለሥጋችን ብቻ ሳይሆን ለነፍሳችንም ፈውስን ይሰጣል።

3. የሥጋ ፈውስ

እግዚአብሔር ለሰዎች የአዕምሮና የመንፈስ ፈውስ ብቻ ሳይሆን፣ የሥጋ ፈውስንም ይሰጣል። ኢየሱስ ደንቆሮዎች እንዲሰሙ፣ ዕውሮች እንዲያይዩ፣ ዲዳዎች እንዲናገሩ፣ ሽባዎችና አንካሶች እንዲራመዱ፣ በትኩሳት የተቃጠሉት እንዲድኑ አድርጓል። ሐዋርያትም በሽተኞችን በኢየሱስ ስም ይፈውሱ እንደነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ታሪካቸውን በተለያዩ ስፍራ እናነባለን። “በሐዋርያትም እጅ ብዙ ምልክትና ድንቅ፣ በሕዝብ መካከል ይደረግ ነበር” ይላል (የሐዋ. 5፥12)። ጴጥሮስ የፈውስ ስጦታ እንደ ነበረው ግልጽ ነው። “...ጴጥሮስ ሲያልፍ ጥላውም ቢሆን ከእነርሱ አንዱን ይጋርድ ዘንድ ድውያንን ወደ አደባባይ አውጥተው በአልጋና በወሰካ ያኖሩ አቸው ነበር። ደግሞም በኢየሩሳሌም ዙሪያ ካለችው ከተማ ድውያንንና በርኩሳን መናፍስት የተሰቃዩትን እያመጡ ብዙ

ሰዎች ይሰበሰቡ ነበር፤ ሁሉም ይፈወሱ ነበር” ይላል (ዮሐዋ. 5፥15-16)። አንድ ጊዜ ጴጥሮስ ከዮሐንስ ጋር በዘጠኝ ሰዓት ወደ ጸሎት ሲሄድ፣ መልካም በሚሏት መቅደስ ደጅ ቁጭ ብሎ ይለምን የነበረውን ሽባ እጁን ይዞ “...በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሳና ተመላለስ” በማለት እንደፈወሰው እናስታውሳለን (ዮሐዋ. 3፥6-8)። በሌላ ጊዜ ደግሞ ጴጥሮስ በሰማርያ ዋና ከተማ በልዳ ውስጥ ኤንያ የተባለውን ሽባ እንደፈወሰ ሐዋርያት ሥራ ውስጥ ታሪኩ ተጽፏል። “ጴጥሮስም በየስፍራው ሁሉ ሲዞር በልዳ ወደሚኖሩ ቅዱሳን ደግሞ ወረደ። በዚያም ከስምንት ዓመት ጀምሮ በአልጋ ላይ ተኝቶ የነበረውን ኤንያ የሚሉትን አንድ ሰው አገኘ፤ እርሱም ሽባ ነበረ። ጴጥሮስም ኤንያ ሆይ! ኢየሱስ ክርስቶስ ይፈውስሃል፤ ተነሣ፤ ለራስህም አንጥፍ አለው። ወዲያውም ተነሣ። በልዳና በሰሮናም የሚኖሩ ሁሉ እርሱን አይተው ወደ ጌታ ዘወር አሉ” ይላል (ዮሐዋ. 9፥32-35)።

ሌላው “የመፈወስ ስጦታ የነበረው ፊልጶስ ነበር። “ፊልጶስም ወደ ሰማርያ ከተማ ወርዶ ክርስቶስን ሰበከላቸው። ሕዝቡም የፊልጶስን ቃል በሰሙ ጊዜ ያደርጋት የነበረውንም ምልክት ባዩ ጊዜ የተናገረውን በአንድ ልብ አደመጡ። ርኩሳን መናፍቅት በታላቅ ድምፅ እየጮኹ ከብዙ ሰዎች ይወጡ ነበርና ብዙም ሽባዎችና አንካቦች ተፈወሱ፤ በዚያችም ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ” ይላል (ዮሐዋ. 8፥5-8)። ጳውሎስም የፈወሰ ስጦታ እንደነበረው እናውቃለን። “በዚያም ሰፍራ አጠገብ ፑፐልዮስ የሚሉት የደሴት አለቃ መሬት ነበረ፤ እርሱም እንግድነት ተቀብሎን ሦስት ቀን በፍቅር አሳደረገ። የፑፐልዮስም አባት በንዳድና በተቅማጥ ታሞ ተኝቶ ነበር፤ ጳውሎስም ወደ እርሱ ገብቶ ጸለየለት፤ እጁንም በላዩ ጭኖ ፈወሰው። ይህም በሆነ ጊዜ የቀሩት ደግሞ በደሴቲቱ ደዌ የነበረባቸው እየመጡ ተፈወሱ” ይላል (ዮሐዋ. 28፥7-9)። በሐዋርያት ሥራ ውስጥ

ጴጥሮስ፣ ጳውሎስና ፊልጶስ የፈወሰ ስጦታ እንደነበራቸው አይተናል። ስጦታቸውን ብዙ ጊዜ አልተጠቀሙበትም፤ በተጠቀሙበት ወቅት ግን ያለአንዳች መድኃኒት ብዙ በሽተኞች ይፈወሱ እንደ ነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

የሚያስደንቀው ነገር በአዲስ ኪዳን ውስጥ ፈወሰ ሁል ጊዜ የሚታይ አልነበርም። ጳውሎስ ስጦታው ቢኖረውም፣ ሁልጊዜ ግን ሲገለጥ አናይም። ጳውሎስ “የሥጋዬ መውጊያ እሾህ ተሰጠኝ” ሲል፣ “እሾህ” ያለው ምን እንደሆነ በትክክል ባይታወቅም፣ ብዙዎች አንድ ዓይነት የሥጋ ደዌ እንደነበረበት ይገልጻሉ። ስጦታው እያለው፣ በስጦታው ተጠቅሞ ከነበረበት ደዌ በመዳን ፈንታ ዝም ብሎ በመሰቃየቱ ሁኔታው ሊያስገርመን ይችላል። ጳውሎስ “ሰለዚህም በመገለጥ ታላቅነት እንዳልታበይ፣ የሥጋዬ መውጊያ እርሱም የሚገኝመኝ የሰይጣን መልእክተኛ ተሰጠኝ፤ ይኸውም እንዳልታበይ ነው። ሰለዚህ ነገር ከእኔ እንዲለይ ሦስት ጊዜ ጌታን ለመንሁ። እርሱም ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና አለኝ” ይላል (2 ቆሮ. 12፥7-9)። በሌላ ጊዜ ደግሞ የቅርብ የአገልግሎት ባልደረባው ጢሞቴዎስ በሆድ ህመም ሲሰቃይ፣ በመጸለይ ፈንታ “ሰለ ሆድህና ሰለ በሽታህ ብዛት ጥቂት የወይን ጠጅ ጠጣ እንጂ ወደ ፊት ውሃ ብቻ አትጠጣ” እንዳለው እናስታውሳለን (1 ጢሞ. 5፥23)። ጳውሎስ ሌላም “የመፈወስ ስጦታው” ያልተገለጠበት ጊዜ አለ። ያም የቅርብ የአገልግሎት ጓደኛው የነበረው አፍሮዲጡን በታመመ ጊዜ ነበር። ሁኔታውን ጳውሎስ ራሱ ሲገልጸው እንዲህ ይላል። “ነገር ግን ወንድሜንና ከእኔ ጋር አብሮ ሠራተኛ ወታደርም የሚሆነውን፣ የእናንተ ግን መልእክተኛ የሆነውንና የሚያስፈልገኝን የሚያገለግለውን አፍሮዲጡን እንድልክላችሁ በግድ አስባለሁ፤ ሁላችሁን ይናፍቃልና፤ እንደ ታመመም ሰለ ሰማችሁ ይተክሃል። በእውነት

ታም ለሞት እንኳ ቀርቦ ነበርና፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ማረው” (ፊልጵ. 2፥25-27)። አፍሮዲጡ የዳነው ጳውሎስ ጸልዮለት ሳይሆን እግዚአብሔር እንዲሁ ምህረት አድርጎለት ነው።

“የፈውስ ስጦታ” ማለት እግዚአብሔር ደስ ያለውን፣ ለመፈወስ የሚፈልገውን ያለምንም ህክምና እንዲፈውሱት እግዚአብሔር ለአንዳንድ የክርስቶስ አካሎች፣ የሚሰጠው ልዩ ችሎታ ወይም ኃይል ነው። የመፈወስ ስጦታ ከተአምር መሥራት ስጦታ ጋር የሚመሳሰል ይሁን እንጂ፣ ሁለቱ የተለያዩ እንደሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። “የፈውስ ስጦታ” ተቀባዩን ፍጹም ልዩ ኃይልና ስልጣን ያለው ያደርገዋል ማለት አይደለም። እግዚአብሔር ለመፈወስ የሚፈልገውን ሰው ሲፈውስ እንደ መሣሪያ አድርጎ ይጠቀምባቸዋል እንጂ፣ እነርሱን ልዩ የሚያደርጋቸው የተለየ ኃይል የላቸውም። ፈውሱ ከእግዚአብሔር እጅ የሚመጣ እንጂ፣ ሰው በፈለገበት ጊዜ የሚጠቀምበት ችሎታ አይደለም። የፈውስ ስጦታ ያላቸው ሰዎች፣ ሆስፒታሎችን እንዳይኖሩ የማድረግ ኃይል አላቸው ማለት አይደለም። ወይም የፈውስ ስጦታ ሰላላ ዶክተሮችና ሆስፒታሎች አያስፈልጉም ማለት አይደለም።

እግዚአብሔር በተለያዩ መንገድ ይፈውሳል። የእግዚአብሔር አሠራር ሁልጊዜ አንድ ዓይነት ቢሆን ኖሮ ለመረዳት በጣም ቀላል ይሆን ነበር። ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር አምላካችን አሠራሩ አንድ ዓይነት ብቻ ሳይሆን ብዙ ዓይነት እንደሆነ ይናገራል። ስለዚህ እግዚአብሔር ሰውንም የሚፈውሰው በተለያዩ መንገድ ነው።

1ኛ) ጊዜ ሳይፈጅ ወዲያው የሚፈውስበት ጊዜ አለ። እግዚአብሔር ወዲያው የፈወሳቸው ብዙ ሰዎች እንዳሉ እናውቃለን። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔር ይከብራል፤ ብዙ

ዎች ይባረካሉ፤ የእኛም እምነት ያድጋል። ሁላችንም ይህን ዓይነቱን ፈውስ ማየትና ማግኘት ደስ ይለናል።

2ኛ) እግዚአብሔር ሊፈውሳቸው የሚፈልገውን በቀስታ ወይም በረጅም ጊዜ ውስጥ የሚፈውስበት ጊዜ ደግሞ አለ። እኔና እናንተ በጣም ለታመመ ሰው እንጸልይና ፈውሱን ወዲያው ለማየት እንናፍቃለን። ወዲያው በማየት ፈንታ፣ የዚያን ሰው ፈውስ የምናየው ብዙ ቀናት፣ ሳምንታት፣ ወራት ካለፉ በኋላ ይሆናል። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔርን መጠየቅና መጠራጠር እንጀምራለን። ያንን በሽተኛ ወዲያው ለምን እንዳልፈወሰው መረዳት ያቅተናል። እግዚአብሔር ያንን ሰው ያልፈወሰው፣ እኛ ወይም በሽተኛው እምነት ስለሌለን አይደለም። እግዚአብሔር ቀስ ብሎ መፈወስን ስለመረጠ ብቻ ነው። እግዚአብሔርን ምን ጊዜም ቢሆን በእኛ ፕሮግራም፣ በእኛ የጊዜ ገደብ ውስጥ ማስገባት አንችልም። እግዚአብሔር ራሱ በመረጠበት ጊዜና ሁኔታ በሽተኛውን ሊፈውሰው ይችላል።

3ኛ) እግዚአብሔር በህክምናም ይፈውሳል። አንዳንድ ክርስቲያኖች የህኪሞችን እርዳታ መፈለግ “እምነት ቢስ” መሆን ነው ስለሚሉ በራሳቸውም ሆነ በሌሎች ላይ ከፍተኛ ችግር ወይም ጉዳት ሲያደርሱ ይታያል። ለምሳሌ አንድ ሰው የልብ ቀዶ ጥገና አስፈልጎት ሆኪም ቤት ቢገባ፣ “የአምላኩን ፈዋሽነት መጠራጠሩ ነው” በማለት ያወግዙታል። “በህኪሞችና በነርሶች በመተማመን ፈንታ በፈዋሹ ጌታ ሊታመን ይገባው ነበር” ይላሉ። አባባሉ መንፈሳዊ ይምሰል እንጂ፣ እውነትነት የሌለው ወይም የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረን ሀሳብ ያለበት ነው። የህክምና ዕርዳታ ተደርጎላቸው የተፈወሱ እንዳሉ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እናነባለን። በጣም ጥሩ ምሳሌ የሚሆን

ነን የንገሥ ሕዝቅያስ ታሪክ ነው። በብሉይ ኪዳን ታሪክ ውስጥ ንጉሥ ሕዝቅያስ እንደሚሞት እግዚአብሔር ነግሮት እንደነበረ እናነባለን። እንዳይሞት እግዚአብሔርን እያለቀሰ ለመነው። ለቅሶውንና ልመናውን አይቶ በዕድሜው ላይ 15 ዓመት ጨመረለት። ነቢዩ ኢሳያስ ይህንን መልዕክት ይዞለት ሲመጣ “ኢሳያስም የበለሰ ጥፍጥፍ አምጥተው በእባጩ ላይ ይለብጡት፤ እርሱም ይፈውሳል ብሎ ነበር” (ኢሳ. 38፥21)። በወቅቱ “የበለሰ ጥፍጥፍ” ምን ዓይነት የማዳን ኃይል እንደነበረው ባናውቅም፤ እግዚአብሔር ያዘዘው መድኃኒት በመሆኑ ሕዝቅያስን ፈወሰው። በአዲስ ኪዳንም ጌታ ኢየሱስ በምድር በነበረበት የአገልግሎት ዘመኑ ሰዎችን በመዳሰስ ብቻ ይፈውሳቸው እንደ ነበረ እናውቃለን። አንድ ጊዜ ኢየሱስ ምራቁን መሬት ላይ እትፍ ብሎ ጭቃውን ካበካ በኋላ ዓይኑን በዚያ ጭቃ ቀብቶ አንዱን ዓይነ ሰው እንዴት እንደፈወሰው ታሪኩን በአዲስ ኪዳን ውስጥ አንበብናል። እነዚህ ታሪኮች እግዚአብሔር በሕዝምናም እንደሚፈውስ ያረጋግጡልናል። ስለዚህ “መድኃኒት መጠቀም ኃጢአት ነው” ማለት የተሳሳተ፤ ወይም መስመር የለቀቀ ቲዮሎጂ (የሥነ-መለኮት ትምህርት) ነው። እግዚአብሔር በህዝምና ውስጥም እንደሚፈውስ አውቆ አለ መጠቀም፤ እግዚአብሔርን “እኔ በምፈልገው መንገድ ካልፈወሰኝ፤ ፈውስን አልፈልግም” ማለታችን እንደሆነ እንወቅ። እግዚአብሔር በሰው ፈቃድ፤ በሰው ፕሮግራምና በሰው መንገድ ሳይሆን እርሱ ራሱ በሚመርጠው መንገድ ብቻ እንደሚሠራ እንወቅ። ህዚሞች ህዝምናውን ይስጡ እንጂ፤ ፈውስን የሚሰጠው እግዚአብሔር እንደሆነ መርሳት የለብንም።

እግዚአብሔር ለሁላችንም የተለያዩ ዕቅድ ስላለው፤

ሁላችንንም የሚይዘን በአንድ ዓይነት መንገድ አይደለም። ለአንዳንዱ ሙሉ ጤንነቱን ሰጥቶ በደስታ ሲያኖረው፤ ሌላው ግን ፈውስን አጥቶ በበሽታ ሲማቅቅ እናያለን። ለምን ይሆን? ብዙ ጊዜ ችግሩ ያለው በእግዚአብሔር በኩል ሳይሆን በእኛ በኩል ነው። ምናልባት እምነት ስለሌለን ይሆናል። በሽተኛው እምነት ኖሮት፤ ለበሽተኛው የሚጸልየው ሰው እምነት ማጣት ይሆናል። የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት አንድ ጊዜ ጋኔን ያደረበትን በሽተኛ ልጅ ሊፈውሱት እንዳልቻሉ ባዩ ጊዜ “እናንተ የማታምኑ ጠማማ ሰዎች እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገላችኋለሁ” በማለት እንደገሰጸቸው እናውቃለን (የማቴ. 17፥17)። እዚህ ላይ የእምነት ማጣት ፈውስን የሚያግድ እንደሆነ እናያለን። ደቀ መዛሙርቱ እነርሱ በሽተኛውን ለምን መፈወስ እንዳልቻሉ ሲጠይቁት “እምነታችሁ ጎደሎ ስለሆነ ነው፤ በእውነት እላችኋለሁ የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ ይህን ተራራ ከዚህ ተነሥተህ ወዲያ ሂድ! ብትሉት ይሄዳል፤ የሚሳናችሁም ምንም ነገር አይኖርም” አላቸው (የማቴ. 17፥20)። ታዲያ በቂ እምነት ካለን እግዚአብሔር ሁልጊዜ ይፈውሳል ማለት ይሆን? “አምን!” እንዳንል በቂ እምነትም ኖሮን እግዚአብሔር የማይፈውስበት ጊዜ እንዳለ እናውቃለን። ምክንያቱ ምን ይሆን?

◆ እምነት እንኳን ኖሮን የማንፈወስበት ምክንያት

1ኛ) በኃጢአታችን ምክንያት እግዚአብሔር ሊቀጣን ፈልጎ ይሆናል። በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በዓለም ውስጥ ከሚታየው የበለጠ፤ ዝሙት በሰፊው ይታይ እንደነበረ ጳውሎስ በጻፈላቸው በመጀመሪያው ደብዳቤ ላይ ገልጾት እናነባለን። በመካከላቸው የእንጀራ እናቱን (የአባቱን ሚስት) ያገባ ሰው እንደ ነበረ ይታወቃል። ይህን የመሰለ ኃጢአት የሚሠሩትን ምን ዓይነት ቅጣት እንደሚደርስባቸው

ጳውሎስ ሲገልጽ፡ “...እናንተና መንፈሴ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ኃይል ጋር ተሰብስበን መንፈሱ በጌታ በኢየሱስ ቀን ትድን ዘንድ እንደዚህ ያለው ለሥጋው ጥፋት ለሰይጣን እንዲሰጥ ፍርድ ነው” ይላል (1 ቆሮ. 5፥4-5)። “...ለሥጋው ጥፋት ለሰይጣን እንዲሰጥ...” ሲል፤ ሥጋው በበሽታ እንዲያዝ መፍቀዱን ሲገልጽ እንደሆነ እንገምታለን። ይሁን እንጂ እንዲህ ዓይነቱ ሰው፤ ኃጢአቱ ተሰምቶት ንሰህ ገብቶ ከተመለሰ ቤተ ክርስቲያን ተሀድሶ እንድትሰጠው ያዛል። “...የቀጣችሁት ቅጣት ይበቃዋልና፤ እንደዚህ ያለው ከልክ በሚበዛ ኃዘን እንዳይዋጥ ይልቅ ተመልሳችሁ ይቅር ማለትና ማጽናናት ይገባችኋል” ይላል (2 ቆሮ. 2፥6-7)። እዚህ ላይ አንድ መጠንቀቅ ያለብን ነገር አለ። የታመመ፤ ወይም ተጸልዮለት ያልዳነ ሁሉ፤ አንድ ዓይነት ኃጢአት ሠርቶ እግዚአብሔር እየቀጣው ነው ማለት እንዳልሆነ ግወቅ ይገባናል። ወይም በሽታ ሁሉ በኃጢአት ምክንያት የሚደርስ አለመሆኑን መረዳት ያስፈልገናል።

2ኛ) እምነት እንኳን ኖሮን እግዚአብሔር የማይፈውስበት ምክንያት፤ ለግል መንፈሳዊ ዕድገት እንዲሆነንና እንዲሁም በሕይወታችን ትህትናን ሊያስተምረን አቅዶት ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ በሽታ በራሳችን እንዳንታበይ ያደርገናል። የጳውሎስን ሕይወት ስንመረምር፤ እንዲታበይ ሊያደርጉት የሚችሉ ብዙ ነገሮች ነበሩት። በታወቀው ገማልኤል ሥር የሃይማኖትን ሥርዓት ጠንቅቆ የተማረ በመሆኑ በትምህርቱ ሊታበይ ይችል ነበር። ትንሳኤ ያገኘውን ክርስቶስ፤ እንዲሁም መንግሥተ ሰማይ ምን እንደሚመስል የማየት ዕድል ስለነበረው በዚያ ሁሉ ሊታበይ ይችል ነበር። ጳውሎስ ከትዕቢት ሊጠበቀው የቻለው ምን እንደ ሆነ

ሲገልጽ “...በመገለጥ ታላቅነት እንዳልታበይ የሥጋዬ መውጊያ እርሱም የሚገስመኝ የሰይጣን መል እኩተኛ ተሰጠኝ፤ ይኸውም እንዳልታበይ ነው፤ ስለዚህ ነገር ከእኔ እንዲለይ ሦስት ጊዜ ጌታን ለመንሁ እርሱም ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና አለኝ። እንግዲህ የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመካ እወዳለሁ” ይላል (2 ቆሮ. 12፥7-9)። አማኝ ምንም ያህል በአዕምሮ ችሎታው የረቀቀ፤ ብዙ ሀብት ያለው፤ ዝናው የገነነ ይሁን፤ እግዚአብሔር እሾህ የሚሆንበትን ነገር በሕይወቱ ውስጥ የሚያኖርበት ጊዜ አለ። ጳውሎስም የስጋው መውጊያ እሾህ ባይኖረው ኖሮ፤ አገልግሎቱ በትዕቢት ምክንያት ይቀጭ ጫል፤ ወይም ፍጻሜ ሳይደርስ መካከሉ ላይ ይቆም ነበር። እግዚአብሔር ይህን የሚያደርግበት ምክንያት ደካሞች መሆናችንን እንድናይ ለማድረግ እንጂ፤ ሊጎዳን እንዳልሆነ መረዳት ያስፈልገናል።

3ኛ) እምነት እንኳን ኖሮን እግዚአብሔር ሁልጊዜ ቶሎ ወይም ፈጽሞ የማይፈውስበት ሌላው ምክንያት፤ በጤንነት ከሚኖርበት ጊዜ ይልቅ፤ በሽተኛ በሆነበት ወቅት የበለጠ በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ እግዚአብሔር ክብርን ስለሚያገኝ ነው። በእኛ መታመምና መስቃየት እግዚአብሔር እንዴት ይከብራል? ብለን እኔና እናንተን ይድነቀን እንጂ፤ በሽታ የእግዚአብሔርን ክብር የሚጨምር እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ማረጋገጫ እናገኛለን። አንድ ጊዜ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ወደ መቅደስ ሲገቡ፤ ከመወለዱ ጀምሮ ዕውር የሆነውን ሰው አይተው ኢየሱስን “ዕውር ሆኖ እንዲወለድ ኃጢአት የሠራ ማን ነው? እርሱ ወይስ ወላጆቹ? ብለው ጠየቁት። ኢየሱስም እንዲህ

ብሎ መለሰለ የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ እንዲገለጥ ነው እንጂ አርሱ ወይም ወላጆቹ ኃጢአት አልሠሩም” ብሎ መለሰላቸው (የዮሐ. 9፥2-3)። ይህ ሰው ቀደም ሲል ያልተፈወሰው የእግዚአብሔር የራሱ ጊዜ ስለነበረው ብቻ ነው።

የእግዚአብሔርን መኖር በጣም ትጠራጠር የነበረች “ኤምሊይ ጋርድነር ኒል” የምትባል ጋዜጠኛ (ሪፖርተር) እግዚአብሔር በዘመናችን በሽተኞችን ይፈውሳል የሚለውን ሀሳብ ውድቅ ለማድረግ፤ ወይም ተረት ብቻ እንደሆነ ለማሳመን ከፍተኛ ምርምር ታደርግ ነበር። በዚህ ምርምር ውስጥ እንዳለች፤ ክርስቶስ ተገናኝቶና እንደግል አዳኛና መድኃኒቷ አድርጋ ተቀብላ አዲስ ሕይወት መኖር ጀመረች። የምርመራዋን ውጤት መጨረሻ ላይ ስትጽፍ “እግዚአብሔር በሥጋ ፈውስ ብቻ ይከብራል፤ የሚል የተሳሳተ እምነት ብዙዎቻችን አለን። እውነቱ ግን የሰውን ሕይወት የሚለውጥ ኃይለኛ ምስክርነት ያላቸው ከበሽታቸው የተፈወሱት ሳይሆኑ በህመም አልጋ ላይ ሆነው ፈውሳቸውን በእግዚአብሔር ጸጋ የሚጠብቁና እንዲሁም “ሲቃያችን ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን” ብለው የሚሉት ናቸው” አለች። እግዚአብሔር በሽተኛውን ከበሽታው ሲፈውሰው ይከብራል፤ ፈውሱንም ቢያዘገይበት ወይም ባይሰጠውም አሁንም እግዚአብሔር ይከብራል። እግዚአብሔር ምንጊዜም ቢሆን የሰውን ፕሮግራም ወይም የጊዜ ገደብ አይከተልም። ሲሠራ ራሱ እንደ ፈቀደና ደስ እንዳለው ብቻ ነው። ወሰን የሌለው እግዚአብሔር ዓላማውን እንደፈቀደው በሕይወታችን ይፈጽማል። አንዳንዶቻችን መታመም ሳይገባን እንታመማለን፤ እንዲፈውሰን መለመን መብታችን ነው። ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር

ሔር ለጳውሎስ “እምቢ!” እንዳለው እኛንም “እምቢ!” ሊለን ወይም “ጠብቅ!” ሊለን እንደሚችል ማወቅ ይገባ ናል። የትኛውንም ዓይነት መልስ ቢሰጠን ደስ ሊለንና አፋችን በምስጋና ሊሞላ ይገባል። እግዚአብሔር ለበሽተኛው ፈውሱን የሚሰጠው፤ ያ ሰው ፈውሱ ስለሚያስፈልገው ብቻ ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረው ለማድረግ ነው። ያለመፈወሱ ያንን በሽተኛ ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርበው መሆኑን ካየ፤ እግዚአብሔር ያለመፈወሱን የሚመርጥበት ጊዜ አለ። እኔና እናንተ በእግዚአብሔር ምርጫ ደስ እንዲለን ያስፈልጋል። ፈውሱን ጠይቀን እግዚአብሔር የማይሰጠን ምክንያት፤ የፈቀደውን ማድረግ የሚችል፤ ፍጹም ኃይል አምላክ ስለሆነ ነው። ማንን እንደሚፈውሱ፤ ማንን እንደማይፈውሱ ወሳኝ ራሱ ነው። አንዳንዴ እግዚአብሔር የሚያዳላ ይመስለናል፤ ይምሰለን እንጂ ምክንያቱ ያ አይደለም። ምክንያቱ የማይገባን፤ ወሰን የሌለውን አምላክ ወሰን ባለው ጭንቅላታችን ፈጽሞ ልንረዳው ስለማንችል ብቻ ነው። ያም ሆነ ይህ፤ እግዚአብሔር የሚያደርገውን ያውቃል። ለእኛም ሆነ ለዓለም የሚጠቅመውንና የሚበጀውን ያውቃል። ኢየሱስ የአባቱን ፈቃድ እንዳየ እኛም የእርሱን ፈቃድ ማየትና እንደ ፈቃዱ መኖር አለብን። አንዳንድ ጊዜ ከብዙ በሽተኞች መካከል አንድ ሰው ብቻ ይፈወሳል። በሌላ ጊዜ ደግሞ የተጸለየላቸው በሽተኞች ሁሉም ይፈወሳሉ። እግዚአብሔርን “ለምን ይህን አደረግህ?” ብለን ለመጠየቅ ማናችንም መብት የለንም። ሥልጣኑ የራሱ ብቻ ነው። መንፈስ ቅዱስ ፈውሱን በፈለገው ጊዜና ለፈለገው ሰው እንደሚፈልገው አድርጎ ይሰጣል። ባይገባንም እንኳ የእርሱ ፈቃድ መቅደም እንዳለበት መረዳት ይገባናል።

4ኛ. በቂ እምነት እያለን እንኳን እግዚአብሔር ሁልጊዜ ቶሎ ወይንም ፈጽሞ የማይፈውስበት ሌላው ምክንያት፤ ስቃይን የሚረዳው እኛ ከምንረዳው የተለየ በመሆኑ ነው። በመከራ ውስጥ በማለፍ እንጂ በሌላ መንገድ በሕይወታችን ፈጽሞ ልንማረው የማንችለውን ትምህርት እንድናገኝ፤ እግዚአብሔር በመከራ ውስጥ እንድናልፍ የሚፈቅድበት ጊዜ አለ። አንዳንድ አስተማሪዎች “ክርስቲያን ሁልጊዜ ከመከራና ከችግር ሁሉ ነጻ የሆነ ኑሮ መኖር አለበት፤ ህመም ፈጽሞ ሊደርስበት አይገባም” ብለው ያስተምራሉ። ሌሎች ደግሞ እግዚአብሔር የታመሙትን መፈወስ እንደሚችል ቢያምኑም፤ ክርስቲያን አልፎ አልፎ በመከራ ውስጥ እንደሚያልፍና መታመምም እንደሚችል ያምናሉ። እነዚህ በመከራ ውስጥ ማለፍ መንፈሳዊ ሕይወትን እንደሚያንጽፉ ወይንም እንደሚያሳድግ ያውቃሉ።

ለመሆኑ ትክክለኛ በሆነውና ባልሆነው መከራ መካከል ያለውን ልዩነት እንዴት ማወቅ እንችላለን? አሸናፊ የክርስትና ሕይወት እንዳንኖር የሚከለክለን መከራ ሁሉ ትክክለኛ ያልሆነ መከራ ስለሆነ፤ ማንኛውም ክርስቲያን ከዚያ ነጻ መሆን ወይንም መፈወስ አለበት። በሌላ በኩል ግን መከራ የክርስትና ሕይወታችንን የሚያሳድግ፤ ከእግዚአብሔር ጋር የበለጠ የሚያቀራርበን ከሆነ፤ ክርስቶስን በመከራው እንድንመስለው የሚያስችለንና በስቃይ ውስጥ ለሚያልፉት ሰዎች ርህራሄ እንዲኖረን የሚያደርገን ከሆነ፤ ትክክለኛው ዓይነት መከራ ስለሆነ፤ በሕይወታችን መኖሩ ይጠቅመናል እንጂ አይሳዳንም።

በሕይወታችን ስለሚከናወነው ወይንም ስለሚሆነው ማንኛውም ነገር ወሳኙ እግዚአብሔር ነው። እርሱ ሽክላ ሠራ ሲሆን፤ እኛ ግን ሽክላዎቹ ነን። ሽክላ ሠራውን

“እንዲህ አድርገህ ሥራኝ፤ ወይንም አትሥራኝ” ማለት እንደማይችል ሁሉ፤ እኛም በሕይወታችን እግዚአብሔርን “ይህ እንዲሆን ፍቀድ፤ ወይንም አትፍቀድ” ማለት አንችልም። ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የታመሙት እንዲፈወሱ፤ እግዚአብሔር የፈውስ ስጦታን በጸጋው ስለሰጠ፤ በመካከላችን የታመሙት እንዲፈወሱ በታማኝ ነትና ባለመታከት መጸለይ አለብን። አንዳንድ ጊዜ “እሺ! አሁን ይሁንልህ!” ሲለን፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ “እሺ! ግን አሁን አይደለም! ትንሽ ጠብቅ!” የሚል ሊሆን ይችላል። መልሱ ወይንም ውጤቱ ምንም ዓይነት ይሁን፤ በክርስቶስ አካል ውስጥ የፈውስ ስጦታ ያላቸው አማኞች፤ እንዲታወቁና ከሌሎች የቤተ ክርስቲያናቱ መሪዎች ጋር አብረው ለበሽተኞች እንዲጸልዩ ዕድል መስጠት ያስፈልጋል።

ስለ ፈውስ ስጦታ ስንነጋገር ብዙ ልንጠቅሳቸው የሚገቡ ሀሳቦች አሉ። የመጀመሪያው፤ እንደተቀሩት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች፤ የፈውስ ስጦታም ለአማኞች ሁሉ የሚሰጥ ስጦታ አለመሆኑን ነው። ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮ. 12፥29 “...ሁሉስ የመፈወስ ስጦታ አላቸውን? ...” ብሎ ይጠይቃል፤ መልሱ “የላቸውም” የሚል ነው። ይህን ሲል “የፈውስ ስጦታ” የሌላቸው ለበሽተኞች አይጸልዩም ማለት አይደለም። ይህ እንዳልሆነ የያዕቆብን መልዕክት ስናነብ እንረዳለን። “...ከእናንተ መካከል የታመመ ሰው ቢኖር የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን ወደ እርሱ ይጥራ፤ እነርሱም በሽተኛውን በጊታ ስም ዘይት ቀብተው ይጸልዩለት” ይላል (ያዕ. 5፥14) እንጂ፤ “የፈውስ ስጦታ” ያላቸውን ይጥራና እነርሱ ብቻ ይጸልዩለት አይልም። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሁሉ ዘይት

ቀብተው መጸለይ ከቻሉት “የፈውስ ስጦታ” ታዲያ ለምን አስፈለገ? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። የፈውስ ስጦታ የመንፈስ ቅዱስ መገለጥ አንደኛው መንገድ ስለሆነ፤ ስጦታው ያላቸው አማኞች አንዳንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን ሁልጊዜ በክርስቶስ አካል ውስጥ በህመም ምክንያት ለሚሰቃዩት ይጸልያሉ። የመፈወስ ስጦታ አንዴ ብቅ ብሎ ታይቶ የሚጠፋ ብቻ ሳይሆን ሁልጊዜ የሚቀጥል፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲሠራ የሚታይ መሆን አለበት። ፈውስን የሚሰጠው እግዚአብሔር ስለሆነ፤ በፈውስም፤ ባይፈውስም፤ ስጦታው ያላቸው ሰዎች በስጦታቸው ሁል ጊዜ እንዲጠቀሙበት ያስፈልጋል።

ስለ ፈውስ ስጦታ ስንነጋገር ሁለተኛው ልናውቀው የሚያስፈልግ ነገር፤ ጳውሎስ የፈውስ ስጦታ ያለውን ሰው “ፈዋሽ” ብሎ የማይጠራው መሆኑን ነው። ጳውሎስ “እግዚአብሔር እያንዳንዱ ሰው በቤተ ክርስቲያን የተለያየ አገልግሎት እንዲኖረው አድርጓል፤ በዚህም መሠረት በመጀመርያ ሐዋርያትን፤ ሁለተኛ ነቢያትን፤ ሦስተኛ መምህራንን ሾሞአል።” (1 ቆሮ. 12፥28) ይላል እንጂ፤ የፈውስና የተአምር መሥራት ስጦታ ያላቸውን አማኞች “...ፈዋሾች...ተአምር ሠሪዎች” ብሎ አይጠራቸውም። ጳውሎስ የፈውስ ስጦታ ያላቸውን “ፈዋሾች” ብሎ ካልጠራቸው እኔና እናንተም ልንጠራቸው አይገባም። ይሄም የሚያሳየን “ፈውስ” ከቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ውስጥ አንደኛው ብቻ እንደሆነ እንጂ፤ የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ፈውስ ብቻ እንዳልሆነ ነው። ይህንን ባለመረዳት በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያን አማኞች አገልግሎቶችን ወይም ስጦታዎችን ችላ ብለው “ፈውስ” ላይ ብቻ ትኩረት ሲሰጡና ለክርስቶስ የሚገባውን ክብርና አድናቆት የፈውስ ስጦታ ላላቸው አማኞች ሲሰጡ ይታያሉ። ፈውስ አያስፈልግም፤ ስጦታው ያላቸውን አማኞች

እንደሚገባቸው ማክበር የለብንም ማለት ሳይሆን፤ የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ፈውስ ብቻ እንዳልሆነና እንዲሁም ሌሎች አገልግሎቶች እንዳሉ ለመግለጽ ያህል ብቻ ነው።

ስለ ፈውስ ስጦታ ልናውቀው የሚገባ ሦስተኛው ነገር፤ የፈውስ ስጦታ በተፈጥሮ ወይም በልምምድ የሚገኝ ሳይሆን፤ መንፈስ ቅዱስ እንደ አስፈላጊነቱ ለአማኞች የሚሰጠው ስጦታ ነው። “የፈውስ ስጦታን” ከዘመኑ የህክ ምና ጥበብ ጋር ሊያይዙት፤ ወይም እኩል ሊያደርጉት የሚሞክሩ ሰዎች አሉ። እግዚአብሔር በህኪሞች ወይም በህክምና እንደሚሠራ ምንም ዓይነት ጥርጣሬ በበኩሌ የለኝም፤ ይሁን እንጂ፤ በህኪሞች የሚገኘው ፈውስ “ከፈውስ ስጦታ” የተገኘ ነው ማለት አይደለም። የፈውስ ስጦታ መለኮታዊ፤ ወይም ከላይ የሚሰጥ ብቻ ነው። እንዲሁም ስጦታ የሚለው ቃል የፈውሱን ምንጭ ያመለ ክታል።

ስለ ፈውስ ስጦታ ልናውቀው የሚገባ አራተኛው ነገር፤ የፈውስ ስጦታ ዛሬም የሚሠራ መሆኑ ነው። አንዳንዶች “ይህ ስጦታ በዘመናችን አይሠራም” ይበሉ እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የትም ቦታ ትምህርታቸውን የሚደግፍ አሳብ አናገኝም። በዘመናችን ብዙ “የፈውስ ስጦታ አለን” በማለት ያልሆነውን “ሆነ”፤ ያልተፈጸመውን “ተፈጸመ”፤ ያልተደረገውን “ተደረገ” በማለት ጌታን በማስከበር ፈንታ፤ ክብሩን የሚሻሙ ሰዎች በመኖራቸው ብቻ፤ እግዚአብሔር የፈውሱን ስጦታ ለልጆቹ መስጠት አቁሟል፤ ወይም ስጦታው አይሠራም ማለት ትክክል አይደለም።

ተአምር የማድረግ ስጦታ

“...እንዲሁም ለአንዱ ተአምራትን
የማድረግ ኃይልን ይሰጠዋል...”
(1 ቆሮ.12+10)።

1. ተአምር የማድረግ ስጦታ ምንድነው?

እግዚአብሔር ለመሥራት የሚፈልገውን ድንቅ ሥራ ለብቻው መሥራት ቢችልም፤ ሁል ጊዜ ሰዎችን እንደ መሣሪያ አድርጎ መጠቀምን ይመርጣል። ስለዚህ ሊጠቀምባቸው የሚፈልጋቸውን አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን አባላትን፤ ከተፈጥሮ ውጪ የሆኑትን አሰደናቂ ነገሮች እንዲያደርጉ የሚያስችላቸውን ልዩ ኃይል ሲሰጣቸው፤ ያ ተአምር የማድረግ ስጦታ ነው። “ተአምራት” ብለን ልንጠራቸው የምንችላቸው ብዙ የተፈጸሙ አሰደናቂ ሁኔታዎች መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንዳሉ እናውቃለን። ውሃው ወደ ወይን ሲለወጥ፤ የሞቱት ከሞት ሲነሱ፤

ሰዎች በሞላ ወንዝ ውስጥ አልፈው ሳይሰጥሙ ሲቀሩ፤ በመርዘኛ እባብ ተነድፈው ከሞት ሲድኑ፤ እነዚህንና እነዚህን የመሳሰሉ ብዙ ተአምራት መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንብበናል።

እግዚአብሔር የተአምራት አምላክ ስለሆነ፤ በዘመናችንም ተአምር ይሠራል ብለን በሙሉ ልባችን እናምናለን። እግዚአብሔር የተአምር አምላክ ስለሆነ ክርስትናን ከተአምራት ነጥለን፤ ወይም ክርስትናን ያለተአምራት ማየት አንችልም። የመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂዎች የማርቆስ ወንጌል ብቻ፤ ከጠቅላላ ታሪኩ ውስጥ ከመቶ ሠላሳ አንዱ (31%) ስለ ተአምራት የሚያወራ እንደሆነ ይገልጻሉ። ጥያቄያችን “እግዚአብሔር ተአምራት መሥራትን ይችላል ወይ?” የሚለው አይደለም። ሁላችንም “እግዚአብሔር ተአምራት መሥራት ይችላል” ብለን እናምናለን። ጥያቄያችን፤ “መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያየናቸውን ዓይነትም ሆነ ሌሎች ተአምራት በአሁኑ ዘመን ሊፈጸሙ ይችላሉ ወይ?” የሚለው ነው። ለምሳሌ በኢንዶኔዢያ አገር ውስጥ “ላይክ ኤ ማይቲ ዊንድ” (Like a Mighty Wind) በሚለው መጽሐፍ ላይ የተጠቀሱት ልዩ ልዩ ተአምራት በእርግጥ ተፈጽመዋል ወይ? እውነት ተፈጽመው ከሆነ፤ በእኛስ አካባቢ ሊፈጸሙ ይችላሉ ወይ? የሚለው ነው።

2. ተአምራት፤ ስለ መልክተኛው ማንነት ምስክር ይሆናል

እግዚአብሔር ለማንኛውም ነገር ምክንያትና ዓላማ እንዳለው ሁሉ፤ ተአምራትም የሚያደርግበት ምክንያት አለው። እግዚአብሔር ዝም ብሎ አምላክነቱን፤ ታላቅነቱንና ኃይልነቱን ለማሳየት ወይም ለማስመስከር ብቻ ያለ ምክንያት አንድም ጊዜ ተአምራት ሲሠሩ አላየንም። ለመሥራት ቢፈልግ ያቅተዋል ማለታችን ሳይሆን፤ አሠራሩ በዚያ መልክ አይደለም ለማለት ብቻ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያየናቸው ተአም

ራት፤ ልዩ ልዩ ምልክቶችና ድንቅ የሆኑ ነገሮች ተብለው ሲጠቀሱ አንብበናል። “ተአምራ” ማለት ከሰው ችሎታ ወይም በላይ የሆነ ኃይል ማለት ነው። የተአምራት ዓላማ የእግዚአብሔርን ታላቅነት ለማሳየት ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር ዓላማውን እንዲፈጽምለት የሚልከው ሰው፤ ምን ዓይነት ሥልጣን እንዳለውና እርሱ ራሱ የላከው መልዕክተኛው እንደሆነ የሚያረጋግጥ ነው። እግዚአብሔር ሙሴን ፈርሶን ዘንድ ሄዶ “ሕዝቤን ልቀቅ ይልሃል!” ብሎ እንዲነግረው በላከው ወቅት፤ ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር ከርከር ገጥሞ ነበር። “እስራኤላውያን እግዚአብሔር አልተገለጠልህም ብለው ቢያምኑኝና ቃሌን ባይሰሙ ምን እላቸዋለሁ? አለው እግዚአብሔርም በእጅህ የያዝኸው ምንድን ነው? አለው። እርሱም በትር ነው አለ። እግዚአብሔርም ወደ መሬት ጣለው አለው፤ ሙሴም ወደ መሬት በጣለው ጊዜ በትሩ ተለውጦ እባብ ሆነ፤ ሙሴም ከእርሱ ሸሸ። እግዚአብሔር ግን ሙሴን እጅህን ዘርጋና ጅራቱን ይዘህ አንሣው አለው። ሙሴም እጁን ዘርግቶ ጅራቱን በመያዝ ባኑሣው ጊዜ እንደገና በትር ሆነ። እግዚአብሔርም የቀድሞ አባቶቻቸው የአብርሃም የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ የሆነ እግዚአብሔር እንደተገለጠልህ ለእስራኤላውያን ማሰረጃ ይሆን ዘንድ በዚህ ተጠቀም አለው” (ዘጸ.4፥1-5)።

ሰዎች የእግዚአብሔርን ኃይልነት ሲያዩ፤ እግዚአብሔር የሚልካቸውን መልዕክተኞቹን ይቀበሉ ነበር። ኒቆዲሞስ፤ ከፈሪሳውያን ወገን የሆነ የአይሁድ አለቃ ኢየሱስ ይሠራቸው የነበራቸውን ተአምራት ተመልክቶ ኢየሱስን “መምህር ሆይ! እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ካልሆነ በቀር እነዚህን አንተ የምታደርጋቸውን ተአምራት ሊያደርግ የሚችል ማንም የለም፤ ስለዚህ አንተ ከእግዚአብሔር ዘንድ የመጣህ መምህር እንደሆንህ እና ውቃስን አለው” (ዮሐ. 3፥2)። ሰዎች ተአምራት ሲያዩ መልዕክተኞቹን ብቻ ሳይሆን፤ ይዘው የሚመጡትንም መልዕክት ይቀበላሉ። “ሰዎቹም የፊልጶስን ቃል በሰሙ ጊዜ የሚያ

ደርጋቸውንም ተአምራት ባዩ ጊዜ በእንድነት በጥንቃቄ ያዳምጡት ነበር” ይላል (ዮሐዋ. 8፥6)። በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን የእግዚአብሔር ቃል በየሥፍራው ሁሉ ተሰራጨ፤ ሃዋርያት ወንጌልን ሲሰብኩ ብዙዎች ያዳምጡአቸው ነበር። ምክንያቱም “እግዚአብሔር ምልክቶችን፤ ድንቅ ነገሮችን፤ ልዩ ልዩ ተአምራትን በማድረግና እንደ ፈቃዱ በታደሉት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አማካይነት ምስክርነታቸውን አጽንቶአል” ይላል (ዕብ. 2፥4)።

3. ስለ “ተአምራት” ያሉት የተለያዩ እምነቶች

በዘመናችን “ተአምራት ይሠራ ይሆን?” ለሚለው ጥያቄ ሦስት ዓይነት አስተያየቶችና እምነቶች እንዳሉ እናያለን።

3.1. በተአምራት የማያምኑ

ሊብራልስ ወይም “የላላ የክርስትና እምነት” ያላቸው ሰዎች የሚሰጡት አስተያየት አለ። ከሊብራልስ መካከል በመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀቱ በሃያኛው ክፍለ ዘመን የታወቀው “ጀርመናዊው ሩዶልፍ በልትማን” የተባለው ሰው ሲሆን፤ በአዲስ ኪዳን የተጠቀሱት “የተአምራት” ታሪኮች ሁሉ እውነትነት ያላቸው ሳይሆኑ በአፈ ታሪክ የተፈጠሩ ናቸው ይላል። የሳይንስ ዕውቀት ወይም ጥበብ በረቀቀበት ዘመን “በተአምራት” የሚያምን ስለሌለ፤ በአዲስ ኪዳን የተጠቀሱት የተአምራት ታሪኮች ሁሉ እንደ እውነት ሳይሆን እንደ ምሳሌ ብቻ ሊወሰዱ ይገባል ይላል።

3.2. በዘመናችን “ተአምራት” አይሠሩም ብለው የሚያምኑ

ሁለተኛው ክፍል ውስጥ ያሉት ደግሞ “ካንሰርቫቲቭ” ወይም “የክርስትና እምነት አጥባቂዎች” ሲሆኑ፤ የእግዚአብሔር ቃል ከስህተት ሁሉ ነጻ ስለሆነ፤ ስለማይዋሸ፤

መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱት ተአምራት ሁሉ በአፈ ታሪክ የተፈጠሩ ሳይሆኑ፤ እውነትነት ያላቸው ናቸው ብለው ያምናሉ። ይሁን እንጂ፤ በክርስቶስ ዘመን የታዩት ተአምራት በእኛ ዘመን ይፈጸማሉ ብለው አያምኑም። በኢየሱስ ዘመን፤ እንዲሁም በሃዋርያት ዘመን ተፈጽመዋል፤ በእኛ ዘመን ግን ሊፈጸሙ አይችሉም ይላሉ። በአጠቃላይ ተአምራት በአንደኛው ክፍለ ዘመን ላይ አብቅተዋል ይላሉ።

3.3. በዘመናችንም “ተአምራት” ይሠራሉ ብለው የሚያምኑ

ሦስተኛው ክፍል ደግሞ ተአምራት በጥንት ዘመን ብቻ ሳይሆን በእኛም፤ ማለትም በአሁኑም ዘመን ይፈጸማሉ የሚሉት ናቸው።

እንግዲህ ከዚህ ከሦስቱ ትክክለኛው፤ ወይም እውነተኛው የቱ ነው? “ተአምራት በሃዋርያት ዘመን ብቻ የነበረ ነው፤” ወይም “በአንደኛው ክፍለ ዘመን ላይ አብቅቷል” የሚል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የትም ሥፍራ አናነጥም። ጳውሎስ በ1 ቆሮንቶስ 13፥8-10 በጻፈው መልዕክቱ ለክርስቶስ አካል ለሆኑት አማኞች፤ ክርስቶስ ዳግመኛ እስኪመጣ ድረስ እንዲገለገሉበት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን እንደሰጠ ገልጿልናል። ኢየሱስ ለቀደ መዛሙርቱ “እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል፤ ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል፤” ብሏቸው ነበር (ዮሐ. 14፥12)። ይህ ተስፋ የተሰጠው ለሃዋርያቱ ብቻ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ለተሞሉት፤ ከትንሳኤው በኋላ ለነበሩት አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ነው። ክርስቶስ በምድር በነበረበት የአገልግሎት ዘመኑ፤ ብዙ ተአምራትን ሠርቷል። “ከዚህም የሚበልጥ

ያደርጋል” የሚለው ቃል፤ እርሱ ከፈጸማቸው ተአምራት የበለጠ ማድረግ እንደሚችሉ የሚገልጽ ተስፋ ነው።

“ተአምራት” ለአንድ ዘመን ብቻ ተወስኖ የተሰጠ አይደለም። ብሉይ ኪዳን እነ ሙሴ፤ ኤልያስና ኤልሳ ያደረጉትን ተአምራት ይዘረዝራል። ሙሴ በግብጻውያን ላይ አሥር የተለያዩ መቅሰፍቶችን አምጥቷል፤ ቀይ ባህርን ለሁለት ከፍሏል፤ ከዓለት ውሃን አፍልቋል። ኤልያስም የመበለቲቷ ዱቄትና ዘይት እንዳያልቅ አድርጓል፤ የሞተውን ልጅ ከሞት አስነስቷል፤ ከሰማይ እሳትን አውርዷል፤ ኤልሳም የኤልያስን እጥፍ ድርብ መንፈስ ተቀብሎ የሞተ እንዳሰነሳ፤ ለምጻሙን እንዳነጸ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

ለአራት መቶ ዓመት፤ ማለትም ክርስቶስ በሥጋ ወደ ምድር እስከመጣበት ዘመን ድረስ ፍጹም “የዝምታ ዘመን” ከሆነ በኋላ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል እግዚአብሔር ለሰው ልጅ እንደገና የሚናገርበት ዘመን መጣ። መልዕክቱ ፍጹም እንከን የሌለበት ነበር። ከእርሱም ጋር ከዚህ በፊት ታይቶ የማይታወቁ ተአምራት መታየት ጀመሩ። ትምህርቱን የሰሙት ሁሉ ከሌሎች አስተማሪዎች ሁሉ ልዩ በሆነ “ሥልጣንና ኃይል ይናገራል” አሉት። ይሄ ኢየሱስ በሽተኞችን ፈወሰ፤ አጋንንትን አስወጣ፤ ነፋስን ጸጥ አደረገ፤ በውሃ ላይ ተራመደ፤ ዕውሮችን አበራ፤ ሽባዎችን አዘለለ፤ እንዲሁም የሞቱትን ከሞት አስነሳ። እርሱንም ይከተሉት ለነበሩት ኃይልና ስልጣንን ሰጣቸው። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ምዕመናን ሲጽፍ፤ “በእርግጥ የሐዋርያት ምልክት በመካከልችሁ በምልክትና በድንቅ ነገር፤ በተአምራትም በሁሉ ትዕግሥት ተደረገ” አለ (2 ቆሮ. 12፥12)።

4. ስለ “ተአምራት” ማወቅ የሚገባን እውነቶች

4.1. ተአምራትን ማየት ሰዎችን ሁልጊዜ እንዲያምኑ አያደርጋቸውም

ብዙዎቻችን “ለተአምራት” ከመጠን በላይ እንጓጓለን። እግዚአብሔር ድንቅ ነገር ቢሠራ ኖሮ ወይም ሰዎች ክርስቶስ በምድር በነበረበት ዘመን ያደርጋቸው የነበራቸውን ተአምራት በዘመናችን ቢፈጽም ኖሮ፣ የዓለም ሕዝብ ሁሉ በእርሱ ያምን ነበር ብለን እንገምታለን። ስለዚህም ዓይነ ሥውሩን በርጠሚዎስን ዓይኑን እንደ ከፈተ፣ አልአዛርን ከሞት እንዳስነሳው፣ በእኛም ዘመን ይህን ዓይነቱን በግልጽ ለምን አይሠራም ብለን እንጠይቅ ይሆናል።

ይሁን እንጂ ተአምራት በተፈጸሙበት ወቅት በአካባቢው የነበሩትን ሰዎች ሁኔታ ስንመረምር፣ ተአምርም ቢያዩ እንኳን ሰዎች ማመን ይቸገሩ እንደነበረ እናውቃለን። ሙሴ በፈርአን ፊት አሥር ተአምራትን ሠርቷል፤ ይሁን እንጂ ፈርአን አላመነም። ኢየሱስ በምድር በነበረበት ዘመን ብዙ ተአምራትን ሠርቷል፤ ግን “እግዚአብሔርን ተሳድቧል” ብለው ሰቀሉት። ጴጥሮስና ዮሐንስ “መልካም” በሚሏት በመቅደስ ደጅ በየቀኑ ይቀመጥ የነበረውን፣ ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ አንካሳ የነበረውን ሰው በተአምር በኢየሱስ ስም ቆሞ እንዲራመድ ቢያደርጉትም፣ የሕዝቡ አለቆችና ሽማግሌዎች በክርስቶስ አላመኑም። እንዲያውም “..የታወቀ ምልክት በእነርሱ እጅ እንደ ተደረገ በኢየሩሳሌም ለሚኖሩ ሁሉ ተገልጦአልና እንሸሽገውም ዘንድ አንችልም፤ ነገር ግን በሕዝቡ ዘንድ አብዛኞቹ እንዳይስፋፋ ከእንግዲህ ወዲህ ለማንም ሰው በዚህ ስም እንዳይናገሩ እየሳተን እንዘላቸው ብለው እርስ በርሳቸው ተማከሩ” ይላል

(ዮሐዋ. 4፥16-17)። የክርስቶስን ከሞት መነሳት ተአምር አይተው የካዱና እውነትን ለመሸፈን የሞከሩ ሰዎች እንዳሉ እናውቃለን። ስለዚህ ተአምር ሁልጊዜ ሰዎችን ወደ ማመን እንደማያመጣቸው እናያለን።

4.2. ተአምራት ማየት እምነትን አይጨምርልንም

“ተአምር” ከሰብአዊ ኃይል ወይም ችሎታ ሁሉ በላይ የሆነ ድርጊት ሲሆን፣ የሚሰበው፣ ወይም የሚማር ከው የሰውን ፈቃድ ሳይሆን ዓይኑን ብቻ ነው። “ተአምራት” በዓይን የሚታዩ ናቸው። አንድ ትልቅ ተአምር ያየ ሰው፣ ራሱን ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ ሳይሰጥ፣ ሌላ ከዚያ የበለጠ ትልቅ ተአምር ማየት ይፈልጋል። ጻፎችና ፈሪሳውያን ኢየሱስ ተአምር ሲሠራ ለማየት ይፈልጉ ነበር። ኢየሱስ ግን ጥማታቸውን አይቶ “ክፉና አመንዝራ ትውልድ ምልክት ይሻል...” አላቸው (ማቴ. 12፥39)። በዘመናችንም አንዳንድ ክርስቲያኖች በሕይወታቸው ብዙ “ተአምራትን” ቢያዩ ራሳቸውን ለእግዚአብሔር የበለጠ ይሰጡ እንደነበር ይናገራሉ። ይሁን እንጂ፣ ይህ እውነት አይደለም። ተአምራት በማየት ብቻ እምነታቸው የሚያድግ ይምስላቸው እንጂ፣ መልአክ ተገልጦ ቢናገራቸው እንኳን ማመን አይሆንላቸውም። በምልክቶች ይኸውም በተአምር፣ በቋንቋ መናገር፣ በፈውስ ላይ ብቻ ትኩረት የሚሰጡ፣ ወይም እነዚህን ነገሮች ቢያዩ በእምነታቸው የሚያድጉ የሚመስላቸው ሰዎች በእምነት ሳይሆን በማየት የሚኖሩ ናቸው። ካላየሁ አላምንም ያለውን ቶማስን ኢየሱስ “ስለ አየሽኝ አምነሃል፤ ሲያዩ የሚያምኑ ብፁዓን ናቸው አለው” (ዮሐ. 20፥29)።

4.3. “ተአምራት” ሁሉ ምንጫቸው እግዚአብሔር አይደለም

ሙሴ በፊርአን ፊት ቆሞ ተአምራትን ሲያደርግ፥ የፊርአን አስማተኞችም አንዳንድ ተአምራቶችን ያሳዩ እንደ ነበረ እናውቃለን። ኢየሱስ በመጨረሻው ቀን ስለሚሆነው ሲናገር “...ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነገሥት ይኑ ሣሉና ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ” አለ (ማቴ. 24፥24)። እግዚአብሔር ሕይወታቸውን ሙሉ በሙሉ ለክርስቶስ የሰጡትን ሰዎች በእምነታቸው ለማጠናከርና የእርሱን ሕያውነት ለማረጋገጥ ተአምራት ሲሠራ ለማየት እኔና እናንተ እንጠብቅ ይሆናል። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔርን ሕያውነት ለማረጋገጥ ተአምራትን መጠበቅ አያስፈልገንም። ተአምር ቢሠራም ባይሠራም የእግዚአብሔርን ሕያውነትና ኃይልነት ልንጠራጠረውና ልንክደው አይገባም። ይህንን ስንል ተአምር ፈጽሞ አያስፈልግም ማለታችን አይደለም።

5. እግዚአብሔር ተአምር የሚፈጽምባቸው ክልሎችና ሁኔታዎች አሉት

5.1. እግዚአብሔር ተአምር የሚሠራው አስፈላጊ በሆነበት ሥፍራና ጊዜ ብቻ ነው

በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 9 ላይ አንድ አስደናቂ የሆነ ተአምር ሲፈጸም እናያለን። “በኢዮጵም ጣቢታ የሚሉአት አንዲት ደቀ መዝሙር ነበረች፤ ትርጓሜውም ዶርቃ ማለት ነው፤ እርሷም መልካም ነገር የሞላባት ምፅዋትም የምታደርግ ነበረች። በዚያም ወራት ታመመችና ሞተች፤ አጥባቢውም በሰገነት አኖሩአት። ልዳም ለኢዮጵ

ቅርብ ናትና ደቀ መዝሙርት ጴጥሮስ በዚያ እንዳለ ሰምተውት ወደ እነርሱ ከመምጣት እንዳይዘገይ እየለመኑ ሁሉት ሰዎች ወደ እነርሱ ላኩ። ጴጥሮስም ተነሥቶ ከእነርሱ ጋር መጣ፤ በደረሰም ጊዜ በሰገነት አወጡት፤ መበለቶችም ሁሉ እያለቀሱ ዶርቃ ከእነርሱ ጋር ሳለች ያደረገቻቸውን ቀሚሶችና ልብሶችን ሁሉ እያሳዩት በፊቱ ቆሙ። ጴጥሮስም ሁሉን ወደ ውጭ አስወጥቶ ተንበርክኮም ጸለየ፤ ወደ ሬሳውም ዘወር ብሎ ጣቢታ ሆይ፥ ተነሿ አላት። እርሷም ዓናችኋን ከፈተች ጴጥሮስም ባየች ጊዜ ተቀመጠች። እኛንም ለእርሷ ሰጥቶ አስነሣት፤ ቅዱሳንንና መበለቶችንም ጠራ ሕያውም ሆኖ በፊታቸው አቆማት። ይህም በኢዮጵ ሁሉ የታወቀ ሆነ፤ ብዙ ሰዎችም በጌታ አመኑ” (የሐዋ. 9፥36-42)። በዚህ ታሪክ ውስጥ ፍሬ ነገር ያላቸውን ብዙ ነጥቦች ማግኘት እንችላለን።

ሀብታም ከሆኑት አገሮች ይልቅ ድሃ በሆኑት አገሮች ብዙ ተአምራት ሲፈጸሙ እናያለን፤ እንሰማለን። ሰው ምንም ሌላ የሚተማመንበት ነገር ሲያጣ ወይም ሳይኖረው፥ ልቡ ከእግዚአብሔር ጋር በጣም ይጣበቃል፤ ለእግዚአብሔር ከፍተኛ ጥማትና ረሀብ ይሰማዋል። ሀብታሞች በራሳቸውና ባላቸው ነገር ስለሚመኩ፥ ብዙ ጊዜ ለእግዚአብሔር የተራቡና የተጠሙ አይደሉም። ስለዚህ በየትኛውም አቅጣጫ ሌላ ተስፋ የሌላቸው ሰዎች፥ ተአምር ሠሪ የሆነውን አምላክ በሕይወታቸው ተአምር እንዲሠራ የሙጥኝ ስለሚሉት እግዚአብሔር ከንዱን ይዘረጋል፤ ተአምራቱንም ያሳያል። ከላይ ከሰማነው ታሪክ እንደምንረዳው ጣቢታ ታገለግል የነበረው በጣም ድህዎችን ነበር። በራሷ ፍላጎት ላይ ትኩረት ሳትሰጥ የሌሎችን ጉድለት ለመሙላት የምትጥር ሴት ነበረች። ባልታወቀ በሽታ ታማ ስትሞት፥

የእርሷን ዕርዳታ ያገኙ የነበሩት ድሃዎች ሁሉ ያለ ዕርዳታ ቀሩ። የሕዝቡን ድህነት አይቶ የማይጨክነው ጌታ፣ ለድሆች ሲል ጣቢታን ከሞት እንድትነሳ በማድረግ አስደናቂ ተአምርን ሠራ። እዚህ ላይ እግዚአብሔር ጣቢታን ከሞት ያስነሳት፤ ምን ዓይነት ታላቅ አምላክ መሆኑን ለማስመስከር ዝም ብሎ ያደረገው ሳይሆን፤ የሕዝቡን ችግር ተመልክቶ ነው።

5.2. ተአምር ሊፈጸም የሚችለው ትልቅ እምነት ባለበት ልብና አካባቢ ነው

የጣቢታን ታሪክ ስንመረምር፤ የጣቢታን ወዳጆች ታላቅ እምነት እናያለን። ሬሳዋን የመቀበሪያ ሳጥን ውስጥ ከተው መቅበር አልፈለጉም። ይህን በማድረግ ፈንታ፣ ጴጥሮስ በአካባቢው አገልግሎት ላይ እንደነበረ አውቀው እንደ አይሁድ ወግ ሬሳዋን ካጠቡ በኋላ በሰንበት አኑረው በአስቸኳይ እንዲመጣ ሁለት መልዕክተኞች ላኩበት። ይህን ያደረጉበት ምክንያት እግዚአብሔር አስደናቂ የሆነ ውን ተአምር በጴጥሮስ አማካኝነት እንደሚሠራ ፍጹም የሆነ እምነት ስለነበራቸው ነው። እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔር ታላላቅ ነገሮችን ይሠራል ብለው ለሚያምኑትና ለሚጠብቁት፤ በሕይወታቸው ተአምር እንደሚያደርግ ያረጋግጡልናል። ስለዚህ ሰዎች በሌላው ነገር ሁሉ ተስፋ ቆርጠው፤ ሙሉ በሙሉ በጌታ ታምነው፤ ቃሉን አጥብቀው ሲያምኑና ሲይዙ፤ እግዚአብሔር ተአምራትን ይሠራል።

5.3. እግዚአብሔር በእውነተኛ ባሪያዎቹ ሕይወት ይሠራል

የጣቢታ ወዳጆች አማኞች ሲሆኑ፤ ጴጥሮስን ልከው በማስመጣት ፈንታ ለምን ራሳቸው አልጸለዩላትም? ብለን

መጠየቃችን አይቀርም። ጴጥሮስ ከክርስቶስ ጋር ቅርብ ስለ ነበረ፤ ከጌታው ብዙ ነገር እንደተማረና እንዳየ ያውቃል። ኢየሱስ የኢያሪዮስን ልጅ ከሞት ባስነሳበት ጊዜ ጴጥሮስ በዚያ ስለነበረ ሁሉን አይቷል። ኢየሱስ እንዳደረገ ጴጥሮስም ልክ የእርሱን ምሳሌ ተከትሏል። የጣቢታ ወዳጆች ሥጋ ለባሹ ጴጥሮስ በራሱ ምንም ዓይነት ኃይል እንደሌለው ያውቃል። እርሱን የፈለጉት ከክርስቶስ ጋር የነበረውን ቅርብ ግንኙነት ሰላወቁና ጌታም ተአምር የመሠራት ስጦታ እንደሰጠው ሰላመኑ ብቻ ነው። እኛም በዘመናችን ከጌታ ጋር ቅርብ ላላቸው፤ በሕይወታቸው ጌታ ሲሠራባቸው ላየናቸው፤ የተአምር ማድረግ ስጦታ ጌታ እንደሰጣቸው እርግጠኞች ለሆንባቸው አማኞች የአገልግሎቱን ዕድል ልንሰጣቸው ይገባል። አንዳንድ ጊዜ ትልቅ ስህተት እኔና እናንተ እንሠራለን። ይኸውም እንዲጸልዩ የምንጠራቸው ትልቅ ስም ያላቸውን፤ አፈ ጮሌዎችን ነው። በእኛው መካከል ያሉ፤ ትሁት በመሆናቸው ምክንያት ራሳቸውን አተልቀው የማያቀርቡ፤ ማንም የማያውቃቸው፤ ጌታ ግን የጸጋ ስጦታ የሰጣቸው አሉ። ለእነርሱ የአገልግሎት በር ከመክፈት ወደ ኋላ እንዳንል እንጠንቀቅ።

5.4. ተአምር የሚፈጸመው የአገልጋዩ ልብ በርህራሄ ሲሞላ ነው

የጣቢታን ታሪክ ስንመለከት አሁንም የጴጥሮስን አቋም ለመመርመር እንገደዳለን። በአይሁድ ሕግና ደንብ ሬሳ መንካትና ሬሳ ካለበት ከፍል መግባት ያረከባል። ሬሳው ቀደም ሲል የታጠበ ቢሆንም፤ ጴጥሮስን ከእርሱስት ነጻ አያደርገውም። ይሁን እንጂ፤ ጴጥሮስ ወዳጆቹ ዕንባቸውን ሲያፈሱና ሲያለቅሱ ሲያይ ልቡ በርህራሄ ተሞላ፤ ያኔ ለሰዎቹና ለጣቢታ የነበረው ፍቅርና ርህራሄ ብርቱ

ሰለነበረ፤ የጣቢታ ፊሳ ወዳለበት ክፍል ሳያመነታ ገባ። መግባት ብቻ ሳይሆን፤ እጇን ይዞ “ጣቢታ ተነሺ” ብሎ አስነሳት። ያለርህራሄ፤ ያለፍቅር፤ ዝም ብለው ለበሽተኞች የሚጸልዩ አሉ። ተአምር እንዲፈጸም የሚጠይቁት የሞተው ሰው ወይም የዘመዶቹ እንባ ልባቸውን ነክቶትና ቀስቅሶት ሳይሆን፤ የራሳቸው ዝና የበለጠ ከፍ እንዲል በመመኘት ነው። ለዚህ ነው በዘመናችን እግዚአብሔር ድንቅ ሥራዎችና ተአምራትን ሲሠራ የማናየው።

ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር አገልግሎቱ በሽተኞችን እንደፈወሰ፤ የሞቱትን እንዳስነሳ፤ ማዕበልን ጸጥ እንዳደረገ እናውቃለን። ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትናም ዛሬም፤ ነገም፤ ለዘለዓለምም ያው ከሆነ፤ ያንኑ ዓይነት ተአምራት በዘመናችንም እንደሚሠራ እናምናለን። ሲ. ኤስ. ሉወስ፤ “ተአምራት ለጀማሪዎች ነው” አለ። ይህን ያለው ተአምር ለተጠሙና “ተአምር ካለየን አናምንም” ለሚሉት እንጂ፤ ተአምር ፈጽሞ አያስፈልገንም ማለቱ አይመስለኝም። ተአምር የማድረግ ስጦታ በዘመናችንም ላለች ቤተ ክርስቲያን የተሰጠ ነው። ጥያቄው ግን እንጠቀምበታለን? ወይንስ ችላ እንለዋለን? ጳውሎስ “እንግዲህ መንፈስን የሚሰጣችሁ በእናንተም ዘንድ ተአምራት የሚያደርግ በሕግ ሥራ ነውን ወይስ ከእምነት ጋር በሆነ መሰማት ነው?” ብሎ ይጠይቃል (ገላትያ 3፥5)። በዚህ ቃል መሠረት የጥንት ቤተ ክርስቲያን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የሆነውን፤ ተአምር ማድረግን ትለማመድ እንደነበረ እንረዳለን። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ለሃዋርያት ብቻ ሳይሆን ለእኛም የተሰጠ ስለሆነ፤ ልንጠቀምበት ይገባል።

የእምነት ስጦታ

“...ያው አንዱ መንፈስ ለአንዱ እምነትን ይሰጠዋል...”

(1ኛ ቆሮንቶስ 12፥9)

1. ስለ እምነት ሙሉ መረዳት እንዲኖረን ያስፈልጋል

በክርስትና ሕይወት ልምምድ ውስጥ በደንቡ ካልተረዳናቸው ነገሮች መካከል አንደኛው “እምነት” የሚለውን አሳብ ነው። ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት እንደማንችል መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (ዕብ. 11፥6)። ሌላ ሥፍራ ደግሞ “... እግዚአብሔር በሰጣችሁ እምነት መጠን...” (ሮሜ 12፥3) የሚለውን ጥቅስ ስናነብ፤ “እምነት” ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ስጦታ እንደሆነ እናያለን። እምነትን እግዚአብሔር የሚሰጥ ከሆነ፤ እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት ደግሞ እምነት የሚያስፈልግ

ልግ ከሆነ፤ እርሱን ደስ ለማሰኘት ወሳኙ እኛ ሳንሆን እግዚአብሔር ራሱ ነው ማለታችን አይቀርም። የተለያየ “እምነት” እንዳለ በደንብ ካልገባን፤ ሁለቱ አሳቦች እርስ በርሳቸው የሚቃረኑ ስለሚመስሉን ግራ እንጋባለን።

እኔና እናንተ፤ “እምነት” የሚለውን ሀሳብ በሚገባ ካለመረዳታችን የተነሳ እግዚአብሔር ለእኛ ያሰበውን በጎ ነገር ሳናገኝ እንቀር ይሆናል የሚል ፍርሃት አለን። ከላይ ባየነው የእግዚአብሔር ቃል መሠረት፤ እምነት “የእግዚአብሔር ስጦታ ነው” በማለት እግዚአብሔር እምነትን እንዲሰጠን፤ እምነትን እንዲጨምርልን እንለምናለን፤ እንጠበቃለን። ይሁን እንጂ፤ እንደጠበቅነው አንድ ዓይነት ተአምር ካልተፈጠረና የእምነታችንን ውጤት ካላየን፤ ተስፋ ቆርጠን የጀመርነውን መንፈሳዊ ጉዞ እናቆማለን። በዚህ ዓይነት የሰይጣን መቀለጃ እንሆናለን።

“እምነት” ገለልተኛነት (neutrality) ያለው ነው። ይህም ማለት “እምነት” በራሱ “ጥሩ” ወይም “ክፉ” አይደለም ማለት ነው። ይሁን እንጂ፤ “ጥሩ” ወይም “ክፉ” የሆነ መንፈስ ሊቆጣጠረው ይችላል። “ጥሩ” ወይም “መጥፎ” የሆነው መንፈስ ካልተቆጣጠረው “እምነት” ብቻውን ጥሩ ወይም መጥፎ ሊሆን አይችልም። ሰው በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠረ በመሆኑ፤ ስሜት፤ ፍላጎት፤ ፈቃድ እንዲሁም የማሰብና የማድረግ ችሎታ እንዳለው ሁሉ፤ “ማመን እንዲችል” ሆኖ የተፈጠረ ፍጡር ነው። እነዚህ ችሎታዎች “የውጪ ተጽእኖ” ከሌለባቸው በራሳቸው “ክፉ” ወይም “ጥሩ” መሆን አይችሉም። የሚመሩት ግን በእኔና በእናንተ ውስጥ ባለው መንፈስ ነው። በእኔና በእናንተ ልብ ውስጥ ያለው መንፈስ ደግሞ ጥሩ ወይም ክፉ መንፈስ ሊሆን እንደሚችል እናውቃለን። ለምሳሌ ማፍቀር (መውደድ)፤ መጥላት፤ ማድነቅ፤ መናቅ፤ ትዕቢት፤ ትህትና፤ መናደድ፤ መታገስ፤ ፍርሃት፤ ድፍረት.... እነዚህ ሁሉ ጥሩም፤ መጥፎም መሆን ይችላሉ። አንዳንዶቻችን “እምነት” “ከክፉና

ከጥሩ” መንፈስ ጋር ምን ግንኙነት አለው? ወይም እምነት የሚሠራው “ከጥሩ መንፈስ” ጋር ብቻ አይደለም ወይ? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ይህን ሀሳብ የበለጠ ለመረዳት እንድንችል በአዳምና በሔዋን ሕይወት ውስጥ የተፈጠረውን መመልከት ይጠቅመናል።

እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን “ማመን” እንዲችሉ አድርጎ እንደፈጠራቸው እናውቃለን። ይሁን እንጂ የመምረጥና የመፍቀድ ሙሉ ነጻነት ጨምሮ ሰጥቷቸው ነበር። ሰይጣን መጀመሪያ ላይ የሔዋንን “አዕምሮ” (intellect) በመንካት፤ “...በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዝዞአልኝ...” ብሎ ጠየቃት (ዘፍ. 3፥1)። ሔዋንም ስትመልስ፤ “...በገነት ካለው ከዛፍ ፍሬ እንበላለን፤ ነገር ግን በገነት መካከል ካለው ከዛፍ ፍሬ እግዚአብሔር አለ፤ እንዳትሞቱ ከእርሱ አትብሉ አትንኩትም” አለችው (ዘፍ. 3፥2-3)። ሰይጣን እዚህ ላይ አላቆመም፤ “...ይሄ ውሸት ነው፤ ፈጽሞ አትሞቱም፤ እንዲያውም እንደ እግዚአብሔር ትሆናላችሁ...” አላት። በዚህ ጊዜ ሰይጣን የሔዋንን “ስሜትና” እንዲሁም “አዕምሮዋን” በመንካቱ፤ ከዚህ በፊት “አምና” የተቀበለችውን ትዕዛዝ መጠራጠር ጀመረች። አዕምሮዋና ስሜቷ ፍጹም ተናጋ። ሔዋን እግዚአብሔር መጀመሪያ ከሰጣት ማስጠንቀቂያና መመሪያ ይበልጥ፤ ሰይጣን የነገራትን በልቧ “አምና” ተቀበለች። ከመጠን በላይ ያጓጓትን ፍሬ ቀጥፋ በላች፤ ለባሏም ሰጠችው። በዚህ ዓይነት እግዚአብሔር በተፈጥሮ የሰጠንን “የማመን ችሎታ” ያለአግባብ ስንጠቀምበት፤ ፈጣን የሆነ ክፉ ውጤት እንዴት ሊያመጣ እንደሚችል ከሔዋን ልምምድ ማየት እንችላለን።

ሰው እስትንፋስ ኖሮት በሕይወት እስከተመላለሰ ድረስ፤ “እምነትን” በየቀኑ መለማመዱ አይቀርም። “እምነትን ሰጠኝ” ብሎ መጠየቅ፤ “የምበላባበትን አፍ፤ የምተነፍስበትን ሳንባ ሰጠኝ” ብሎ እንደመጠየቅ ይቆጠራል፤ ያለንን፤ ልክ

እንደሌለን ወይም እንዳልተሰጠን አድርገን መጠየቃችን ይሆናል። “እምነት” ኃያሉ እግዚአብሔር ለሁላችንም የሰጠን አስደናቂ ስጦታ ነው። እኔና እናንተ መጠየቅ ያለብን፤ “ይህን ታላቅ ስጦታ በሕይወቴ መጠቀም የምችለው እንዴት ነው? የእምነቴን አቅጣጫ የሚወስነው በውስጤ ያለው መንፈስ ምን ዓይነት ነው?” በማለት ነው።

2. የእምነት ዓይነቶች

2.1. የማዳን እምነት (Saving Faith)

ያለእምነት ማንም ወደ ክርስቶስ መምጣት አይችልም። “ጸጋው በእምነት አድኗችኋልና ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ስሥራ አይደለም” (ኤፌ. 2፥8-9)። እንደ እግዚአብሔር ቃል፤ በእግዚአብሔር ፊት ሊያቆመንና ሊያጸድቀን ወይም ሊያድነን የሚችለው “የማዳን እምነት” ነው። ደህንነትን የምናገኘው በራሳችን ጥረት ሳይሆን፤ እግዚአብሔር እንዲሁ በጸጋው የኃጢአት ይቅርታን በመስጠት እንደሚያድነን “ሰናምን” ብቻ ነው። የማይገባንን የእግዚአብሔርን ፍቅርና ርህራሄ ለመቀበል ጸጋው ያስፈልገናል። የእግዚአብሔርንም ጸጋ በሙላት ተገልጦ ያየው አንድ ልጁን ለኃጢአታችን ማስተሰረያ እንዲሆን የመስቀል ሞት እንዲሞት አሳልፎ በሰጠበት ጊዜ ነው። እኛ በበጎ ሥራችንና በሃይማኖተኛነታችን ልናገኘው የማንችለውን፤ እግዚአብሔር አንድ ልጁን መስዋዕት አድርጎ በመስጠት ደህንነት እንዳዘጋጀልን ልናምን እንደሚገባን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ስለዚህ “የማዳን እምነት” ማለት “በኢየሱስ ይቅርታና” እንዲሁም “ፍጹም አምላክ፤ ፍጹም ሰው” መሆኑን “ብማመን” ላይ የተመሠረተ እንደሆነ እናያለን።

እግዚአብሔር ለደህንነታችን ካቀደው መልካም ዕቅድ ውስጥ ትልቁ ነገር፤ በእርሱ ላይ ያለን እምነት የበለጠ ጽኑ እንዲሆንና እንዲቀሰቀስ አስፈላጊውን እርምጃ ሁሉ የወሰደ መሆኑ ነው። በእኛና በእርሱ መካከል ያለው የመለያየት ሰላጤ (rift) እንዲጠብቅ ሕብረታችንም የተቀራረበ እንዲሆን ይናፍቃል። ለዚህ ነው እግዚአብሔር በሚወደው ልጁ በኩል ራሱን ሰው አድርጎ ወደ ዓለም የመጣው። እግዚአብሔር ልጁን ወደ ዓለም ሲልከው፤ ለዓለም ኃጢአት መስዋዕት እንደሚሆን ያውቅ ነበር። ሊያድነን የሚችለው የእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ እምነታችን እንዳልሆነ መረዳት አስፈላጊ ነው (ኤፌ. 2፥8-9)። መንፈስ ቅዱስ ሰው ኃጢአተኛነቱን እንዲገነዘብ፤ የዚያን ሰው “ብራስ መመገድቅን” ከውስጡ በመፋቅ ልክ እንዳለ ኃጢአቱ እንዲታየው ያደርጋል። “እምነት” እንዲኖረውና የክርስቶስ ሕይወት በውስጡ መኖር እንዲችል ውስጡን በማነሳሳት ይረዳዋል።

2.2. አጠቃላይ እምነት (General Faith)

“አጠቃላይ እምነት” ማንኛውም አማኝ ሊኖረው የሚችል እምነት ነው። ይኸውም ሰማያዊ አባታችን የሚያስፈልገንን እንደ ቃሉ እንደሚሰጠን ማመን ነው። እግዚአብሔር እንዲሰጠን የምንፈልገውን ከጠየቅነው በኋላ ስጦታውን ባናይም፤ እንደተቀበልነው አድርገን ማመን ነው (ማር. 11፥24)። ለደህንነታችን “እምነት” እንደሚያስፈልገን ሁሉ፤ በክርስቶስ በማመን ያገኘነውን ደህንነት ይዘን ወደ ፊት ለመቀጠልም እምነት ያስፈልገናል። እምነት ምን እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል ሲገልጽ “እምነትም ተሰፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ፤ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው” ይላል (ዕብ. 11፥1)። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ የእምነት ሰዎች እንደነበሩ ታሪካቸው ተዘርዝሮ እናነባለን። አቤል፣ ሄኖክ፣ ኖህ፣ አብርሃም፣

ያዕቆብ፣ ዮሴፍ፣ ሙሴና እንዲሁም ሌሎች በእምነት እንዴት እንደተራመዱ እናውቃለን።

“እምነት” ለመሆኑ ምንድነው? እምነት በማይታየው ነገር ማመን ማለት ነው። ክርስቶስን ማናችንም በዓይኖችን አላየነውም፤ ባናየውም መኖሩንና ህያው መሆኑን እናምናለን። ለዚህ ነው ኢየሱስ ቶማስን “ሳይሆን የሚያምኑ ብሉክን ናችው” በማለት ሳይሆን የሚያምኑትን ያደነቀው። ማድነቅ ብቻ ሳይሆን፤ በመጨረሻ ሽልማት የሚሰጣቸው መሆኑንም ይናገራል። “እምነት” የማይታየውን ነገር እርግጠኛ ሆኖ መቀበል ማለት ነው። እምነት የሌለው ሰው “ካላየሁ አላምንም” ሲል፤ የእምነት ሰው ግን “ሳምን ያጌማየት እችላለሁ” ይላል። እምነት የሌለበት የክርስትና ሕይወት የሚኖር ክርስቲያን አሸናፊነቱን ሳይሆን ሽንፈቱን ብቻ ያያል። የወደፊቱ ጨለማ ሆኖ እንጂ፤ የተሰፋ ጭላንጭል አይታየውም። የሚኖረው በትላንትናው እንጂ፤ የዛሬውና የነገው አይታየውም። ያለ እምነት የክርስትና ሕይወት ዕድገት የሌለበት ጉዞ ይሆናል።

2.3. የእምነት ስጦታ (Gift of Faith)

“የእምነት ስጦታ” ምንድነው? ከላይ ካየናቸው ሁለት ዓይነት “እምነቶች” በምን ይለያል? “እምነት” ስንል፤ ማመን የማይቻለውን፤ እግዚአብሔር ሊያደርግ ይቻለዋል ብሎ እንዲያምን የሚያስችለው ኃይል እንደሆነ ተመልክተናል። “የእምነት ስጦታ” ያለው ሰው እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ሊያደርግ ያሰበውን አስቀድሞ ማየት የሚችል ነው። ፒተር ዋግክር “የእምነት ስጦታን” ሲገልጽ፤ “የእምነት ስጦታ፤ እግዚአብሔር ምን ዓይነት ዓላማ እንዳለውና ወደፊት ምን ለመሥራት እንዳቀደ ለይተው ማወቅ የሚችሉበትን፤ ያልተለመደ ወይም ተራ

ያልሆነ እምነት እግዚአብሔር የክርስቶስ አካል ለሆኑ ለአንዳንድ አማኞች የሚሰጠው ስጦታ ነው” አሉ። አንዳንድ ሁኔታዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲፈጠሩ፤ ሌሎች የተፈጠሩት ሁኔታዎች የእግዚአብሔር ዓላማ እንዳይፈጸም ዕንቅፋት ሆነው ሲታዩአቸው፤ ለእነርሱ ግን ዕንቅፋት ሆነው አይታዩአቸውም። መንፈስ ቅዱስ የቤተ ክርስቲያን አካል ክፍል ለሆኑት፤ ለአንዳንዶች “የእምነት ስጦታን” ይሰጣል። ስጦታው ያላቸው ሰዎች፤

- ◇ ባለራዕዮች ናቸው። የቅርቡ ብቻ ሳይሆን፤ ሩቅ ያለውም የሚታያቸው ናቸው።
- ◇ ቤተ ክርስቲያን አልፎ አልፎ ችግር ሲያጋጥማት፤ ከችግሩ ባሻገር ወደ ፊት ሊሆን ያለው ሁሉ በግልጽ ይታያቸዋል።
- ◇ “የእምነት ስጦታ” ያላቸው ሰዎች ትኩረት የሚሰጡት ስላለፈው ሳይሆን፤ ወደፊት ስለሚሆነው ነው።
- ◇ የሁኔታዎች አለመመቻቸት፤ ልዩ ልዩ እንቅፋቶችና እንዲሁም ችግሮች፤ ሊሠሩት የተነሱበትን ዓላማ ከግቡ እንዳያደርሱ ወደ ኋላ አይጎትቷቸውም። 1ኛ ቆሮ. 13፤2 ላይ እንደተጠቀሰው ተራራን እስከመግፋት ድረስ በእግዚአብሔር ላይ የጸና እምነት አላቸው።

በ1973 ዓ.ም. ኒው ጀርሲ ስቴት፤ በተለይ ኔት ኮንግ እየተባለ ከሚጠራው ከተማ ውስጥ፤ ስምንት ጋሻ መሬታቸው ላይ ቤተ ክርስቲያን ለመሥራት የተዘጋጁ ክርስቲያኖች ነበሩ። የወረዳው አስተዳደር ጽሕፈት ቤት፤ ቤተ ክርስቲያኑን ለመሥራት ፈቃድ የሚሰጣቸው በቂ የመኪና ማቆሚያ ካላቸው ብቻ እንደሆነ ገለጸላቸው። ይህ ለቤተ ክርስቲያኒቱ አባላት መጥፎ ዜና ነበር። ምክንያቱም የቤተ

ክርስቲያኒቱ ሕንጻ ሊገነባበት የታሰበው ሥፍራ ከበስተ-ኋላው ተራራማ ስለነበረ ነው። ያንን ተራራ ቆፍሮ ለማን ሳት ቢቻልም፣ ያንን ለማድረግ ግን ከቤተ ክርስቲያኒቱ የገንዘብ አቅም በላይ ነበር። አንድ እሁድ የቤተ ክርስቲያ ኒቱ መጋቢ ለምዕመናኑ “የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያሳይ እምነት ቢኖራችሁት ይህን ተራራ ከዚህ ወደዚያ እለፍ ብትሉት ያልፋል፤ የሚሳናችሁም ነገር የለም” ብሎ ክርስቶስ ተስፋ ገብቶልናል (ማቴ. 17፥20)። ስለዚህ፣ “ይህን ክርስቶስ የሰጠንን ተስፋ የምታምኑ ሁሉ፣ ረቡዕ ማታ ኑና እግዚአብሔር ከቤተ ክርስቲያናችን ጀርባ ያለውን ተራራ እንዲወስድልን አብረን እንጸልይ” በማለት ማስታወቂያ ተናገሩ። በአዕምሮው ለሚመራ ሰው ይሄ አባባል ሞኝነት እንደሚመስል ግልጽ ነው። “የእምነት ስጦታ” ላለው ሰው ግን፣ ይህን ለማመንና ለመቀበል ከባድ አይደለም።

አንድ ቀን ጥዋት የቤተ ክርስቲያኒቱ መጋቢ ከቴሌፎን ኩባንያ አንድ የቴሌፎን ጥሪ ደረሳቸው። የቴሌፎኑም መልዕክት ለጸሎታቸው መልስን ይዞ የመጣ ነበር። ኩባንያው አንድ ትልቅ ሕንጻ ለመሥራት ካሰቡበት ቦታ ላይ ትልቅ ጉድጓድ ስለነበረ፣ ያንን ሥፍራ ለመሙላት ብዙ አሸዋና አፈር ስለሚያስፈልግ፣ ከቤተ ክርስቲያኒቱ ኋላ የነበረውን ተራራ ቆፍረው ለመውሰድ እንደሚፈልጉት ለዚያም ገንዘብ እንደሚከፍሉ ገለጹላቸው። በአንድ ወር ጊዜ ውስጥ 40 ሺ ስኩዌር ያርድ የሚሞላ አፈርና አሸዋ ወሰዱ። ያንን ተራራ ማንሳት ብቻ ሳይሆን በተጨማሪ ለቤተ ክርስቲያኒቱ \$5,400 ተጨማሪ ከፈሉ። ያ ተራራ ሲነሳ፣ ለቤተ ክርስቲያኒቱ የመኪና ማቆሚያ በቂ ሰፍራ ስለተገኘ፣ ፈቃዳቸውን አገኙ።

☞ የእምነት ስጦታ ምንም ዓይነት ዕንቅፋት ቢያጋጥምም፣ እግዚአብሔር ሊሠራ ያሰበውን ዓላማ ይፈጽማል ብሎ ለማመን የሚያስችል እምነትን መንፈስ ቅዱስ ለአማኝ ሲሰጥ ነው።

☞ “የእምነት ስጦታ” ያለው ሰው፣ ሊወስደው የተዘጋ ጀው እርምጃ ከተገቢ አስተሳሰብ (logic) ውጪ የሆነ ቢያስመስለውም፣ ብዙ መሰናክልና ውጣ ውረድ ያለበት ቢሆንም፣ የሚያልመውን ህልም በተግባር ለመተርጎም ወደ ኋላ አይልም።

☞ “የእምነት ስጦታ” ያለው ሰው፣ ምንም ዓይነት ተቃውሞ ቢደርስበትም “የእግዚአብሔር ዓላማ ይፈጽማል” ብሎ የማመን ችሎታ አለው።

☞ “የእምነት ስጦታ” ያለው ሰው፣ የማይቻል የሚመስለውን ሁሉ፣ “ይቻላል” ብሎ ያምናል።

“የእምነት ስጦታ” ካላቸው ሰዎች መካከል በታሪክ ውስጥ በጣም ጎልተው የሚታዩት፣ “የእምነት” አርበኛ የነበሩት ጆርጅ ሙለር የተባሉት ሰው ናቸው። ጆርጅ ሙለር፣ እንግሊዝ አገር ውስጥ አስር ሺ እናትና አባት የሌላቸውን ሕጻናት ለ60 ዓመት በእምነት እንዴት እንዳላደጉ የሚገልጽ ሰፊ ታሪክ ያላቸው ሰው ናቸው። ይህን ታላቅ ሥራ ለመሥራት ሲነሱ፣ በኪሳቸው የነበረው ሁለት ሺልንግ ብቻ ነበር። ጆርጅ ሙለር ምንም ዓይነት የገንዘብ ልመና ሳያሰሙ፣ እያንዳንዳቸው 2 ሺ እናትና አባት የሌላቸውን ሕጻናት የሚይዙ አምስት ትላልቅ ሕንጻዎች እንዳሠሩ፣ እነዚህንም ሕጻናት አንድም ቀን ጠማቸውን ሳያሳድሩ፣ መግባታቸው እንዳሳደጉ ታሪክ ይመስክራል።

አንድ ቀን ጥዋት፣ ሕጻናቱ ቁርስ ለመብላት ከገበታው ጠረጴዛ ዙሪያ ሁሉም ከተመደበላቸው መቀመጫ ላይ ተቀመጡ። በዚህ ወቅት አንድ ቁራሽ ዳቦ እንኳን በጠረጴዛው ላይ አልነበረም። ምግብ ከፈታቸው የተደረደረ ይመስል፤ ጆርጅ ሙለር “አባት ሆይ! ልትሰጠን ሰላዝ ጋጀህልን ምግብ እናመሰግናለን” ብለው ጸለዩ። ጸሎቱን “አሜን” ብለው ሲደመድሙ፣ በር ተንኳኳ። በሩን ሲከፍቱ፣ አንድ ዳቦ ጋጋሪ በራፉ ላይ ቆሞ ነበር። ይህም ሰው ታሪኩን ሲናገር፣ “ከሌሊቱ ስምንት ሰዓት አንድ ነገር ከእንቅልፌ ቀሰቀሰኝና ዳቦ ጋግሬ ለቁርስ ይገጥላችሁ እንድመጣ ነገረኝ። ይኸውና የጋገርኩላችሁ ዳቦ” ብሎ ሰጠና ሄደ። ያ ዳቦ ጋጋሪ ዳቦውን ሰጥቶ ከሄደ ከጥቂት ደቂቃ በኋላ እንደ ገና በሩ ተንኳኳ። ሲከፍቱ፣ ወተት እያዞረ የሚሸጥ አንድ ሰው ከበራፉ ቆሞ፣ “እዚህ ከእናንተ ሕንጻ አጠገብ ስደርስ፣ የወተት መያዣዬ ድንገት ፈነዳብኝ። ወተት መያዣዬ ፍጹም ከጥቅም ውጪ እንዳይሆንብኝ፣ ለማሠራት ውስጡ ያለውን ወተት ማፍሰስ አለብኝ። ይህን ወተት መጠቀም ትችላላችሁ ወይ?” ብሎ ጠየቀ። ይህንን የሚመስል በሺ የሚቆጠር አስደናቂ የእምነት ምስክርነት እንዳላቸው ጆርጅ ሙለር ይናገራሉ።

◇ “የእምነት ስጦታ” ያለው ሰው የሚያስበው፣ እግዚአብሔር የሚፈቅደውን ነገር ብቻ ነው። ፍላጎቱ ከእግዚአብሔር ፍላጎት ጋር አብሮ ይሄዳል። ጆርጅ ሙለር አንድ ፕሮጀክት ከመጀመራቸው በፊት፣ ያ የእግዚአብሔር ፍላጎት እንደሆነ በቅድሚያ ራሳቸውን ያላምናሉ። ቀጥሎ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ ይዘው በድፍረት ወደ እግዚአብሔር ዙፋን ቀርበው በጸሎት ልመናቸውን ያስታውቃሉ፤

ለጸሎታቸው እግዚአብሔር ለምን መልስ መስጠት እንዳለበት በክርክር መልክ ያቀርባሉ። የጸሎታቸው መልስ ምንም ያህል ቢዘገይም፣ ተስፋ አይቆርጡም።

◇ “የእምነት ስጦታ” ያለው አማኝ የሚጸልየው ጸሎት፣ ክርስቶስ አልአዛርን ከሞት ሲያስነሳ የጸልየውን ዓይነት ጸሎት ይመስላል። ይኸውም ገና ለጸሎቱ መልስ ሳያገኝ፣ ልክ እንዳገኘ አድርጎ በእምነት ማመስገን ይጀምራል። ኢየሱስ አልአዛርን ከሞት ለማስነሳት ሲጸልይ በቅድሚያ እግዚአብሔርን እንዳመሰገነ እናውቃለን። “አባት ሆይ! ስለ ሰማሽኝ አመሰግናለሁ። ሁልጊዜም እንድትሰማኝ አወቅሁ..” አለ (ዮሐ. 11፥41)። አንድ ጊዜ የአንድ መርከብ ካፒቱን መንገደኞች ይዞ አትላንቲክ ውቅያኖስን ለመሻገር ሲዘጋጅ፣ በከባድ ጉም ምክንያት መንቀሳቀስ አቅቷቸው 22 ሰዓት ሙሉ ወደቡ ላይ ቆዩ። የሰባ አመት ሽማግሌ የነበሩት ጆርጅ ሙለር የካፒቱን ትክክል ነክ አድርገው፣ “ቅዳሜ ከሰዓት በኋላ “ክብሩ” መገኘት አለብኝ፤ ዛሬ እንደምታውቀው ረቡዕ ነው” አሉት። ካፒቱም “ጨርሶ የማይቻል ነገር ነው” አላቸው። ጆርጅ ሙለርም “ያንተ መርከብ የማያደርሰኝ ከሆነ፣ እግዚአብሔር የራሱን መንገድ ፈልጎ ያደርሰኛል፤ በ57 ዓመት ውስጥ አንድ ጊዜም ቀጠሮ አበላሽቼ አላውቅም” አሉት። ካፒቱም “ብረዳህ ደስ ይለኝ ነበር፤ ይሁን እንጂ፣ በእኔ ኃይል ምንም ማድረግ አልችልም” አላቸው። ሙለርም “እንግዲያውስ ተንበርክከን እንጸልይ” አሉት። ካፒቱም “ሚስተር ሙለር፣ ጉሙ ምንም እንደማያሳይ አታውቅም?” አላቸው። እርሳቸውም “ዓይኔ ያረፈው በጉሙ ላይ ሳይሆን፣ ጉሙንና እንዲሁም በሕይወቴ ማንኛው

ንም ነገር መቆጣጠር በሚችለው አምላክ ላይ ነው። ሲሉ መልስ ሰጡት።

ይህን ብለውት ጆርጅ ሙሉር ተንበርክከው መጸለይ ጀመሩ። ጸሎታቸው ቀላልና አጭር ነበር። ይህን ዓይነት ጸሎት ካፒቴኑ በሕይወቱ ሰምቶ አያውቅም ነበር። ጸሎቱም “ጌታ ሆይ! ፈቃድህ ከሆነ፣ ይህንን ጉም በአምስት ደቂቃ አስወግድልን። ቅዳሜ ዕለት *ኩሊክ* ውስጥ ቀጠሮ እንዳለብኝ ታውቃለህ” አሉት። ጸሎታቸው የ9 ዓመት ዕድሜ ያለው ልጅ የሚጸልየውን ዓይነት ጸሎት ይመስላል። ሙሉር የካፒቴኑን ትከሻ በእጃቸው እየነኩ፣ “ግድ የለም! መጸለይ አያስፈልግህም” አሉት። እንዳይጸልይ የከለከሉበትን ምክንያት ሲገልጹለት፣ “አንደኛ፣ እግዚአብሔር ያደርገዋል ብለህ አላመንክም፤ ሁለተኛ፣ እኔ አምኜ ጸልዬአለሁና ከዚህ በኋላ አንተ መጸለይ አያስፈልግህም። ይልቁንስ የመርከቡን በር ከፈትና ተመልከት” አሉት። ካፒቴኑም የመርከቡን በር ከፈት አድርጎ ሲመለከት፣ አካባቢውን ሸፍኖ የነበረው ጉም ፍጹም ጠፍቶ ነበር። የቅዳሜው ዕለት ቀጠዕሮአቸው ሳይተንጎልባቸው በሰዓቱና በጊዜው ደረሱ። ሙሉር ስለ እምነታቸው ሲገልጹ፣ “የፈለግሁትን ጠይቄ መልስ ማግኘት እንድችል እግዚአብሔር የእምነት ስጦታ እንደሰጠኝ አልጠራጠርም” አሉ።

“የእምነት ስጦታ” ሊኖራቸው የሚችሉት እነማን ይሆኑ? እንደ ማንኛውም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች፣ “የእምነት ስጦታም” መንፈስ ቅዱስ ቤተ ክርስቲያንን ለማንጽ፣ ለፈቀደው የሚሰጠው እንጂ፣ ለሚጠይቅ ሁሉ የሚሰጥ አይደለም። ይህ ስጦታ የሚሰጠው አማኝ እንዲከብርበት ሳይሆን፣ ቤተ ክርስቲያንን እንዲያገለግልበት ነው።

ስለዚህ፣ ስጦታ ያለው አማኝ ስጦታውን የሚጠቀምበት በፍቅርና በትህትና ተሞልቶ እንጂ፣ በትዕቢት ወይም በመኩራራት አይደለም። ለዚህ ነው “ተራራ የሚያፈርስ እምነት ኖሮን ፍቅር ከሌለን ዋጋቢስ መሆናችንን” ጳውሎስ የገለጸው (1 ቆሮ. 13፥2)።

3. “እምነትን” በደንብ ካለመረዳት የተነሳ ሊደርሱ የሚችሉ ስህተቶች

3.1. የእግዚአብሔርን ፈቃድ ችላ ማለት

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ “እምነት” ሲያስተምራቸው እንዲህ አላቸው “...በእግዚአብሔር እመኑ። እውነት እላችኋለሁ ማንም ያለው ነገር እንዲደረግለት ቢያምን፣ በልቡ ሳይጠራጠር ይህን ተራራ ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ቢል ይሆንለታል። ስለዚህ እላችኋለሁ፣ የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ፣ ይሆንላችሁማል” (ማር. 11፥23-24)። አንዳንድ ሰዎች ይህንን ጥቅስ ያለአግባብ በመጠቀም ራሱን የቻለ አዲስ ሃይማኖት ወይም የሥነ መለኮት ትምህርት (ቲዮሎጂ) እንደፈጠሩ እናውቃለን። ከእነዚህም ጎልተው የሚታዩት “የፌዝ ሙሻመንት” ተብለው የሚጠሩት ናቸው።

በእምነት እንቅስቃሴ (Faith Movement) ውስጥ ያሉት አማኞች መሠረታዊ እምነታቸው፣ በእንግሊዝኛ “ኒም ኢት ከሌይም ኢት” (name it & claim it) በሚለው ፍሬ አሳብ ላይ ነው። የዚህም ቃል በቃል ትርጉም፣ “የምትፈልገውን ነገር ከገለጽክ በኋላ፣ የእኔ ነው ብል” ማለት ነው። በዚህ ዓይነት ሳይጠራጠር የሚጠይቅ ሰው፣ የሚፈልገውን ሁሉ ያገኛል ብለው ያስተምራሉ። የእግዚአብሔር

ርን ፈቃድ መጠየቅ፤ እምነት ቢሰ መሆን ነው ብለው ስለሚያምኑ፤ “ፈቃድህ ይሁን” ብለው አይጸልዩም። መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረን ግን ማንኛውንም ነገር ስንጠይቅ “ፈቃድህ ይሁን” ብለን እንድንጸልይ ነው። አንድ ሰው ስለ እግዚአብሔር ፈቃድና ስለ እምነት ሲናገር እንዲህ አለ። “እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ከሆነ፤ የሰናፍጭ ቅንጣት የምታክለው እምነትህ ተራራን ታነቃንቃለች። ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ከሆነ፤ ተራራ የሚያክለው እምነትህ፤ የሰናፍጭን ቅንጣት አታነቃንቅም” አለ። ነገር ግን ይህንን ከላይ የገለጽነውን እምነት የተቀበሉ ሰዎች፤ “ክርስቲያን ሁሉ ተራራን የሚያነቃንቅ እምነት ሊኖረው ይችላል” ብለው ያምናሉ። ይሁን እንጂ፤ ይህ ዓይነቱ እምነት፤ መጽሐፍ ቅዱስ የሚደግፈው አደለም። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር “የእምነት ስጦታን” ለአንዳንዶች እንጂ ለሁሉም እንደሚሰጥ አይናገርም።

4.2. ስጦታው ላይ ሲያተኩሩት ሰጪውን ችላ ማለት

ትኩረታችን በእግዚአብሔር ላይ መሆን ሲገባው፤ “በእምነት” ላይ ስናደርግ፤ ራሳችንን ስህተት ላይ እንጥላለን። ክርስቶስ ሲያስተምር “በእግዚአብሔር እመኑ” ብሎ ነው የሚያስተምረው። የዘመኑ አንዳንድ መስመር የለቀቀ ትምህርት አስተማሪዎች ግን፤ “ስለ እግዚአብሔር ግድ የለም፤ ትኩረታችሁ እምነት ላይ ብቻ ይሁን። እምነት ካላችሁ እግዚአብሔርን ታዘታላችሁ” ይላሉ። ይሄን ዓይነቱ እምነት አደገኛ ነው። ምክንያቱም አንደኛ፤ የተጠራነው እግዚአብሔርን እንድናመልክ እንጂ፤ እምነትን እንድናመልክ አይደለም። ሁለተኛ፤ ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች መካከል አንዱን ብቻ ስንይዝ፤ ሌሎችን ስጦታዎች ችላ የማለት ዝንባሌ ይኖረናል። ቤተ ክርስቲያንን ለማጽ

“እምነት” ብቻ የሚያስፈልግ ከሆነ፤ የተቀሩትን ስጦታዎች እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን ለምን ሰጠ? እግዚአብሔር “ለቤተ ክርስቲያን ያስፈልጋሉ” ያላቸውን ስጦታዎች ስናቃልል እግዚአብሔርን መቃወማችን፤ ወይም ከፈቃዱ ውጪ መውጣታችን ነው። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ምዕመናን ሊያስተምር የሞከረውን እውነት መቃረናችን ይሆናል። የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አማኞች በቋንቋ መናገርን ከሌሎቹ ስጦታዎች ሁሉ በላይ በማድረጋቸው፤ ትክክል አለመሆናቸውን ጳውሎስ በደብዳቤው እንደጠቀሰላቸው እናስታውሳለን። በዘመናችንም የተፈጠረው አዲሱ “የእምነት እንቅስቃሴ” (Faith Movement) ሌሎችን ስጦታዎች ሁሉ ችላ ብለው ትኩረት የሚሰጡት፤ “እምነትን” ብቻ ነው።

“እምነትን” በትክክል አለማወቅ ያስከተለው ሌላ እንግዳ ትምህርት “አዎንታዊ ኑዛዜ” (ፖዘቲቭ ኮንፌሽን) የሚለው ትምህርት ነው። ይሄም “ይሆንልናል ብለን ከተመኘንና ከተቀበልን ማንኛውንም ነገር ማግኘት እንችላለን” የሚለው አሳብ ነው። ይህንን አሳባቸውን እንዲደግፍላቸው ምሳሌ አድርገው የሚያቀርቡት፤ ኢዮብ “የፈራሁት ነገር መጥቶብኛል፤ የተሠቀቅሁበትም ነገር ደርሶብኛል” (ኢዮብ 3፥25) ያለውን ጥቅስ ነው። ይሁን እንጂ፤ ኢዮብ በመከራውስጥ ያለፈው በልቡ “ክፉ ነገር ይደርስብኛል” ብሎ በመፍራቱ ምክንያት እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ አይናገርም። ከእግዚአብሔር ቃል ጋር አብሮ የማይሄድ፤ ወይም የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረን “እምነት” ሁልጊዜ እውነትነት እንደሌለው ማወቅ አለብን።

እግዚአብሔር “የፈለጋችሁትንና የተመኛችሁትን ቁሳቁሳዊ ነገር ሁሉ እስጣችኋለሁ” የሚል ተስፋ መስጠቱን

መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አናነብም። እንደነዚህ ዓይነት አስተማሪዎች ከላይ እንደገለጽነው ለእግዚአብሔር “ፈቃድ” ምንም ቦታ አይሰጡትም። እግዚአብሔር ሁላችንም በምድር “ፍጹም የተትረፈረፈ” ወይም ምችት የሞላበት ኑሮ ትኖራላችሁ” ብሎ ተስፋ እንደገባልን አድርገው ያስተምራሉ። ይህ እውነት ቢሆን ኖሮት ደቀ መዛሙርቱ በማጣት ውስጥ ተቸግረው አይኖሩም ነበር። አንድ የታወቀ ክርስቲያን ጸሐፊ፣ “የክርስትና ወንጌል፣ የማጣት ወይም የድህነት እንጂ፣ የብልጽግና ወንጌል አይደለም” አለ። ስንታመም ከህመማችን እንዲፈውሰን፣ በእጦት ምክንያት ስንቸገር፣ ችግራችንን እንዲያቃልልን ወደ እግዚአብሔር መጸለይ ትክክል ቢሆንም፣ የምንፈልገውን እንድናገኝ የእኛን ፈቃድ ሳይሆን፣ የእርሱን ፈቃድ ማስቀደምና፣ እንዲሁም ትክክለኛ ለሆነ ዓላማ ብቻ መጸለይ እንዳለብን መዘንጋት የለብንም። ያዕቆብ “...ትለምናላችሁ፤ በምችቶችሁም ትከፍሉ ዘንድ በክፉ ትለምናላችሁና አትቀበሉም” ብሎ የጻፈው በራሳችን ፈቃድና ምኞት የምንጸልየው ጸሎት ትክክል እንዳልሆነና የምንጠይቀውንም እንደማናገኝ ሊያሳስብን ነው። (ያዕ. 4፥3)።

4. ሦስት ዓይነት የእምነት ሰዎች አሉ

4.1. በሰሜት ብቻ የሚመሩ

በሰሜታቸው የሚመሩ አማኞች፣ ለደህንነታቸው በክርስቶስ ከታመኑ በኋላ፣ በእምነታቸው ወደ ፊት መቀጠል አይሆንላቸውም። ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸው ግንኙነት ምን ያህል የተቀራረበ መሆኑን የሚለኩት፣ በሚሰማቸው ሰሜት ነው። በእምነት በመራመድ ፈንታ ሰሜታቸውን የሚያዳምጡ ናቸው። በሰሜታቸው መንፈሳዊነት ከተሰማ

ቸው፣ ከእግዚአብሔር ጋር ጥሩ ግንኙነት እንዳላቸው አድርገው ይወስዱታል። በዕለት ኑሮአቸውና ሥራቸው ውስጥ ተስፋ መቁረጥና ብሰጭት ከተሰማቸው፣ “ከእግዚአብሔር ጋር ያለኝ ግንኙነት ፈርሷል፤ እግዚአብሔር ለእኔ ግድ የለውም” ብለው ይደመድማሉ። ይሄ ብቻ ሳይሆን፣ “ምን ዓይነት ኃጢአት ሠርቼ ይሆን?” በማለት በበደለኛነት መንፈስ ያለአግባብ መጨነቅ ይጀምራሉ። መንፈሳዊነት “ከሰሜት” ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት እንደሌለው አልተረዱትም። በተለያዩ ጊዜ ኢየሱስ ሰሜቱ ተነክቶ እንዳለቀሰ (ዮሐ. 11፥35)፣ ልቡ በጣም እንዳዘነ (ማቴ. 26፥38)፣ እንዲሁም በጣም የተቆጣበት ጊዜም እንደነበረ (ማር. 3፥5) እናውቃለን። ይህን ዓይነት ሰሜት ሊሰማው የቻለው “መንፈሳዊነት” የጎደለው በመሆኑ፣ ወይም ጥሩ ክርስቲያን ባለመሆኑ አይደለም።

አንዳንድ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ እንዲሞላቸው መጸለይ ይጀምራሉ (ኤፌ. 5፥18)። በጸሎታቸው ላይ የሚያንቀጠቅጡ፣ የሚያስጮሁ፣ የሚያንከባልል ሰሜት ካልተሰማቸው፣ ወይም እንደሌሎቹ ካለቀሱ መንፈስ ቅዱስ “ወደ እናንተ ዘንድ አልመጣም” እንዳለ፣ ወይም እግዚአብሔር አብ “የእናንተን ጸሎት አልሰማም” እንዳላቸው መስሎ ይሰማቸዋል። በዚህ ምክንያት የክርስትናን ሕይወት አንዳንዶቹ በሥጋቸው ኃይል መኖር ይሞክራሉ። ካልተንቀጠቀጡ፣ ካልተንከባለሉ ሌሎች ሰዎች “በመንፈስ ቅዱስ አልተሞሉም” እንዳይሏቸው፣ ሞቃት ያልሆኑ ክርስቲያኖች አድርገው እንዳይገምቷቸው፣ የአገልግሎት በር እንዳይዘጋባቸው ሲሉ ያልሆኑትን መስለው መታየት ይጀምራሉ። መንፈሳዊ ዕድገታችንን በሚሰማን ሰሜት መለካት የሚያሳዝን ነው።

4.2. በማየት ብቻ የሚመሩ

አንዳንድ አማኞች ለማመን፣ በግድ ማየት አለባቸው። ልዩ ልዩ ምልክት፣ ተአምርና ድንቅ የሆኑ ነገሮችን ማየት ይፈልጋሉ። “ተዓምራት፣ ፈውስ፣ መገለጥ” ፍለጋ ከቤተ ክርስቲያን ወደ ቤተ ክርስቲያን፣ ከአንዱ ኮንፍራንስ ወደ ሌላው ኮንፍራንስ ይሄዳሉ። በሚሄዱበት ሥፍራ ሁሉ አንዳንድ የሚፈልጉትን ዓይነት እንቅስቃሴ ካላዩ፣ “መንፈስ ቅዱስ በዚያ ስፍራ የለም” ብለው ይደመድማሉ። በሕይወታቸውም ሁልጊዜ ውጤት ለማየት የሚጠበቁ ናቸው። የሚፈልጉትን ዓይነት ውጤት በተወሰነ ጊዜ ውስጥ ካላዩ “ምናልባት ራሴን ሙሉ በሙሉ ባለመስጠቴ ይሆናል” ብለው መጠራጠር ይጀምራሉ። ጳውሎስ “እኔ ተከልሁኝ አጽሎስም አጠግኝ ነገር ግን እግዚአብሔር ያሳድግ ነበር...” (1 ቆሮ. 3፥6) ሲል፣ መንፈሳዊ ዕድገት የሚገኘው፣ እኛ በምንሰጠው የጊዜ ገደብ ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ፈቃድና ጊዜ ብቻ መሆኑን ሲገልጽ ነው። “እምነት” ማየት በማንችልበት ወቅትም “ይሆናል” ብሎ ማመን ነው። የዕብራውያንን መጽሐፍ የጻፈው ሰው እምነት ምን እንደሆነ ሲገልጽ፣ “እምነት ማለት በተስፋ የምንጠበቃቸውን ነገሮች እንደምናገኝ የሚያረጋግጥ፣ የማናያቸውም ነገሮች ስለመኖራቸው የሚያስረዳ ነው” ይላል (ዕብ. 11፥1)።

4.3. በእምነት የሚኖሩ

የክርስትና ሕይወት፣ “የእምነት” ሕይወት መሆኑን ተረድተው በእምነት የሚመላለሱ አሉ። “እንግዲህ ጌታን ክርስቶስ ኢየሱስን እንደ ተቀበላችሁት በእርሱ ተመላለሱ...” (ቆላ. 2፥6)። ያለ እምነት እግዚአብሔርን ማስደሰት አይቻልም (ዕብ. 11፥6)። “...በእምነትም ያልሆነ

ሁሉ ኃጢአት ነው” (ሮሜ 14፥23) ይላል።

◇ የእምነት ሰዎች፣ ሳያዩ ያምናሉ፤

◇ የእምነት ሰዎች፣ ለአዕምሮአቸው ግልጽ ሆኖ ባይረዱትም፣ አምነው ይታዘዛሉ።

◇ የእምነት ሰዎች፣ ምንም ዓይነት ስሜት ባይሰማቸውም በእምነት ጸንተው ይቆማሉ።

◇ የእምነት ሰዎች፣ በእጃቸው ባይዙትም፣ በተስፋ ይጠብቃሉ።

መናፍስትን የመለየት ስጦታ

“...ለአንዱም መናፍስትን መለየት....ይሰጠዋል...”
(1 ቆሮ. 12+10)።

1. አማኝ ክፉውንና ደጉን መለየት አለበት

ማንኛውም ክርስቲያን ክፉውን ከደግ፥ እውነቱን ከሀሰት መለየት የሚያስችል ችሎታ እንዳለው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ይሄም መንፈሳዊ ብስለትን ይጠይቃል። ዕብራውያን 5፥14 ላይ የበሰለ ክርስቲያን ምን ዓይነት እንደሆነ ሲናገር፥ “ጠንካራ ምግብ የሚያስፈልጋቸው ግን መልካሙንና ክፉውን የመለየት ልምድ ያላቸው ትላልቅ ሰዎች ናቸው” ይላል። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆኑ የቤሪያ ክርስቲያኖች ናቸው። የቤሪያ ክርስቲያኖች የሚሰጣቸውን ትምህርት ሁሉ፥ ሳይመረምሩ ዝም ብለው የሚቀበሉ አልነበሩም። ሃዋርያት የሚያስተምሩት ትምህርት፥ ቅዱሳት መጻሕፍት ከሚያስተምሩት ጋር አብሮ

የሚሄድ፥ ወይም የሚቃረን መሆን አለመሆኑን በጥንቃቄ ይመረምሩ እንደነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። “በቤሪያ ያሉት አይሁዳውያን በተሰሉንቄ ካሉት ይልቅ ቅን አመለካከት ያላቸው ሰነበሩ፥ ቃሉን በታላቅ ደስታ ተቀበሉ፤ የቃሉንም እውነተኛነት ለማረጋገጥ በየቀኑ ቅዱሳት መጻሕፍትን ይመረምሩ ነበር” ይላል (ዮሐዋ. 17፥11)። 1ኛ ዮሐንስ 4፥1 “ወዳጆች ሆይ! በዓለም ላይ ብዙ ሐሰተኞች ነዚያት ስለተነሡ መንፈስን ሁሉ አትመኑ፤ ይልቅስ መንፈሶች የእግዚአብሔር መሆናቸውንና አለመሆናቸውን መርምሩ” በማለት ይመክረናል።

2. “መናፍስትን የመለየት ስጦታ” ምንድነው?

ከላይ ባነበብናቸው ጥቅሶች መሠረት፥ አማኝ ሁሉ ክፉውን ከደጉ መለየት እንዳለበት ተረድተናል። ይሁን እንጂ፥ ክርስቲያኖች ሁሉ፥ ክፉውንና ደጉን ለመለየት ካላቸው ችሎታ በላይ፥ መንፈስ ቅዱስ ቤተ ክርስቲያንን ለማንጽ ለጥቂቶች ብቻ የሚሰጠው “መናፍስትን የመለየት” ስጦታ አለ። ይሄ ስጦታ ብዙ ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አስፈላጊውን ያህል በተግባር ላይ ሲውል አናይም። “መናፍስትን የመለየት” ስጦታን እንደሚገባው ለመጠቀም ትልቅ ድፍረትን ስለሚጠይቅ፥ ስጦታው ያላቸው አንዳንድ አማኞች በስጦታቸው ለመጠቀም ፈቃደኞች የማይሆኑበት ጊዜ አለ። ቤተ ክርስቲያን ትልቅ መጽናናትን የምታገኘው፥ የሰይጣንን ጥቃትና ተንኮል አውቃ የምትከላከል በትን ኃይልና ችሎታን እግዚአብሔር ሳይሰጣት ብቻዋን ያልተዋት መሆኑን ስትረዳ ነው። “መናፍስትን የመለየት ስጦታ ማለት፥ እግዚአብሔር ለአንዳንድ አማኞች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚካሄደው ማንኛውም እንቅስቃሴም ሆነ ትምህርት ከሰይጣን፥ ከሲኦት ወይም ከመንፈስ ቅዱስ መሆን አለመሆኑን እንዲለዩበት የሰጣቸው ልዩ ችሎታ ነው።”

“መናፍስትን የመለየት ስጦታ” በተግባር ላይ እንዴት እንደዋለ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ሥፍራ ተጠቅሶ እናያለን። ኢየሱስ ይህን ስጦታ በተለያዩ ጊዜ ተጠቅሞበታል። በየጊዜው በመንገዱ ላይ የሚያጋጥሙት ሰዎች፣ ምን ዓይነት መንፈሳዊ አቋም እንደነበራቸው የመረዳት ችሎታ ነበረው። ኢየሱስ ናትናኤል ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ “እነሆ ተንኮል የሌለበት እውነተኛ የእስራኤል ሰው! ሲል ተናገረው” (ዮሐ. 1፥47)። ኢየሱስ ስለ ናትናኤል እንዴት ማወቅ ቻለ? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ለዚህ ጥያቄ መጽሐፍ ቅዱስ ራሱ መልስ ይሰጠናል። “እርሱ በሰው ልብ ያለውን ሁሉ ያውቅ ስለነበር ስለ ሰው ማንም እንዲነግረው አያስፈልገውም ነበር” ይላል (ዮሐ. 2፥25)። ሰው በውስጡ ምን ዓይነት መንፈስ እንዳለበት ኢየሱስ የማወቅ ኃይልና ችሎታ ነበረው።

3. “መናፍስትን የመለየት” ስጦታ፥ ቤተ ክርስቲያን ያስፈልጋታል

“መናፍስትን የመለየት” ስጦታ በዘመናችን ላለችው ቤተ ክርስቲያን በጣም ያስፈልጋታል። ሰዎች ለአምልኮት ሲሰበሰቡ፣ የተለያዩ መንፈሳዊ አቋም ይዘው፣ በተለያዩ ስሜት ውስጥ ሆነው ነው። አንዳንዶቹ የከበደ ልብ ኖርአቸው ሲሆን፣ ሌሎች ደግሞ የተጨነቀ መንፈስ ይዘው ነው። አንዳንዶች ደግሞ ደካማ መንፈስ ይዘው፣ ይኸውም የትዕቢት፣ የቅናት፣ ወይም መራራ መንፈስ ይዘው ይሆናል። እነዚህ የተለያዩ መንፈሶች በዚያ ለተሰበሰቡት አማኞች ሁሉ በግልጽ የሚታዩ አይደሉም። ይሁን እንጂ፣ እነዚህ መንፈሶች በዚያ የተሰበሰበውን የምዕመናኑን አንድነት ሊነኩና ሊያደፈርሱ የሚችሉ ናቸው። የእግዚአብሔር ከንድ እንዲዘረጋና እንደሚገባው እንዲሠራ፣ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ምዕመናኑ ያሉበት ሁኔታ

መገለጥ አለበት። ይህ ስጦታ በተግባር ላይ ሲውል፣ ምዕመናኑ ያሉበት ሁኔታ ታውቆ፣ እንደ ችግራቸውና እንዳሉበት ሁኔታ አስፈላጊውን እርዳታ ማግኘት ይችላሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 12 ላይ የዘረዘራቸው ስጦታዎች የሚገለጡት በአምልኮት ወቅት እንደነበረ እናውቃለን። “መናፍስትን የመለየት” ስጦታን የምንለማመደው አሁንም ለአምልኮ በምንሰበሰብበት ወቅት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ “ወንድሞቼ ሆይ! እንግዲህ ምን ማድረግ ይገባል? ለጸሎት በምትሰበሰቡበት ጊዜ ከእናንተ አንዱ የመዘመር ስጦታ አለው፤ ሌላው የማስተማር ስጦታ አለው፤ አንዱ ሰውር የሆነውን ነገር የመገለጥ ስጦታ አለው፤ አንዱ በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታ አለው፤ ሌላው የመተርጎም ስጦታ አለው። ታዲያ ይህ ሁሉ ስጦታ ከርስቲያኖችን የሚያንጽ መሆን አለበት” ይላል (1 ቆሮ. 14፥26)።

“መናፍስትን የመለየት ጸጋ ወይም ስጦታ” በአንድ ሰውም ሆነ በብዙ ሰው ልብ ውስጥ ያለውን መንፈስ መለየት ብቻ ሳይሆን፣ በዚያ ስጦታ አለኝ በሚለው ሰውም ሆነ በማኅበሩ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ መሥራት አለመሥራቱን ለይቶ ያውቃል። ይህ ስጦታ በተለይ ከትንቢት መናገር ጋር አብሮ ይሄዳል። “...ለሌላው የትንቢትን ቃል የመናገር ችሎታን ይሰጠዋል፤ ለሌላው ደግሞ ስጦታዎች ከመንፈስ ቅዱስ መሆናቸውን ወይም ከርስታን መናፍስት መሆናቸውን ለይቶ የማወቅ ችሎታን ይሰጠዋል” ይላል (1 ቆሮ. 12፥10)። ከስጦታዎች መካከል ጣምራ ወይም አብረው የሚሄዱ ስጦታዎች እንዳሉ እናያለን። በልዩ ልዩ ቋንቋ መናገርና በቋንቋ የተነገረውን መተርጎም አንደኛው ሲሆን፣ ሁለተኛው ደግሞ “ትንቢት መናገርና የመንፈስ መለየት ስጦታዎች” ናቸው። ጳውሎስ የመንፈስ መለየትን ስጦታ ሲጠቅስ ከትንቢት መናገር ጋር እንደተያያዘ አድርጎ ነው የሚያቀርበው። “...ትንቢት የሚናገሩ ሁለት ወይም

ሦስት ሆነው ይናገሩ ሌሎች ግን የተነገረውን አዳምጠው በጥንቃቄ ያመዛዝኑ” ይላል (1 ቆሮ. 14፥29)። ይህ ሀሳብ ስለ “ትንቢት መናገር” ስጦታ የሚናገረው ክፍል ውስጥ ሰፋ ብሎ ስለተገለጸ ምዕራፉን በጥንቃቄ ማንበብ ይጠቅማል።

“መናፍሰትን የመለየት ስጦታ” በዘመናችን ለቤተ ክርስቲያን በጣም አስፈላጊ ነው። በተግባር ላይ የሚውለው አንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን፤ በቤተ ክርስቲያን አምልኮት ውስጥ ሁል ጊዜ መታየት ያለበት ስጦታ ነው። በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያናት ውስጥ የሚፈጠሩት ሁኔታዎች በጣም ረቂቅና አደናጋሪ ስለሆኑ፤ “መናፍሰት የመለየት ስጦታ” መኖሩ በጣም አስፈላጊ የሚሆንበት ጊዜ አለ። የመንፈስ ቅዱስ እሳት መጀመሪያ በአገራችን መንደሩ በጀመረበት ዘመን፤ ወጣቶች ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቀው የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ በመካከላችን በግልጽ በሚታይበት ጊዜ ብዙ እንግዳ የሆኑ ነገሮች በመካከላችን በየጊዜው ያጋጥሙ ነበር። ብዙዎቻችን ወጣት ክርስቲያኖች በመሆናችን ምክንያት፤ በተለይ “መናፍሰትን የመለየት” ስጦታ በምን ዓይነት ሁኔታ በመካከላችን እንደሚሠራ ስለማናውቅ፤ በስጦታው ይህን ያህል አልተጠቀምንበትም።

ጊዜው በጣም ረጅም ቢሆንም፤ በመካከላችን የተፈጸመ አንድ ፈጽሞ የማልረሳው ሁኔታ አለ። ብዙ ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ በተሞሉበት ወቅት፤ አንድ በዕድሜው ከተቀረነው ጠና ያለ ወንድም “በመንፈስ ቅዱስ ተሞላሁ” ብሎ ምስክርነቱን ሰጠ። “ተሞላሁ” ብሎ ይመስክር እንጂ የዚህ ወንድም ሁኔታ አንዳንዶቻችን ጥያቄ ፈጥሮብን ነበር። ይሁን እንጂ፤ ከእኛ መካከል ማንም በድፍረት ይህን ወንድም ቀርቦ ያነጋገረው ሰው አልነበረም። አማኞች ምስክርነት በሚሰጡበት ፕሮግራም ላይ፤ ሁልጊዜ “ምስክርነት አለኝ” ብሎ መድረክ ላይ ይወጣል። የሚያስደንቀው ምስክርነቱ ሁልጊዜ አንድ ዓይነት

ነው። ምስክርነቱም “በሥራ ቦታዬ ብርሃን ይታየኛል” የሚል ነው። ምስክርነቱ ሁልጊዜ ከዚህ አያልፍም ነበር። ለመጀመሪያ ጊዜ “ትሁት ስለሆነ ጌታ በብርሃን እየተገለጠለት ይሆናል” እንል ነበር። አንዱን ነገር ደጋግሞ ሲመሰክር ስንሰማው ግን፤ “ይሄ ብርሃን ምንድነው? ምን ማለት ይሆን?” ብለን መጠየቅ ጀመርን። ይህ ወንድም ምስክርነቱን በሰጠ ቁጥር ውስጣችን ይረበሽ ነበር። ነገር ግን፤ ያንን ወንድም ለማነጋገር ማናችንም ድፍረት አልነበረንም። ችግራችን፤ ብናርመው ምናልባት ልቡ ይሰበርብን ይሆናል ብለን በመፍራት ነበር።

አንድ ጊዜ በቤተ ክርስቲያናችን የመነቃቂያ ስብሰባ ላይ፤ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል በመካከላችን ሲንቀሳቀስ በግልጽ ይሰማን ነበር። በዚህ ጊዜ ያ ሁልጊዜ “ብርሃን ይታየኛል” ብሎ የሚመሰክረው ሰው፤ በውስጡ የነበረው መንፈስ ምን እንደሆነ ለመጀመሪያ ጊዜ ተገለጠ። በስብሰባው መካከል ማንም ሰው ሳይነሳው እኛን ዘርግቶ ወዲያና ወዲህ መሮጥ ጀመረ። ዓይኑን ያፍጥ እንጂ፤ ማንንም አያይም ነበር። በአግዳሚ ወንበሮች ላይ ከአንዱ ወደ ሌላው እየዘለለ፤ እየተፈናጠረ ስብሰባውን ሁከት በሁከት፤ ረብሻ በረብሻ አደረገው። ከኬንያ የመጡ ኬንያዊው አስተማሪያችንም በሰውየው ላይ የነበረውን መንፈስ ተረድተው፤ እየተከታተሉ “በኢየሱስ ስም” እያሉ መገሰጽ ጀመሩ። ሚሲዮኖችም እንዲህ ዓይነት ሁኔታ ሲፈጠር ከዚህ በፊት አይተው ስለማያውቁ፤ ደንግጠው ስብሰባውን ተሉ አስቆሙት። በዚያ ሰው ላይ የነበረው መንፈስ ቅዱስ ሳይሆን፤ እርኩስ መንፈስ ነበር። በዚያን ወቅት “መናፍሰት የመለየት” ስጦታ ያለው ሰው በመካከላችን ቢኖርና አጠቃቀሙን ቢያውቅ በትፋቱ ቀደም ሲል በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ ያለው መንፈስ ምን እንደሆነ አውቆ አስፈላጊውን እርምጃ ይወስድ ነበር።

አንዳንድ ጊዜ በአምልኮት ወቅት የምንሰማውና የምናየው ነገር ከሥጋ፤ ከእርኩስ መንፈስ ወይም ከመንፈስ ቅዱስ

መሆኑን መለየት ይህን ያህል ከባድ አይደለም። አንድ ጸሐፊ ኖርዌይ አገር በነበሩበት ጊዜ ያጋጠማቸውን ሁኔታ ሲገልጽ እንዲህ አሉ። አንዲት የኖርዌይ ተወላጅ የሆነች ሴት እንዲህ አለችቸው። “የአተም ኤኒርጂ አባታችን፣ ባንግኮክ ሄደህ ለሴተኛ አዳሪዎች እንድትሰበክላቸው ይፈልጋል። ወደ ባንግኮክ ከመሄድህ በፊት ግን ለኖርዌይ ጠቅላይ ሚኒስቴር ስልክ ደውለህ በኖርዌይ ውስጥ ሰላላው መንፈሳዊ ዝሙት እንድትገነባት አለችኝ” አሉ። ይህንን ዓይነቱ ትንቢት ከመንፈስ ቅዱስ እንዳልሆነ፣ የአጋንንት ሀሳብ እንደሆነ ለመረዳት ይህን ያህል አያስቸግርም። ከላይ እንዳየነው ዓይነት ያሉት በአምልኮት ወቅት የሚፈጠሩ አንዳንድ እንቅስቃሴዎችን መለየት ይህን ያህል ከባድ አይደለም። አንዳንድ ረቂቅ የሆኑትን ግን ለይቶ ለመረዳት ጊዜ ይፈጃል፤ ከሥጋ ወይም ከመንፈስ እንደሆነ ገልጦ ለመናገር ድፍረትና ትልቅ ጥበብ ይጠይቃል።

አንድ ጊዜ በአምልኮት ሰዓት አንድ የራዕይ ስጦታ አለኝ የሚል ሰው ከመድረኩ ላይ ወጥቶ የታየውን የተናገረ አንድ እውነተኛ ታሪክ አለ። ያም ሰው ያየውን ራዕይ ሲገልጽ “አንድ ሰዕል ይታየኛል፤ የማየውም የዓሣ፣ የምስማር፣ የሳህንና እንዲሁም የመደሻ ሰዕል ነው” አለ። ይህን ብቻ ከተናገረ በኋላ፣ ከመድረኩ ወርዶ ተቀመጠ። ሰውየው “አየሁ” ያለው ነገር እንዳንዶቹን ቢያስገርማቸውም፣ በውስጣቸው ጥያቄ ቢፈጥርም፣ ማብራሪያ ለመስጠት የደፈረ ሰው አልነበረም። በዚህ ምክንያት ለጥቂት ደቂቃ በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ፍጹም ጸጥታ ሆነ። መጨረሻ ላይ፣ የዚህ ሰው ሁኔታ በጣም ያበሳጫቸው በዕድሜያቸው ጠና ያሉ ሰው ከተቀመጡበት ተነስተው መድረኩ ላይ ወጡና እንዲህ አሉ። “የሰዕሉ ትርጉም ይሄ ነው” አሉ። “ምስማርን አሣው ላይ ሰካበት፤ ሳህኑንም መሬት ላይ ወርውረህ ስብርብሩን አውጣው፤ መደሻውንም ይህንን የማይረባውን ቃል

ተናግሮ የወረደውን ሞኝ ሰው ለመምታት ተጠቀምበት ማለቱ ነው” ብለው ከመድረኩ ወረዱ። ነገሩ የሚያስቅና ሞኝነት ያለበት ይምሰል እንጂ በእውነት ላይ የተመሠረተ ታሪክ ነው። ለዚያ ሰው ይህን የመሰለ ትምህርት መስጠት፣ ትልቅ ጥበብና ድፍረት እንደሚጠይቅ እናያለን።

በዘመናችን በዓለም ላይ “እውነት” ሳይሆኑ “እውነት” የሚመስሉ ብዙ ነገሮች እንዳሉ እናውቃለን። ብር ሳይሆኑ “ብር መስለው የታተሙና” ብዙ ሰዎችን ያከሰሩት ሐሰተኛ ብሮች በዓለም ዙሪያ በተለያዩ ጊዜ ታትመው ወጥተዋል። ባለመቶ ብር መስለው ታትመው፣ የአንድ ሳንቲም ዋጋ እንደሌላቸው ተደርሰዋቸዋል። ወርቅ መስለው በወርቅ ዋጋ የተሸጡና የሚሸጡ ዕቃዎች ብዙ ናቸው። ስለዚህ እውነተኞች በሐሰተኞች እንዳይታሉ ብዙ ጥረት ይደረጋል። ልክ እንደዚሁ፣ በመንፈሳዊ ዓለምም ከመስመር የወጡ ፍልስፍናዎች፣ ሐሰተኛ ትምህርቶች፣ ራዕዮች፣ መገለጦች በዓለም ዙሪያ በዘመናችን እንደተስፋፉ እናውቃለን። ብዙዎቹ እውነት እንዳልሆኑ በቀላሉ ይለያሉ። አንዳንዶቹ ግን እውነት ስለሚመስሉ፣ ብርቱ የተባሉትን ክርስቲያኖችንም እንኳን ሲያሳስቱ አይተናል። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በግልጽ “አትሥረቅ፣ አታመንዝር” የሚለውን ትዕዛዝ ከመቀበል ይልቅ፣ “አትሥረቅ! አታመንዝር! ይላል የሠራዊት ጌታ” በማለት የሚነገረውን ትንቢት መቀበል የሚቀላቸው አማኞች አሉ። መገለጥ፣ ራዕይ፣ ትንቢት የሚያጓጓቸውና የሚናፍቃቸው፣ እንደዚህ ዓይነቶቹ ክርስቲያኖች ብዙ ጊዜ ለስህተት ትምህርት በቀላሉ የተጋለጡ ናቸው።

በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን “አዲስ ኪዳን” ገና በጽሑፍ ስላልቀረበት ክርስቲያኖች የእምነታቸውን ትክክለኛነት የሚያረጋግጡበት የተሟላ የእግዚአብሔር ቃል አልነበራቸውም። ወንጌሎቹ በአንዳንድ ከተማዎች ውስጥ ብቻ ሲገኙ፣ የጳውሎስ

ደብዳቤዎች ደግሞ በሌሎች ከተማዎች ውስጥ ይገኙ ነበር። የዮሐንስ ወንጌልና የሐዋርያው ዮሐንስ ሦስቱ ደብዳቤዎች ገና ተጽፈው አላለቁም ነበር። ዛሬ ግን እኔና እናንተ በጣም ዕድለኞች ነን። ሙሉው መጽሐፍ ቅዱስ ስላለልን፣ ማንኛውንም ትንቢትም ሆነ መገለጥ፣ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ማመሳከር እንችላለን። አንዱ ተነስቶ “ክርስቲያን ያልሆነችውን ሚስትህን ፈትተህ፣ ክርስቲያኗን አግባ! ይላል የሠራዊት ጌታ” ብሎ ትንቢት ቢናገር፣ ትንቢቱ “ፍቺን እጠላለሁ” የሚለውን የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረን በመሆኑ፣ ትንቢቱ ከእግዚአብሔር የመጣ ሳይሆን፣ ከሥጋ፣ ወይም ከእርኩስ መንፈስ እንደ ሆነ መለየት አያስቸግረንም። ምክንያቱም እግዚአብሔር ምን ጊዜም ቢሆን የተናገረውን ቃል የማይቃረን መሆኑን ስለምናውቅ ነው።

የቀድሞ ሐዋርያት፣ ወደ ፊት በአብያተ ክርስቲያናት መካከል ብዙ ችግሮች ሊነሱ እንደሚችሉ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን አጥብቀው ያስጠነቅቁ ነበር። ጳውሎስ ለኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን መሪዎች “እኔ ከሄድሁ በኋላ ለመንጋው የማይራሩ እንደ ተኩላ ጨካኞች የሆኑ ሰዎች እንደሚገቡባችሁ አውቃለሁ። እንዲሁም አንዳንድ ሰዎች ከመካከላችሁ ተነሥተው ጠማማ ትምህርት በማስተማር ብዙ አማኞችን ወደ እነርሱ ይሰባሉ” በማለት ያስጠነቅቅና ይመክር ነበር (ዮሐ. 20፥29-30)። ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያንም በሀሰተኞች አስተማሪዎች ምክንያት የሚፈጠረውን ችግር እያሰበ እንደሚፈራና እንደሚጨነቅ ገልጸላቸዋል። “እንደእነዚህ ያሉ ሰዎች የክርስቶስ ሐዋርያት ለመምሰል ራሳቸውን የሚለውጡ ሐሰተኞች ሐዋርያትና አታላቦች ሠራተኞች ናቸው። ይህም የሚያስደንቅ ነገር አይደለም፤ ምክንያቱም ሰይጣን እንኳ የብርሃን መልአክ ለመምሰል ራሱን ይለውጣል። ስለዚህ የሰይጣንም አገልጋዮች የጽድቅ አገልጋዮችን ለመምሰል ራሳቸውን ቢለውጡ አያስደንቅም፤

በመጨረሻ የሥራቸውን ዋጋ ያገኛሉ” ይላል (2 ቆሮ. 11፥13-15)። አሳሳች መንፈስን እንድናውቅና አስፈላጊውን እርምጃ መውሰድ እንድንችል፣ እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለአንዳንዶች “መናፍስትን የመለየት” ስጦታ ሰጥቷል። ይህን ስጦታ አማኞች በእግባቡ ሲጠቀሙበት፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተለያዩ ስፍራ ተጠቅሶ እናነባለን። ብዙ ጊዜ “መናፍስት የመለየት” ስጦታ ያላቸው ሰዎች የትንቢት ስጦታም እንዳላቸው እናያለን። የመንፈስ መለየት ስጦታ በማይታይበት ቤተ ክርስቲያን በየጊዜው የሚፈልቁትን አሳሳች፣ ወይም እውነት መሳይ ትምህርቶችን መለየት ያስቸግራል።

ትንቢትንም ሆነ እንግዳ ትምህርቶችን እውነተኛነታቸውን ለይተን ለማወቅ የሚያስችለንን መመሪያ ሃዋርያት ትተውልናል።

➤ “ኢየሱስ ፍጹም አምላክ እንጂ፣ ፍጹም ሰው አይደለም” ብለው ከመስመር የወጣ ትምህርት የሚያስተምሩ፣ ሀሰተኞች እንደሆኑ የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል። “የእግዚአብሔርን መንፈስ ለይታችሁ የምታውቁት እነሆ በዚህ ነው፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ በሥጋ መገለጡን የሚመሰክር መንፈስ ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ በሥጋ መገለጡን የማይመሰክር መንፈስ ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ አይደለም፤ ይህም መንፈስ ይመጣል ሲባል የሰማችሁት የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ ነው፤ እርሱ አሁን እንኳን በዓለም ላይ አለ” ይላል (1 ዮሐ. 4፥2-3)።

➤ ጳውሎስ ለቆሮንቶስና ለገላትያን ቤተ ክርስቲያን በሰጠው መመሪያ መሠረት፣ ትምህርታቸው ኢየሱስ ካስተማረው ጋር አብሮ መሄድ አለመሄዱን፣ እንዲሁም የትምህርቱ መንፈስ ከወንጌሎቹ ጋር ይስማማ እንደሆነ ማመሳከር

ነው። “...እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልአክተ ከሰበክን ላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁት የተረገመ ይሁን። አስቀድመን እንዳልን እንዲሁ አሁን ሁለተኛ እሳለሁት ከተቀበላችሁት የተለየውን ማንም ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን” (ገላ. 1፥8-9)።

➤ ምንም ዓይነት አስደናቂ ትንቢትም ሆነ ትምህርት፤ መጽሐፍ ቅዱስን የሚቃረን ከሆነ፤ ያ ትንቢትም ሆነ ትምህርት ሀሰተኛ ነው። ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንፈስ ምን ጊዜም ቢሆን የእግዚአብሔርን ቃል ስለማይቃረን ነው። በዘመናችን ያሉት አንዳንድ አስተማሪዎች ግልጽ በሆነ መንገድ ትምህርታቸው፤ ትንቢታቸውና ራዕያቸው የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረን መሆኑ ሲገለጽላቸው፤ “እግዚአብሔር መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሌለ፤ እናንተ ገና ያልደረሳችሁበት ለእኛ አዲስ መገለጥ፤ አዲስ ራዕይ ሰጥቶናል” በማለት የዋህ ክርስቲያኖችን፤ የእግዚአብሔርን ቃል በጥልቀት የማያውቁትን በቀላሉ ሲያሳስቱና ሲያወናብዱ እና ያለን።

ጳውሎስ ያለፈባቸውን የሕይወት ልምምዶች ስንመረምር “መናፍሳት የመለየት” ስጦታ እንደነበረው እናያለን። አንድ ጊዜ ጳውሎስ ከአገልግሎት ተባባሪዎቹ ጋር በፊልጵስጥስ ከተማ ወደ ጸሎት ቤት ሲሄዱ፤ ወደ ፊት የሚሆነውን ነገር በጥንቆላ የሚያናግር ርኩስ መንፈስ ያደረባት አንዲት አገልጋይ ልጃገረድ እየተከተለች፤ “እነዚህ ሰዎች የልዑል እግዚአብሔር አገልጋዮች ናቸው! እነርሱ የደገንነትን መንገድ ያበሥሩአችኋል” በማለት ትሮህ ነበር” (ዮሐ. 16፥17)። ይህቺ ሴት ስለ ሐዋርያት መጥፎ ነገር አልተናገረችም፤ እንዲያውም የተናገረችው እውነትነት አለው። የዘመኑ አንዳንድ ሰባኪዎች

ይህን ዓይነት ሙገሳ ያለበትን ቃል ብንሰማ፤ ስለ አገልግሎታችን የተሰጠ ትልቅ ምስክርነት ነው በማለት ልዩ ደስታ ይሰማን ነበር። ያቺ ሴት የሙገሳ ቃሏን ደጋግማ ታሰማ ነበር፤ አንዳንዴም በስብከት መካከል ጣልቃ እየገባች ስብሰባውን ታውክ ነበር። ጳውሎስ በዚህ ሙገሳ ልቡ ቢሞቅ ኖሮ፤ በሴት የዋ ውስጥ የነበረውን መንፈስ መለየት ባልቻለም ነበር። ዛሬም አንዳንዶቻችን በአገልግሎታችን የሰው ሙገሳና ጭብጨባ የራብን እንመሰላለን። ከቦታ ቦታ እየዞርን፤ “እከሌ ሰው እኮ አይደለም! መልአክ ነው” ለማለት ትንሽ እስኪቀረን ድረስ እርስ በርሳችን ስንካካብ እንሰማለን። ይህንን ዓይነቱ ሙገሳ ልባችንን ያሳብጥና፤ መንፈሳዊ ሕይወታችንንና አገልግሎታችንን እያቀጨጨ ይገድለዋል። ለክርስቶስ የሚገባውን ክብርና ውዳሴ እኛ እንድንሻማ የሚያደርግ መንፈስ መሆኑን ተረድተን፤ “ኢየሱስ ከፍ ይበል! እኔ ዝቅ ልበል” እንበል።

ጳውሎስ በዚያች ሴት ሙገሳ አልተሳበም። “...ተበሳጨና ዞር ብሎ እርኩሱን መንፈስ “ብኢየሱስ ክርስቶስ ስም ከእርሰዎ እንድትወግ አዝሃለሁ አለው። ርኩሱም መንፈስ ወዲያውኑ ወግ” ይላል (ዮሐ. 16፥18)። ሙገሳዋ ለእግዚአብሔር የሚውል ክብር እንዳልሆነ ጳውሎስ ስለገባው የእግዚአብሔር ቃል እንዳይሰበክ የሚፈልግ እርኩስ መንፈስ በውስጧ እንዳለባት አወቀ። በዘመኑ የምንኖር ክርስቲያኖች ከጥንት አማኞች የበለጠ መሣሪያ አለን። ያም ሙሉ የሆነ የእግዚአብሔር ቃል ነው። የተወሰኑ ሃዋርያት የጻፉት ጽሁፍ ብቻ ባይሆን፤ የእግዚአብሔር ቃል በሙላት አለልን። የእግዚአብሔርን ቃል እንደሚገባው ካላጠናንና ካልመረመርን ግን ለብዙ እንግዳ ትምህርቶች የተጋለጥን እንሆናል፤ በቀላሉም ከመንገዳችን እንወጣለን።

4. “መናፍስት የመለየት” ስጦታ በዘመናችን ለአማኞች ይሰጣል ወይ?

“መናፍስት የመለየት” ስጦታ የሌለን አማኞች ትክክለኛውን ትክክለኛ ካልሆነው የምንለይበት መሣሪያ አለን። ያም መንፈስ ቅዱስና የእግዚአብሔር ቃል ነው። ለመሆኑ የመንፈስ መለየት ስጦታ በዘመናችን ያስፈልጋል ወይ? ለዘመኑ አማኞች ስጦታ ይሰጣል ወይ? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ለዚህ ጥያቄ መልሱ በማያጠራጥር ሁኔታ “አዎን!” የሚል ነው። በምንኖርበት አካባቢ ልዩ ልዩ ዓይነት ሽታዎች እንዳሉ እናውቃለን። በአካባቢው ብዙ በመቆየታችን ምክንያት አፍንጫችን ስለለመዳቸው የሚገማው፥ አይገማንም፤ ወይም የሚሸተው አይሸተንም። ብራስልስ ውስጥ በቅርቡ በአካባቢው ያሉት ሽታዎች ከምን የመጡ እንደሆነ አፍንጫቸው አሸትቶ የመለየት ችሎታ ያላቸው አንዳንድ እንግሊዞች እንደተገኙ ታውቋል። እነዚህ የማሸተት ችሎታ ያላቸው ሠራተኞች፥ ወደተለያዩ ቢሮዎችና ፋብሪካዎች እየሄዱ በአካባቢው ያለው ሽታ ከምን የመጣ እንደሆነ የማሸተት ይናገራሉ። እነዚህ የማሸተት ሌክስፐራቶች የሚሠሩት በተናጠል ሳይሆን፥ በግሩፕ ነው። ብዙ ቢሮዎች ወደ አለው ሕንጻ ይሄዱና ምን ያህል ሽታ በአካባቢው እንዳለ ካሸተቱ በኋላ ምን ያህል የነፋስ መግቢያ እንደሚያስፈልገው ይወስናሉ። ይህን ዓይነት ችሎታ ያላቸው “አሸታች” ያስፈለጉበት ዋናው ምክንያት በዓይን የማይታዩ ጋዞች በአካባቢው ስለሚረጩ ሠራተኞችን ታማሚ የሚያደርግ መሆኑ ስለታወቀ ነው። የእነዚህ “አሸታች” ሥራ ዓይነት ምን ያህል በልዩ ልዩ ዓይነት ኬሚካልና ጋዝ እንደተበከለ ለይቶ ማወቅ ነው።

በዘመናችን ቤተ ክርስቲያንም ውስጥ ሆነ ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ብዙ እውነት መሳይ ወይም እንግዳ ትምህርቶች፥ ትንቢቶች፥ ራዕዮች፥ ተአምራቶችና ፈውሶች እንዳሉ እናውቃለን።

ለን። እነዚህ የምናያቸውና የምንሰማቸው እንቅስቃሴዎች እውነት መሆናቸውንና አለመሆናቸው ለይተው የሚያውቁ (የሚያሸቱ) “መናፍስት የመለየት” ስጦታ ያላቸው አማኞች ያስፈልጉናል። እውነት ያልሆኑትን በመፍራት ብቻ ዝም ብለን እንዳንቀበል፥ እውነት የሆኑትን ደግሞ በአጠቃላይ “አምቢ!” እንዳንል፥ ወይም የመንፈስ ቅዱስን ሥራና እንቅስቃሴን እንዳንቃወም በድፍረት የሚነግሩን ሰዎች ያስፈልጉናል። ለዚህ ነው መንፈስ ቅዱስ “መናፍስት የመለየትን” ስጦታ ለአንዳንዶች የሰጠው። ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ አካል ስትሆን፥ እያንዳንዱ አማኝ ደግሞ በክርስቶስ አካል ውስጥ እንደ አንድ ብልት ነው።

➤ ለምሳሌ የትንቢት ስጦታ ያለው አንድ “አፍ” ሆኖ ቤተ ክርስቲያንን ሲያገለግል፥ የመንፈስ መለየት ስጦታ ያለው ደግሞ የአካሉ “አፍንጫ” ሆኖ ያገለግላል።

➤ “አፍንጫ” ሆኖ የሚያገለግለው በአካባቢው ያለውን መንፈስ ያሸታል። ጥሩውን ከመጥፎ ይለያል። መለየት ብቻ ሳይሆን፥ ጥሩውን እንድንቀበል ሲያደፋፍር፥ ከመጥፎው ደግሞ እንድንጠነቀቅ ያሳስባል። የመንፈስ መለየት ስጦታ ያላቸው፥ በተለያዩ አካባቢ ያለውን መንፈስ ለይቶ የማወቅ ችሎታ በመንፈስ ቅዱስ የተሰጣቸው ናቸው። በዚህ ዓይነት በእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን በአካባቢው ያሉትን ሀሰተኛ መንፈሶችን ማሸተት የሚችሉ፥ “መናፍስት የመለየት” ስጦታ ያላቸው ሰዎች ያስፈልጋሉ። በአሁኑ ዘመን የተለያዩ ትንቢቶች ይነገራሉ፤ ብዙ ዓይነት መንፈሳዊ እንቅስቃሴዎች ይታያሉ። አንዳንዶቹ ከመስመር የወጡ መሆናቸውን ለመለየት ይህን ያህል አስቸጋሪ አይደሉም። አንዳንዶቹ ግን በጣም ረቂቅና አሳሳቾች ስለሆኑ፥ “መናፍስት የመለየት” ስጦታ ያላቸው አማኞች በመካከላችን ተገኝተው እንዲያስጠነቀቁን ያስፈልጋል።

ይህን “መናፍስትን የመለየት” ስጦታ እኔና እናንተ መሻት ይገባናል። ይህ ስጦታ እንደ ትንቢት መናገርና እንደ ፊውስ ስጦታ የብዙዎችን ዓይንና ልብ የሚስብ ላይሆን ይችላል። ይሁን እንጂ፣ ለቤተ ክርስቲያን በጣም አስፈላጊ የሆነ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ነው። እንደተቀሩት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሁሉ፣ ይሄንንም ስጦታ ስንጠቀምበት በፍቅር መንፈስ መሆን አለበት። “መናፍስትን የመለየት” ስጦታ የሚሰጠን፣ ፍቅርና ርኅራሄ በጎደለው መንፈስ ሆነን በሌሎች እንድንፈርድ፣ ወይም እንድንተች፣ እንዲሁም የጸጋ ስጦታ ያላቸውን እንደ ሌላቸው አድርገን እንድንቆጥርበት አይደለም። በጥንቃቄና በጥበብ ከተጠቀምንበት “መናፍስትን የመለየት” ስጦታ ለቤተ ክርስቲያን ጠቃሚ መሣሪያ ነው።

5. “መናፍስትን የመለየት” ስጦታ በተግባር ላይ የሚውለው እንዴት ነው?

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይህ ስጦታ በተግባር ላይ የሚውለው በምን ዓይነት ሁኔታ ነው? ስጦታው እውነተኛ መሆኑን መመዘኛውስ ምንድነው? እስቲ “በመንፈስ ቅዱስ መሳቅ” የሚለውን ልምምድ እንደ ምሳሌ አድርገን በመውሰድ፣ ልክ መሆን አለመሆኑን፣ የምንመረምርበትን ሁኔታዎች እንመልከት። አንዳንድ ሰዎች መሬት ላይ እየተንከባለሉ ሲሰቁ አጋጥሞች በሁኔታው ተደንቂቱ ጠጋ ብዬ “ምን ሆኖል?” ብዬ የጠየቅሁበት ጊዜ ነበር። “በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው እየሳቁ ነው” የሚል መልስ ተሰጠኝ። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አይቼው የማላውቀው ነገር ስለሆነብኝ ሁኔታው አስደነቀኝ። በአሁኑ ጊዜ ይሄን ዓይነቱ ልምምድ በእኛም በኢትዮጵያውያን መካከል በጣም ተስፋፍቶ ይገኛል። ታዲያ ይህን ዓይነቱን ልምምድ እኔና እናንተ የምንመዝነው፣ ልክ መሆን አለመሆኑን የምንለየው በምን ዓይነት

5.1. ውስጣዊውን ስሜታችንን በመመልከት ነው

“መናፍስት የመለየት” ስጦታ፣ ሰው በተፈጥሮ የሚያገኘው ላይሆን፣ ከመንፈስ ቅዱስ የሚሰጥ መሆኑን እናውቃለን። ይሄ ስጦታ ያላቸው አማኞች፣ በቤተ ክርስቲያን የሚተነበዩው ትንቢትም ሆነ የሚሰጠው ትምህርት፣ ከእግዚአብሔር መሆን አለመሆኑን ለይተው የማወቅ ችሎታ አላቸው። የሚያውቁት በምን ዓይነት ነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ጳውሎስ በፊልጵስዮስ ከተማ ጳውሎስንና ጓደኞቹን እየተከተለች፣ “እነዚህ ሰዎች የልዑል እግዚአብሔር አገልጋዮች ናቸው! እነርሱ የደንንነትን መንገድ ያበሥሩላችኋል” በማለት ትጮህ የነበረችው ልጃገረድ፣ ሁኔታዋ ከውስጥ ጳውሎስን እንደ አበላጪውና እንደረበሸው እናውቃለን። ልክ እንደዚሁ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንዳንድ ሰዎች ልክ ያልሆነ ትንቢት ሲተነበዩ፣ ወይም ልክ ያልሆነ ትምህርት ሲያስተምሩ፣ “መናፍስት የመለየት” ስጦታ ያላቸው ሰዎች፣ ውስጣቸው ከመጠን በላይ ይረበሻል። ሰላማቸው ይደፈርሳል። ትንቢት ተናጋሪው ከስጋ የተነበዩው ትንቢት ከሆነ፣ ስጋዊ መሆኑን በቀላሉ ያውቁታል። በእርኩስ መንፈስ የተነበዩው ከሆነ ደግሞ ከመጠን በላይ መንፈሳቸው ይታወቃል። ሃዋርያው ጳውሎስ በዚያች አገልጋይ ልጃገረድ እንደተረበሸ፣ “የመንፈስ ስጦታ” ያላቸውም ሁኔታው ይረብሻቸዋል። በርኩሳን መናፍስት እንቅስቃሴ ምክንያት አንዳንድ ጊዜ ውስጣችን ቢረበሽ፣ እንግዳ የሆነ ነገር እንደ ደረሰብን አድርገን መቁጠር የለብንም። ኢየሱስም ቢሆን ርኩሳን መናፍስት በአካባቢው ሲገኙ መንፈሱ የሚረበሽበት ጊዜ እንደ ነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

ከላይ እንደ ምሳሌ የጠቀስነውን፣ ማለትም “በመንፈስ ቅዱስ መንከትከትን” ስንሰማ ውስጣችንን ይረብሻል? መሳቂ ጉዳት ባይኖረውም፣ በበኩሌ እኔን ይጨንቀኛል። ጭንቀቱ

በሌላ ምክንያት ሳይሆን፤ ይህንን ልምምድ ሰምቶ የማያውቅ እንግዳ ሰው በመካከላችን ቢገኝ፤ “አብደዋል! ሞቶች ተሰብስበው የሚሰቁበት ስብሰባ” ነው በማለት እኛ የምንሰብክለትን የክርስቶስን ወንጌል “አልሰማም” ይለን ይሆናል ብዬ በመፍራት ነው። “እኛን ደስ እስካለን ድረስ ስለሌላው ግድ የለንም” የምንል ከሆነ፤ ስለሌሎች መጥፋት ግድ የሌለን ጨካኞች መሆናችንን ያሳያል። የሌላውን ውስጣዊ ስሜት የሚረብሽ ከሆነ፤ ልምምዳችን ትክክለኛነቱ አጠራጣሪ ይሆናል። በበኩሌ የፈለገውን ያህል ከሳቀ በኋላ ማኅበሩን ማነጽ ቢችል፤ ወይም የሰውየውን መንፈሳዊ ዕድገት ከፍ ቢያደርግ ኖሮ “ግድ የለም” እል ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ በመንፈሳዊ ሕይወቴ ምንም ዓይነት ለውጥ ሲያመጣለት ስለማሳይ፤ ልምምዱ ምን ያደርጋል? ብዬ እንደጠይቅ ያደርገኛል። ማኅበሩን የማያንጽ ከሆነ በሩን ዘግቶ እቤቴ እስኪበቃው ድረስ ለምን በሳቅ አይንከተከትም።

5.2. ትንቢቱንም ሆነ ራዕዩ በማኅበሩ ሲመዘን

“መናፍስትን የመለየት” ስጦታ የሚያገለግለው በግለሰብ ደረጃ ብቻ ሳይሆን በማኅበርም ነው። በማኅበር ስንል የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ በሚታይበት በአምልኮት ጊዜ ማለታችን ነው። ጳውሎስ ማንኛውም በአምልኮት ወቅት የሚነገረው ትንቢት መመዘንና መፈተን እንዳለበት ይናገራል። የሚመዘኘውም በቤተ ክርስቲያኒቷ መሪ ብቻ ሳይሆን፤ ሌሎችም ሊፈትኛቸው ይገባል። “ነቢያትም ሁለት ወይም ሦስት ሆነው ይናገሩ፤ ሌሎችም ይለዩላቸው” ይላል (1 ቆሮ. 14፥29)። መጽሐፍ ቅዱስ ማንኛውም ነገር በሁለት ምስክርነት እንደሚጸና ይናገራል። ማንኛውም ነገር ልክ መሆን አለመሆኑ መፈተን ስለሚያስፈልገው፤ መንፈስ ቅዱስ በማኅበሩ ልብ ውስጥ እንዲመሰክር ያስፈልጋል። ታዲያ “በመንፈስ ቅዱስ መሳቅ” ስለሚለው ልምምድ በቤተ ክርስቲያኒቱ ምዕመናን ምን ዓይነት ስሜት ያሳድራል? በስብሰባ መካከል በአምልኮት ጊዜ ወይም ቃሉ በሚሰበክበት ወቅት ብድግ ብሎ “በሳቅ መንከትከት” አሜን

እንደማለት ነው? ወይንስ ስብሰባውን የሚረብሽ ሆኖ ይገኛል? ይህ ልምምድ በማኅበሩ ሊመዘን ይገባል። ሁሉንም ሳይሆን፤ ጥቂቶቹን እንኳን ቢረብሽ ልምምዱ አጠያያቂ አይሆንም ወይ?

5.3. በቃሉ በማመሳከር

ትንቢትም ሆነ የሚሰጠው ትምህርት ከኢየሱስ መንፈስ፤ ከእግዚአብሔር ቃልና እንዲሁም ቀደም ሲል ጌታ ያደርግ ከነበረው እንቅስቃሴ ጋር የማይቃረን መሆኑ ሌላው መለያ ወይም ማመሳከሪያ ነው። “በመንፈስ ቅዱስ መንከትከትን” እርግጥ ነው ኢየሱስ ሲለማመደው እንደነበረ የሚገልጽ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አላነበብንም። እግዚአብሔር ከዚህ በፊት በታሪክ ያልሰማነውን ዓይነት አዳዲስ ነገሮችን መሥራት አይችልም ወይ? ብለን እንጠይቅ ይሆናል። መልሳችን “አዎን! ይችላል” የሚል ነው። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ቃል ልምምዱን ይደግፈዋል ወይ? ብለን አብረን መጠየቅ ይገባናል።

5.4. ትንቢቱም ሆነ ትምህርቱ በሚያመጣው ፍሬ (ውጤት) መመዘን

ጳውሎስ ስለ አንዳንድ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች፤ በተለይ “የትንቢት መናገር ስጦታ” ማሳየት ስላለበት ፍሬ በግልጽ ይናገራል። እውነተኛ ትንቢት ከሆነ ይመክራል፤ ያጽናናል፤ እንዲሁም ማኅበሩን ያንጸል ይላል። ኢየሱስም አንድ ጊዜ ስለነቢያት ሲያስተምር “ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ” ብሎ ተናግሯል። ፍሬው መመዘን ያለበት “የትንቢት ስጦታ” ብቻ ሳይሆን፤ ሌሎችም ስጦታዎች ሁሉ መመዘን አለባቸው። የመንፈስ ቅዱስ እውነተኛ እንቅስቃሴ ከሆነ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ፍሬን እናያለን። ጳውሎስ እንደሚለው ስጦታዎች የሚሰጡት ማኅበሩን ለማነጽ ስለሆነ፤ የመንፈስ ቅዱስ ትክክለኛ ሥራ ከሆነ፤

- ማንበሩ በእምነቱ ሲጠነክርና ሲያድግ ይታያል።
- ትክክለኛ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ማንበሩን ያንጸል እንጂ አይሰባብርም፤ እርስ በርስ አያጋጭም፤ እንዲሁም እርስ በርስ አይለያይም። “በመንፈስ ቅዱስ መሳቅ” የሚለውንም ልምምድ በዚሁ ዓይነት መመዘን ያስፈልገናል።
- ይህንን ልምምድ ሰናይና ስንሰማ ከውስጣችን “ይሄ ከጌታ ነው” የሚል ስሜት ይሰማናል? እኛ ብቻ ሳንሆን ሌሎች ስለዚህ ሁኔታ የሚሰማቸው ምንድነው?
- ከክርስቶስ ሕይወትና ካስተማረው ትምህርት ጋር አብሮ ይሄዳል? ከዚህ በፊት ይህ ልምምድ ታይቶ ተቀባይነት አግኝቷል?
- ይሄ ልምምድ ሌሎችን የበለጠ ወደ ክርስቶስ ይስባል? ወይንም ያስጠጋል?
- ልምምዱ ሥርዓት ያልለቀቀ ነው? ወይንስ ከሥርዓት ውጪ እንድንሆን ያደርገናል? ከዚህ ውስጥ ምን ፍሬ ይገኝበታል?
- ግለሰቡን ብቻ ሳይሆን ማንበሩን ያንጸል ወይ? ብለን መጠየቅ ይገባናል። ይሄን ዓይነቱን ጥያቄ ጠይቀው መረዳት ያለባቸው “መናፍስት የመለየት” ስጦታ ያላቸው ብቻ ሳይሆኑ፤ ማንኛውም አማኝ ሊጠይቅ የሚገባው ጥያቄ ነው።

“መናፍስት የመለየት” ስጦታ፤ በተለያዩ ደረጃ ጥቅም ላይ ይውላል።

- እርኩሳን መናፍስት አሠራራቸው የተለያዩ እንደሆነ እናውቃለን። የተንኮል ሥራቸውን የሚያካሂዱት ሁልጊዜ ግልጽ በሆነ መንገድ ሳይሆን በጣም በረቀቀ መንገድ ነው። እንዲጣፍጥ፤ እንዲያምር አድርገው ማቅረብ ይችላሉ።

በዚህ ዘዴያቸው ብዙዎችን አሳስተው ከክርስትና መንገድ አስወጥተዋል። “መናፍስት የመለየት” ስጦታ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መሥራት ሲችል፤ የርኩሳን መናፍስት ተንኮል በቀላሉ እንዲታይ ይሆናል።

- “መናፍስት የመለየት” ስጦታ ያላቸው፤ አንዳንድ ክርስቲያኖች አግልግሎታቸው በሥጋ መሆን አለመሆኑን ይለያሉ። የአንዳንድ አማኞች ዓላማ (ሞቲቭ) ምን እንደሆነ ይመረምራሉ።
- “መናፍስት የመለየት” ስጦታ ያላቸው፤ አማኙ የሚሰጠው አገልግሎት ስህተትም ባይኖርበት፤ ለማገልገል የተነሳበት ዓላማ ትክክል እንደሆነና እንዳልሆነ ይለያሉ።

6. ሦስት ዓይነት “የመንፈስ መለየት ችሎታ” አለ

6.1. ተፈጥሯዊ የመለየት ችሎታ

ክርስቲያን የሆነውም ሆነ ያልሆነው ማንኛውም ሰው በተፈጥሮው ሁኔታዎችን የመለየት ችሎታ ሊኖረው ይችላል። አንዳንዴ “የማመዛዘን ችሎታ” ብለን እንጠራዋለን። ሁኔታን በጥንቃቄ እይቶና መርምሮ ከጥሩ ውሳኔ መድረስ መቻል ነው። የሁሉም “የማመዛዘን ችሎታው” እኩል አይደለም። በመማርም ራስን ማሻሻል ይቻላል።

6.2. መንፈሳዊ የሆነ የመለየት ችሎታ

ይህን ዓይነቱ የመለየት ችሎታ አማኝ ያልሆነ ሰው የሚኖረው ችሎታ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስን በማወቅና በመንፈሳዊ ሕይወት በማደግ፤ እንዲሁም ለመንፈስ ቅዱስ በመታዘዝ የሚገኝ ችሎታ ነው።

6.3. “የመናፍስት መለየት ስጦታ” ነው

ሁሉም አማኝ የሚቀበለው ሳይሆን፤ ለአንዳንድ አማኞች ብቻ መንፈስ ቅዱስ የሚሰጠው ስጦታ ነው። ቤተ ክርስቲያን እውነት ባልሆነ መንፈስ ከመስመር እንዳትወጣ የሚጠብቅ ነው። ይሄን ዓይነት ስጦታ ያለው ሰው በትዕቢት ወጥመድ ውስጥ ሊገባ፤ እንዲሁም ሌሎችን የመጉዳት ዝንባሌ ሊኖረው ይችላል። ለቤተ ክርስቲያን የተሰጠ የጸጋ ስጦታ ስለሆነ፤ እንደተቀሩት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች፤ ይህንን ስጦታ በፍቅርና በትህትና ልንጠቀምበት ይገባል።

የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ባለበት ሥፍራ ሁሉ ብዙ ጊዜ እውነት መሳይ ትምህርቶችና ልምዶች በብዛት ይታያሉ። ቀደም ሲል እንደገለጽኩት መንፈስ ቅዱስን በሚመለከት ጉዳይ ላይ ሁሉም “ኤክስፐርት” ወይም ራሱን አዋቂ እንደሆነ አድርጎ የቆጠረበት ዘመን ቢኖር፤ የእኛ ዘመን ነው። ማንም ከማንም መማር አይፈልግም። በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላ፤ በመንፈሳዊ ደረጃ፤ ጫፍ የደረሰ፤ ከሁሉም በላይ የሆነ፤ እግዚአብሔርን ፊት ለፊት ቀርቦ ከማንኛውም ሰው በበለጠ ሁኔታ የሚያነጋግረው ይመስለዋል። ነገር ግን በሕይወቱ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሲበዛለት በመታየት ፈንታ፤ የሥጋ ፍሬ የበለጠ ይታይበታል። “ከመስመር ወጥተሃል” ብሎ የሚያስተምረውን ሰው ይጠላል። “የመንፈስ ቅዱስ ተቃዋሚ ነው” በማለት ጠልቶ ያስጠላል።

“በልዩ ቅባት ተቀብተናል” የሚሉት ቁጥራቸው ከጊዜ ወደ ጊዜ መጨመር ብቻ ሳይሆን፤ ለብዙዎች መሰናከያና ዕንቅፋት እየሆኑ ናቸው። እንደነዚህ ዓይነቶቹን ፍሬያቸውን ስንመረምር፤ በጎ ነገር አናይም።

□ ያልተፈወሰኑትን “ተፈውሳችኋል” በማለት የሕክምና እርዳታ እንዲያገኙ በማድረግ ብዙዎችን ጉዳት ላይ ጥለዋል።

□ የብዙዎችን ትዳር አፍርሰዋል።

□ ያልተጠራውን “ተጠርተሃል! ሥራህን ተው ይልሃል የሠራዊት ጌታ” በማለት ብዙ ሰዎችን ከጥሩ ሥራቸው አፈናቅለዋል። የሚያስደንቀኝ እንደነዚህ ዓይነት አስተማሪዎች መብዛታቸው ብቻ ሳይሆን፤ ሰፊው ሕዝብ የሰጡትን መቀበሉ፤ የነገሩትን ሁሉ ማመኑ ነው። የሰፊው ሕዝብ ችግር ዋና ምክንያት አስተማሪ (አሳዳጊ) በማጣት እንደሆነ ግልጽ ነው።

□ ሕዝቡ ምን ነካው? ገለባውና አረፋው ለምን ይጣፍጠዋል? ድሮ ሕዝባችን የሰጡትን ሁሉ የሚቀበል አልነበረም። ይጠይቃል፤ ይጠራጠራል። በመካከላችን አጋንንት ሰማይ እንስቶ መሬት ሲያፈርጠው እያዩ እንኳን በመጠራጠር “በመርፌ እየወጉ ነው የሚያስጮኻቸው” ይሉን ነበር። ይህ እንዳልሆነ ለማረጋገጥ ለበሽተኞች ስንጸልይ፤ ሕዝቡ ወደ እኛ እንዲመለከቱ፤ በእጃችን ምንም ዓይነት መርፌ እንደሌለ፤ እንዲያውም በእጃችን እንኳን እንደማንነካቸው እያሳየንና እየተናገርን የምንጸልይበት ጊዜ ነበር። አሁን ግን እንዲህ አይደለም። “የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል” ብለው የነገሩንን ሁሉ እንቀበላለን። ከእግዚአብሔር ቃል ጋር መቃረን አለመቃረኑን እንኳን አናመሳክርም፤ አንፈትንም። ስለዚህ በዚህ ሀሰተኛ ትምህርትና ሀሰተኛ ነቢያት በበዙበት ዘመን “መናፍስት የመለየት” ስጦታ በቤተ ክርስቲያናችን ከምንጊዜውም የበለጠ እንዲሠራ ስጦታው ያላቸው ሰዎች እንዲጠቀሙበት ማድፋፈር አለብን።

በስጦታችን እንጠቀም (ማጠቃለያ አሳብ)

ባለፉት ምዕራፎች ውስጥ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከተዘረዘሩት ልዩ ልዩ “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች” መካከል አስራ ስምንቱን “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን” ስለእያንዳንዳቸው የሰጠውን ዝርዝር መግለጫ ተመልክተናል። ስጦታዎቹን ለእያንዳንዱ አማኝ የሚያከፋፍለው መንፈስ ቅዱስ መሆኑንና እንዲሁም የሚሰጡበትን ዋና ምክንያት፤ አማኝ ስጦታውን እንዴት ለይቶ ማወቅና ስጦታውንም እንዴት ማዳበር እንደሚችል በሰፊው አይተናል። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ አስራ ስምንቱን ብቻ መጥቀሳችን “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እነዚህ ብቻ ናቸው” በማለት ሳይሆን፤ ሁሉንም “መንፈሳዊ ስጦታዎች” ለማቅረብ፤ የጊዜና የገንዘብ አቅማችን ስለማይፈቅድልን ብቻ

ነው። ይህን መጽሐፍ ያዘጋጀነው፤ ሰፊ የሆነውን “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን” በበቂ ሁኔታ ሁሉንም አሳብ ይዟል ብለን ሳይሆን፤ በዚህ አርዕስት ወደ ፊት ለሚጻፉት መጽሐፍት ሁሉ እንደ መነሻ ያገለግላል ብለን በማሰብ ብቻ ነው። እያንዳንዱን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እንደሚገባው አብራርቶ ለመግለጽም ሆነ ለማስተማር፤ አንዱ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ብቻ ብዙ ምዕራፎች የያዘ ትልቅ መጽሐፍ እንደሚጠይቅ እናምናለን።

1. አማኞች ስለ አገልግሎት የተለያዩ እምነትና አቋም አላቸው

የሰው አካል ልዩ ልዩ አገልግሎት የሚሰጡ ብዙ የአካል ክፍሎች አሉት። አንዱ የአካል ክፍል (ብልት) ብቻውን ሁሉን ነገር ማድረግና ሁሉን መሆን አይችልም። ጳውሎስ “ሁሉም አንድ ብልት ቢሆንስ አካል ወዴት በሆነ? ዳሩ ግን አሁን ብልቶች ብዙዎች ናቸው፤ አካል ግን አንድ ነው” ይላል (1 ቆሮ. 12፥19)። እንዲሁም በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንም ውስጥ አማኞች የተለያዩ አገልግሎት ያላቸው የአንዱ አካል ክፍሎች ናቸው። አንዱ አማኝ ብቻውን ሌሎች የአካሉ ክፍሎች ሁሉ የሚፈጽሙትን አገልግሎት መፈጸም አይችልም። የክርስቶስ አካል (ቤተ ክርስቲያን) ማደግ የምትችለው፤ እያንዳንዱ የአካል ክፍል (ብልት) ስጦታውን በአግባቡ የተጠቀመ እንደሆነ ብቻ ነው። ካልተጠቀመበት ግን፤ የክርስቶስ አካል ይጎዳል። ይህንን የተረዳው ሐዋርያው ጴጥሮስ “... እያንዳንዳችሁ የጸጋን ስጦታ እንደ ተቀበላችሁ መጠን በዚያው ጸጋ እርስ በርሳችሁ አገልግሉ...” በማለት ይመክረናል (1 ጴጥ. 4፥10)። በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ፤ ስለ አገልግሎት የተለያዩ እምነትና አቋም ያላቸው ክርስቲያኖች አሉ። ቁጥራቸው ይህን

ያህል ብዙ አይሁን እንጂ፣ የጸጋ ስጦታቸውን በመጠቀም ፍሬያማ አገልግሎት የሚፈጽሙ ሲኖሩ፣ አንዳንዶቹ ደግሞ በተለያዩ ምክንያት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምንም ዓይነት የአገልግሎት ተሳትፎ ሳይኖራቸው ተመልካች ብቻ ሆነው ከዳር የተቀመጡ ናቸው። በየአብያተ ክርስቲያናቱ ያሉት አማኞች በቤተ ክርስቲያናቸው ውስጥ ያላቸው የአገልግሎት ተሳትፎ ምን ዓይነት ይሆን?

(1.ሀ) ስጦታቸውን አውቀው በስጦታቸው መሠረት የሚያገለግሉ አሉ

ቁጥራቸው ብዙም ባይሆን፣ በተሰጣቸው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ መሠረት ስለሚያገለግሉ፣ የአገልግሎት ፍሬ ያቸው በግልጽ ይታይል። በመንፈሳዊ ሕይወታቸውም ሆነ በሚሰጡት አገልግሎት ደስተኞች ናቸው።

(1.ለ) ስጦታ እንደተሰጣቸው (የማያምኑ) የማያውቁ አሉ

“ምንም ዓይነት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የለኝም። እግዚአብሔር ስጦታውን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ላሉት አማኞች ሁሉ ሲያከፋፍል፣ እኔን ብቻ ዘለለኝ” የሚሉ ናቸው። ስለሆነም፣ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምንም ዓይነት የአገልግሎት ተሳትፎ የላቸውም። ሲቀበሉ እንጂ፣ ሲሰጡ አይታዩም። እግዚአብሔር ፈጽሞ የረሳቸው መስሎ ስለሚሰማቸው፣ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ደስተኞች አይደሉም።

(1.ሐ) ስጦታ እንደተሰጣቸው የሚያምኑ ስጦታቸውን ግን ለይተው የማያውቁ አሉ

“የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን እግዚአብሔር እንደሰጠኝ አምናለሁ። ይሁን እንጂ ስጦታዬ ምን እንደሆነ በደንብ

ለይቼ አላውቅም” ይላሉ። ስጦታቸውን ለይተው ባለማወቃቸው ምክንያት፣ የማገልገል ዕድሉ ሲያጋጥማቸው በተከፈተላቸው አገልግሎት ውስጥ ሁሉ እየገቡ ይካፈላሉ። ከላይ ካየናቸው የሚለዩበት “ስጦታዬን እስካውቅ ድረስ፣ በአገልግሎት አልሳተፍም” በማለት እጃቸውን አጣምረው የተቀመጡ አለመሆናቸው ነው።

(1-መ) “ሁለ-ገብ የሆኑ” አሉ (Jack-of-All-Trades)

በብዙ አገልግሎቶች ውስጥ ገብተው ያለዕረፍት እሳይ እታች በማለት የሚያገለግሉ አንዳንድ ክርስቲያኖች አሉ። በተሰለፉበት የአገልግሎት ዘርፍ ሁሉ ፍሬያማ አገልግሎት መስጠት እንደማይችሉ፣ ስጦታውም ሆነ አቅም እንደሌላቸው ያውቃሉ። ይሁን እንጂ፣ ስጦታቸው በሆነው የአገልግሎት ዘርፍ ብቻ ተሰልፈው ለማገልገል፣ ያለስጦታቸው የሚያገለግሉትን የአገልግሎት ዘርፍ መልቀቅ ወይም መተው የሚያቅታቸው አሉ። በዚህ ምክንያት በራሳቸውም ሆነ በሌሎች ላይ ችግር ያመጣሉ።

(1-ሠ) ያለስጦታቸው የሚያገለግሉ አሉ

በየአብያተ ክርስቲያናቱ ያለስጦታቸው በተለያዩ የአገልግሎት ዘርፍ ተሰልፈው የሚያገለግሉ አንዳንድ ክርስቲያኖች አሉ። ያለስጦታቸው መሰለፋቸው በግልጽ የሚታየው በተለይ መድረክ ላይ ቆመው በስብከትና በማስተማር የሚያገለግሉት ናቸው። ዕድሉን ያገኙት ምናልባት ከፍተኛ የቀለም ትምህርት ስላላቸው ብቻ ይሆናል። ይሁን እንጂ፣ የማስተማር ስጦታ እንደሌላቸው በፍሬያቸው ይታወቃሉ። ያለስጦታቸው የሚሰብኩትን ሰባኪዎች መስማት የሰለቻቸው፣ በየሳምንቱ የሚሰሙት ስብከት ያልጣማቸው፣ “ሁለ

ተኛ ቤተ ክርስቲያን አልሄድም” በማለት ከቤተ ክርስቲያን ይቀራሉ። የሕዝቡን ቁጥር መቀነስ ምክንያት የተገነዘቡና ሁኔታው ያሳስባቸው አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ያንን ያለስጦታው የሚሰብከውን ሰባኪ በድፍረት “አንተ የመስበክም ሆነ የማስተማር ስጦታ ስለሌለህ ሁለተኛ እንዳትሰብክ” ይሉታል። ብዙ ጊዜ በዚህ አገልግሎት የቆዩ በመሆኑ “ያለስጦታዬ ነው የምሰብከው” ብሎ መቀበል ስለሚያቅተው ስሜቱ ይጎዳና አኩርፎ ከክፍራቹ ከቤተ ክርስቲያን ይቀራል። የቤተ ክርስቲያኑ መሪዎች ያንን ሰው “ሕዝቡ ስብከትህን ስላልወደደው ሁለተኛ እንዳትሰብክ” ብለው በማስደንገጥ ፈንታቱ ቀስ በቀስ ስጦታውን ለይቶ እንዲያውቅና በሌላ የአገልግሎት ዘርፍ ተሰልፎ እንዲያገለግል ቢረዱትና የአገልግሎት በር ቢከፍቱለት ኖሮ የተሻለ ውጤት ይኖረው እንደ ነበር ግልጽ ነው። እንዲሁም “በአገልግሎቱ ጠላት ተነሳብኝ” በማለት ያለአግባብ ከማማረርና ልቡ በአንዳንድ ወንዶች ላይ ቅሬታ እንዳይኖረው ይጠበቀው ነበር።

በሐዋርያት ዘመን የነበሩት መሪዎች አማኝ እንደ ስጦታው ሲያገለግል ብዙ ፍሬ ማፍራት እንደሚችል ቀደም ሲል ስለተገነዘቡ ሊያጣላቸውና ሊከፋፍላቸው የነበረው ሁኔታ ለመንፈሳዊ ዕድገታቸው እንዲውል እንዴት እንደተጠቀሙበት በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ አንብበናል። በመጀመሪያው የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን የአማኞች ቁጥር እየጨመረ ሲመጣ፣ አንዳንድ ችግሮችም አብረው መታየት ጀምረው ነበር። የግሪክ ቋንቋ የሚናገሩ አይሁዳውያን “መበለቶቻችን ተረሱብን፤ በሕብረታችን ውስጥ አድሎ አለ” በማለት የተሰማቸውን ቅሬታ ለመሪዎች ገለጹ። መሪዎቹ በወቅቱ የተፈጠረውን ችግር ለብቻቸው ለማቃለል በመሞከር ፈንታቱ ይህንን ሥራ ከእኛ በተሻለ

ሁኔታ ሊሠሩት የሚችሉትን “የጥበብ ስጦታ” ያላቸውን ወንድሞች ከእናንተ መካከል እንምረጥና ኃላፊነቱን ለእነርሱ እንስጥ” አሉ። ሐዋርያት ሕዝቡን ሰብስበው “የእግዚአብሔርን ቃል ትተን ማዕድን እናገለግል ዘንድ የሚገባ ነገር አይደለም። ወንድሞች ሆይ! በመልካም የተመሰከረላቸውን መንፈስ ቅዱስና ጥበብ የሞላባቸውን ሰባት ሰዎች ከእናንተ ምረጡ፤ ለዚህ ጉዳይ እንሾማቸዋለን፤ እኛ ግን ለጸሎትና ቃሉን ለማገልገል እንተጋለን” በማለት ኃላፊነቱን ስጦታው ላላቸው ሰጡ (ዮሐዋ. 6፥2-3)። ከዚህ በኋላ ተመሳሳይ ችግር በቤተ ክርስቲያናቸው አልተፈጠረም።

ጳውሎስ ለሮሜ፣ ለቆሮንቶስና እንዲሁም ለኤፌሶን ሰዎች በጻፋቸው መልዕክቶቹ ላይ ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እንደጠቀሰ ቀደም ሲል ተመልክተናል። ጳውሎስ በጽሁፍ ብቻ ሳይሆን፣ አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት ሲቋቋሙ፣ ከመጀመሪያው ጀምሮ ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታ ያስተምር እንደ ነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። በተቋቋሙት አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የሚገኙት አማኞች ሁሉ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ፈጣን የሆነ መንፈሳዊ ዕድገት ቢያሳዩ ኖሮ ደስ ባለው ነበር። ይሁን እንጂ፣ በአብዛኛው አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ያሉት አማኞች መጀመሪያ ላይ ከመካከላቸው ለሽማግሌናም ሆነ ለድቁና የሚበቃ ሰው አልነበረም። ጳውሎስና በርናባስ አማኞችን እያስተማሩ፣ ከሚፈለገው መንፈሳዊ የዕድገት ደረጃ ሲደርሱ ሽማግሌ ይሾሙ እንደነበረ እናውቃለን። “...የደቀ መዛሙርቱን ልብ እያጸኑ በሃይማኖትም ጸንተው እንዲኖሩ እየመከሩ... በየቤተ ክርስቲያኑም ሽማግሌዎችን ከሾሙላቸው በኋላ ጠመውም ከጸለዩ በኋላ ላመኑበት ለጌታ አደራ ሰጡላቸው” (ዮሐዋ. 14፥21-23)።

2. የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን አማኞች የማይፈልጉበት ምክንያት ምን ይሆን?

ለቤተ ክርስቲያን ዕድገትና መታነጽ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አስፈላጊነቱን ቢያምኑም፤ አንዳንድ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ” እንዲሰጣቸው የማይጠይቁበት፤ የመንፈው ቅዱስ ስጦታ እንደተሰጣቸው የሚያምኑት ደግሞ፤ ስጦታቸው ምን እንደሆነ ለማወቅ ምንም ዓይነት ፍላጎትና ጥረት የማያሳዩበት ምክንያት ምን ይሆን?

2.1. “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን ለመቀበል ብቃት የለንም” ስለሚሉ

አንዳንድ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ” እንዲሰጣቸው የማይጠይቁበት ምክንያት፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው በጣም ለላቁ ክርስቲያኖች ብቻ የሚሰጥ ስለሚመስላቸው፤ ወይም ስጦታውን ለመቀበል ራሳቸውን ብቁ አድርገው ስለማይመለከቱ ነው። ይሁን እንጂ፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለአንዳንድ አማኞች ብቻ ሳይሆን፤ ደህንነትን ለአገኙ አማኞች ሁሉ የሚሰጥ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ያረጋግጣልናል። “የጸጋ ስጦታ” የተባለበት ምክንያት፤ ስጦታውን ሰው በራሱ ቅድስናና ኃይል የሚያገኘው ሳይሆን፤ እንዲሁ በነጻ የሚሰጠው በመሆኑ ነው። “ያ አንዱ መንፈስ እንደሚፈቅድ ለእያንዳንዱ ለብቻው እያካፈለ ያደርጋል” (1 ቆሮ. 12፥11)። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እንዳላቸው አውቀው በስጦታቸው የሚያገለግሉ ክርስቲያኖች ሁሉ፤ ስጦታቸውን ካላወቁት ክርስቲያኖች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው የተሻሉ፤ ወይም ከእግዚአብሔር ጋር በጣም የተቀራረቡ ግንኙነት ያላቸው ናቸው ማለት አይደለም። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ “ለብቁዎች” ብቻ ሳይሆን፤ ለአማኞች ሁሉ በነጻ የሚሰጥ ስጦታ

ነው። ይህንን እውነት ከተረዳን፤ ፍሬያማ አገልግሎት እንዲኖረን፤ መንፈስ ቅዱስ ስጦታውን እንዲሰጠን፤ እንዲሁም ስጦታችን ምን እንደሆነ እንዲገልጽልን አጥብቀን መጸለይ ይገባናል።

2.2. “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ጊዜ ያለፈበት ነው” ብለው ስለያምኑ ነው

አንዳንድ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን” እንዲሰጣቸው የማይጠይቁበት ምክንያት፤ የስጦታውን “ወቅታዊነት” ስለማያምኑ ነው። የሳይንስ ጥበብ በረቀቀበት በአሁኑ ዘመን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አስፈላጊነቱ የማይታያቸው አማኞች አሉ። “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በአንደኛው ክፍለ ዘመን ለነበሩ ክርስቲያኖች ብቻ እንጂ፤ በአሁኑ ዘመን ላለነው ሰዎች የሚሰጥ ስጦታ አይደለም ብለው የሚያምኑ አሉ። ይሁን እንጂ፤ ይህን አሳባቸውን መጽሐፍ ቅዱስ አይደግፈውም። ነብዩ ኢዩኤል ስለ መጨረሻው ቀን ሲተነብይ፤ “ከዚህም በኋላ እንዲህ ይሆናል፤ መንፈሴን በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ አፈሰሳ ለሁሉ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት ይናገራሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን ያልማሉ፤ ጎበዞቻችሁም ራእይ ያያሉ፤ ደግሞ በዚያ ወራት በወንዶችና በሴቶች ባሪያዎች ላይ መንፈሴን አፈሳለሁ። በላይ በሰማይ ድንቆችን አሳያለሁ።” ይላል (ኢዩ. 2፥28-30)። ይህ ከላይ ያነበነው የትንቢት ቃል፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለጥንት ክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆን፤ በመጨረሻው፤ ወይም በአሁኑ ዘመን ላለነው ክርስቲያኖችም ጭምር የሚሰጥ እንደሆነ በማያጠራጥር ሁኔታ ይገልጻል። ይህንን “የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት” የማይቀበል፤ እንዲሁም በስጦታዎቹ የማይገለገል አማኝ ቢኖር፤ እግዚአብሔር በግል ሕይወቱም ሆነ በቤተ ክርስቲያኑ ሊሠራ የሚፈልገውን ታላቅ ሥራ እንዳይሠራ መከልከሉ ይሆናል። ይሄም ትልቅ ስህተት ነው።

2.3. ከሥርዓት የወጡ አንዳንድ ክርስቲያኖችን በማየት ነው

አንዳንድ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ እንዲሰጣቸው የማይጠይቁበት ወይም ስጦታው እንዲኖራቸው የማይጓጉበት ምክንያት በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ከሥርዓት ውጪ የሆኑ አንዳንድ ልምምዶችን አይተው በአዕምሮአቸው ውስጥ አንዳንድ ጥያቄ ስለሚፈጠርባቸው ነው። አንድ ጊዜ አንድ አዲስ የሆነ አማኝ በአምልኮት ወቅት አንዳንድ ክርስቲያኖች ያለአግባብ ሲጮሁት መሬት ላይ ሲንከባለሉና ሲንቀጠቀጡ አይቶ፤ “የመንፈስ ቅዱስ ሙላት” እንዲህ ያደርጋል ብሎ ስለገመተ፤ “ጌታ ሆይ! እባክህን በመንፈስ ቅዱስ አትሙላኝ” ብሎ ከልቡ መጸለዩን አጫወተኝ። እኔም እራሴ ወጣት ክርስቲያን በነበርኩበት ዘመን የትንቢት ስጦታ ያላቸው አንዳንድ ወንድሞች ትንቢት ለመናገር ሲጪ ነቁ፤ ከመጠን በላይ ቁና ቁና ሲተነፍሱት መሬት ላይ ሲንከባለሉ፤ አንዳንዶቹም ልብሳቸውን ሲያወልቁ አይቼ “ጌታ ሆይ! ለእኔ የትንቢት ስጦታን እንዳትሰጠኝ” ብዬ አጥብቄ መጸለዩን አስታውሳለሁ። ስለ መንፈስ ቅዱስ አሠራር ትክክለኛ ትምህርት ያላገኙ ክርስቲያኖች ወይም ስጦታው ሳይኖራቸው ስጦታ እንዳላቸው በሚያስመስሉ አንዳንድ ሰዎች ምክንያት ግራ የተጋቡ ክርስቲያኖች፤ “ስጦታው ካለን እኛንም እንደነርሱ ያደርገን ይሆናል” ብለው በመፍራት ከማንኛውም የመንፈስ ቅዱስ ልምምድ ለመሸሽ የሚሞክሩ አሉ። አንዳንድ ከመስመር የወጡ ክርስቲያኖች የሚያደርጉትን በማየት ብቻ፤ “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የለም!” ወይም “መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ዘመን እንደነበረው በእኛ ዘመን አይሠራም” በማለት እንቅስቃሴውን አሳንሶ ማየት፤ እንዲሁም በስጦታው አለመጠቀም ትልቅ ስህተት ነው። የእግዚአብሔር ኃይል በእኛ በሰዎች ድካም፤ ወይም ስህተት አይለካም።

2.4. ስለ መንፈስ ቅዱስ በቂ ትምህርት ባለማግኘታቸው ነው

አንዳንድ ክርስቲያኖች “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ” እንዲሰጣቸው እግዚአብሔርን የማይጠይቁበት ምክንያት ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታ በቂ የሆነ መረዳት ስለሌላቸው ነው። በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ በአሁኑ ጊዜ የሚፈጠሩት ልዩ ልዩ ችግሮች አብዛኛዎቹ የሚከሰቱት ምዕመናኑ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱትን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እንዴት መጠቀም እንዳለባቸው ካለመረዳታቸው የተነሳ ነው። ቤተ ክርስቲያን በዚህ ነጥብ ላይ በቂ ትምህርት ስለማትሰጥ፤ ምዕመናኑ ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታና ስለአጠቃቀሙ ለማወቅ የሚሞክሩት አንዳንድ የውጪ አገር መጽሐፍትን በማንበብ፤ እንዲሁም በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያናት ውስጥ የሚፈጸሙትን ልምምዶች የሚያሳዩትን ሺዲዮዎችን በማየት ብቻ ነው። በእነዚህ መጽሐፍትና ሺዲዮዎች ውስጥ ያሉትን ትምህርትም ሆነ መንፈሳዊ ልምምድ ጤናማነታቸውን፤ ወይም “ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጪ” መሆን ወይም አለመሆናቸውን አንዳንድ አማኞች የመመዘን ችሎታቸው በጣም የተወሰነ በመሆኑ፤ በቀላሉ ለእንግዳ ትምህርትና ልምምድ የተጋለጡ እንደሚሆኑ ግልጽ ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በ1ኛ ቆሮ. 12፥4-11 ላይ የተዘረዘሩት “በቋንቋ መናገር፤ ትንቢት፤...” የመሳሰሉት ዘጠኙ የጸጋ ስጦታዎች ብቻ የሚመስላቸው ክርስቲያኖች አሉ። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ዘጠኝ ብቻ ሳይሆኑ፤ ወይም በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ያስፈርናቸው አስራ ስምንቱ ብቻ ሳይሆኑ፤ ከሃያ በላይ እንደሆኑ የታወቀ ነው። ለቤተ ክርስቲያን የተሰጡትን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ሁሉንም ባለማወቃቸው ምክንያት አንዳንድ ክርስቲያኖች ስጦታቸውን ለማወቅ የሚመለከቱት በ1ኛ ቆሮ. 12፥4-11 ላይ ከተጠቀሱት ዘጠኝ

ስጦታ ካላገኙት እግዚአብሔር በእነርሱ ሕይወት ለመገልገል ያልፈቀደ፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን የከለከላቸው መስሎ ይሰማቸዋል። አገልጋዩን በሕዝብ ፊት ጎልቶ እንዲታይ የማያደርጉት ለምሳሌ “የመገልገል፤ የመለገ፤ የማስተዳደር፤ የምሕረት” ስጦታዎች ቤተ ክርስቲያንን ለማነጽ አስፈላጊ ቢሆኑም፤ እነዚህ ስጦታዎች ለአማኞች የሚሰጡ መሆናቸውን የሚያውቁት ክርስቲያኖች ቁጥር በጣም ትንሽ ነው።

2.5. ራሳቸውን ለአገልግሎት በሙላት መስጠት ስለሚችሉባቸው ነው

አንዳንድ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን” እንዲሰጣቸው የማይጠይቁበት ምክንያት፤ ሙሉ በሙሉ ራሳቸውን ለክርስቶስ ሰጥተው አገልግሎታቸውን ለመፈጸም ፈቃደኞች ስለማይሆኑ ነው። እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን ለአማኞች የሚሰጠው፤ እንዲከብሩበት፤ ወይም እንዲታወቁበት ሳይሆን፤ ሌሎችን እንዲያገለግሉበት ብቻ ነው። ሌሎችን ለማገልገል ደግሞ ጊዜን፤ ጉልበትንና ገንዘብን ይጠይቃል። መነቀፍና መተቸትም አለበት። “ዋጋ ያስከፍላኛል” ብለው የሚፈሩት ወይም ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኞች ያልሆኑ አማኞች፤ እግዚአብሔር በሕይወታቸው እንዲከብር፤ አገልግሎታቸውን ለመፈጸም ጥማትም ሆነ ፍላጎት ስለሌላቸው፤ እግዚአብሔር “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን” እንዲሰጣቸው አይጠይቁም።

“የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ” ለእኛ ለአማኞች የሚሰጥበት ምክንያት፤ ራሳችንን እንድናስተዋውቅበት፤ ወይም እንድናሳይበት ሳይሆን፤ ሌላውን እንድናገለግልበት፤ ወንጌል ላልደረሰው ሁሉ ወንጌልን ማዳረስ እንድንችል፤ እግዚአብሔርን በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት እንድናከብርበት ከእግዚአብሔር የማሰጠን የጸጋ ስጦታ እንደሆነ ተመልክተናል። ጴጥሮስ “የተሊያዩትን

የእግዚአብሔርን የጸጋ ስጦታዎች በታማኝነት በማስተዳደር ከእናንተ እያንዳንዱ በተሰጠው የጸጋ ስጦታ ሌላውን ያገልግል” (1 ጴጥ. 4፥10) በማለት ስጦታው ለምን እንደሚሰጠን ይገልጻል። እግዚአብሔር፤ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን እንድትከተለው የሚፈልገው “ቅደም ተከተል” አለው። ጳውሎስ “ፍቅርን ተከተሉ” መንፈሳዊ ስጦታንም...” (1 ቆሮ. 14፥1) ሲል፤ ከስጦታው በፊት “ፍቅር” መቅደም እንዳለበት ሊያሳየን ነው። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን “እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ ደቀ መዛሙርቴ እንደሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ” (ዮሐ. 13፥35) አላቸው እንጂ፤ “በሚኖራችሁ መንፈሳዊ ስጦታ የእኔ ደቀ መዛሙርት እንደሆናችሁ ሰዎች ያውቋችኋል” አላላቸውም። እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንን የሚመዝነው፤ ምዕመኖቿ ባላቸው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ብዛት ሳይሆን፤ ባላቸው የእርስ በርስ ፍቅር ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ከሁሉም የበለጠ “ፍቅርን” እንድንከታተል ያስተምረናል። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለአማኞች የሚሰጠው፤ የክርስቶስን ፍቅር ለማያውቁት የበለጠ መግለጽ እንዲችሉ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለአማኞች የሚሰጥበት ሌላው ምክንያት አማኞች እውነተኛ የሆነ “መንፈሳዊ አንድነት” እንዲኖራቸው ነው። ይህንን እውነት ባለመረዳት፤ አንዳንድ አማኞች ስጦታቸውን በማወዳደር፤ አንዱ ከሌላው በልጠ ለመታየት በሚያደርጉት ትግል ምክንያት በመከላከላቸው ከፍተኛ መለያየት ሲፈጠር ማየት በዘመናችን በጣም የተለመደ ሆኗል። ጳውሎስ ስለ አማኞች አንድነት ሲናገር “...እርስ በርሳቸው በትክክል ይተሳሰቡ ዘንድ እንጂ በአካል መለያየት እንዳይሆን...” ይላል (1 ቆሮ. 12፥25)።

3. በተሰጠን ስጦታ በትህትና እናገልግል

ጳውሎስ “...ነገር ግን እንደ ክርስቶስ ስጦታ መጠን ለእያንዳንዳችን ጸጋ ተሰጠን...” (ኤፌ. 4፥7) ይላል። በዚህ

ቃል መሠረት በክርስቶስ አምኖ ከዳኑ ክርስቲያኖች መካከል የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የሌለው ማንም እንደሌለ እናረጋግጣለን። አንድ ወይም ሁለት ጎልተው የሚታዩት ብቻ ሳይሆኑት ስጦታዎች ሁሉ ለቤተ ክርስቲያን መታገድ ያስፈልጋሉ። ስለዚህ እያንዳንዱ አማኝ የተሰጠውን መንፈሳዊ ስጦታ ራሱን ሳይሆን “...ሌላውን ለመጥቀም...” (1 ቆሮ. 12፥7)፥ በተግባር ላይ ማዋል አለበት። በተሰጠው መንፈሳዊ ስጦታ በማገልገል ፈንታ የዝቅተኝነት ስሜት ተሰምቶት “እኔ ብቃት የለኝም” በማለት ከአገልግሎት ራሱን ቢያርቅ፥ የሚያሳዩው ስንፍናውን እንጂ ትህትናውን አይደለም። ጢሞቴዎስ ወጣት በመሆኑ መንፈሳዊ ስጦታውን ችላ እንዳይል ጳውሎስ “...በቃልና በኑሮ፥ በፍቅርም፥ በእምነትም፥ በንጽሕናም ለሚያምኑቱ ምሳሌ ሁን እንጂ ማንም ታናሽነትህን አይናቀው... በአንተ ያለውን የጸጋ ስጦታ ችል አትበል” በማለት ይመክረዋል። እግዚአብሔር በሰጠን ስጦታ አለመጠቀም፥ በመጨረሻው ቀን በእግዚአብሔር ዘንድ የሚያስጠይቀን መሆኑን መዘንጋት የለብንም።

ስጦታን ለአማኞች የሚያከፋፍለው (የሚሰጠው) እግዚአብሔር ስለሆነ፥ ማንም ባለው መንፈሳዊ ስጦታ ሊታበይ አይገባም። ጳውሎስ “አንተ እንድትበልጥ ማን አድርጎሃል? ያልተቀበልሽውስ ምን አለህ? የተቀበልህ ከሆንህ ግን እንዳልተቀበልህ የምትመካ ስለ ምንድር ነው?” (1 ቆሮ. 4፥7) በማለት በስጦታችን እንዳንታበይ ያስጠነቅቀናል። የስጦታዎቹ ሁሉ ባለቤት ኃያሉ እግዚአብሔር ነው። ስጦታዎቹንም የሚያከፋፍለን እርሱ ደስ እንዳለው እንጂ፥ ችሎታችንንና ብርታታችንን በማየት ስላልሆነ፥ ባለን መንፈሳዊ ስጦታ ልንታበይ አይገባንም። ጳውሎስ በጻፋቸው መልዕክቶቹ የሚያስተምረን፥ ባለን ስጦታ እንዳንታበይ ብቻ ሳይሆን፥ ታላቅ ናቸው ብለን የምናስባቸውን አንዳንድ ሰባኪዎችም ሆኑ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን፥ ያላቸውን

መንፈሳዊ ስጦታ ተመልክተን፥ ከሚገባው በላይ በማድነቅ ጣኦት ወይም “ትናንሽ እግዚአብሔሮች” አድርገን እንዳናመልካቸውም፥ ወይም እነርሱን ለመሆን እንዳንሞክር ጭምር ነው። የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አማኞች፥ ከሚወዱትና ከሚያደንቁት የቤተ ክርስቲያን መሪ ጋር ራሳቸውን በማሰለፋቸው ምክንያት፥ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተለያዩ ቡድን እንደተፈጠሩ፥ በዚህም ምክንያት ቤተ ክርስቲያኒቷ በከፍተኛ ችግር ውስጥ እንዳለፈች መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (1 ቆሮ. 3፥3-7፤ 21-23)። የሌላውን አማኝ መንፈሳዊ ስጦታ እያየን “እርሱ ያለውን ዓይነት ስጦታ ለምን አልተሰጠኝም?” በማለት ቅሬታ ከማሰማት ይልቅ፥ መንፈስ ቅዱስ በሰጠን መንፈሳዊ ስጦታ ደስ ብሎን ልናገለግል ይገባል። ባለን መንፈሳዊ ስጦታ ደስተኞች አለመሆን፥ ስጦታውን ለአማኞች የሚያከፋፍለው እርሱ ስለሆነ፥ መንፈስ ቅዱስን “አሠራርህ ልክ አይደለም” ማለታችን እንደሆነ የተገነዘብነው አይመስለኝም።

ይህን መጽሐፍ በጥንቃቄ አንብባችሁ ስትጨርሱት ምን ዓይነት መንፈሳዊ ስጦታ ወይም ስጦታዎች እንዳላችሁ ለይታችሁ እንደምታውቁ እርግጠኛ ነኝ። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለአማኞች ሁሉ ይሰጣል ብለው የሚያምኑ የአብያተ ክርስቲያናት መሪዎች፥ ምዕመናኖቻቸው መንፈሳዊ ስጦታቸውን እንዲያውቁ ብቻ ሳይሆን፥ በስጦታቸው እንዲያገለግሉ የአገልግሎትም በር ይከፍቱላቸዋል። የሰው ዓለማዊ ዕውቀት መጽሐፍትን በማንበብ፥ የአዋቂዎችን ንግግር በማዳመጥና እንዲሁም በማየት የሚዳብር ሲሆን፥ መንፈሳዊ ስጦታ ግን መዳበር የሚችለው አማኞች በተሰጣቸው መንፈሳዊ ስጦታ መሠረት ማገልገል ሲችሉ ብቻ ነው። በሰውነታችን ውስጥ የማያስፈልግ የአካል ክፍል እንደሌለ ሁሉ፥ በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንም የማያስፈልግ አማኝ የለም። ይህን እውነት ሙሉ በሙሉ መረዳት

የምንችለው፥ ስጦታችንን አውቀን እንደ ስጦታችን ማገልገል ስንጀምር ነው። “መንፈሳዊ ስጦታ” ለጥቂቶች ብቻ ሳይሆን፥ ለአማኞች ሁሉ የሚሰጥ መሆኑን አምነን በመቀበል፥ አገልግሎታችንን ጌታ እንደገና እስከሚመጣ ድረስ በታማኝነት መፈጸም እንድንችል እግዚአብሔር ሁላችንንም ይርዳን።

Reference

- Barclay, William. The Daily study Bible series: The Letters to the Corinthians, Rev. ed. The Westminster Press, Philadelphia, PA, c1975.
- Barron, Bruce. The Health and Wealth Gospel, Inter Varsity Press, Downers Grove, ILL. c1987.
- Bugbee, Bruce. What You Do Best in the Body of Christ, Zondervan Publishing House, Grand Rapid, Michigan, c1995.
- Benjamin, Dick; Durkin, Jim; Iverson, Dick. The Master Builder, Christian Equippers International, c1985.
- Champlin, M. Joseph. The Visionary Leader, The Crossroad Publishing Co., NY, NY, c1993
- Flynn, B. Leslie, 19 Gifts of the Spirit, Chariot Victor Publishing, Colorado Springs, Co. c1974.
- Gangel, O. Kenneth. Lessons in Leadership from the Bible, BMH books, Winona Lake, In. c1980.
- Gangel, O. Kenneth. Unwrap your Spiritual Gifts, Scripture Press Publications Inc., Wheaton, IL, c1983.
- Getz, A. Gene. Sharpening the focus of the Church, Scripture Press Publications Inc., Wheaton, IL, c1984.
- Harper, Michael. Let my People Grow, Logos International, Plainfield, New Jersey, c1977.
- Horton, Michael, editor. The Agony of Deceit, Moody Press, Chicago, ILL. c1990.
- Macarthur, John, Jr., Body Dynamics, Scripture Press Publications Inc., Wheaton, IL, c1982.

Stibbe, Mark. Know your Spiritual Gifts, Marshall Pickering,
London, Great Britain, c1997

Wagner, Peter. Your Spiritual Gifts can help your church grow,
Regal Books, Ventura, CA, c1979.